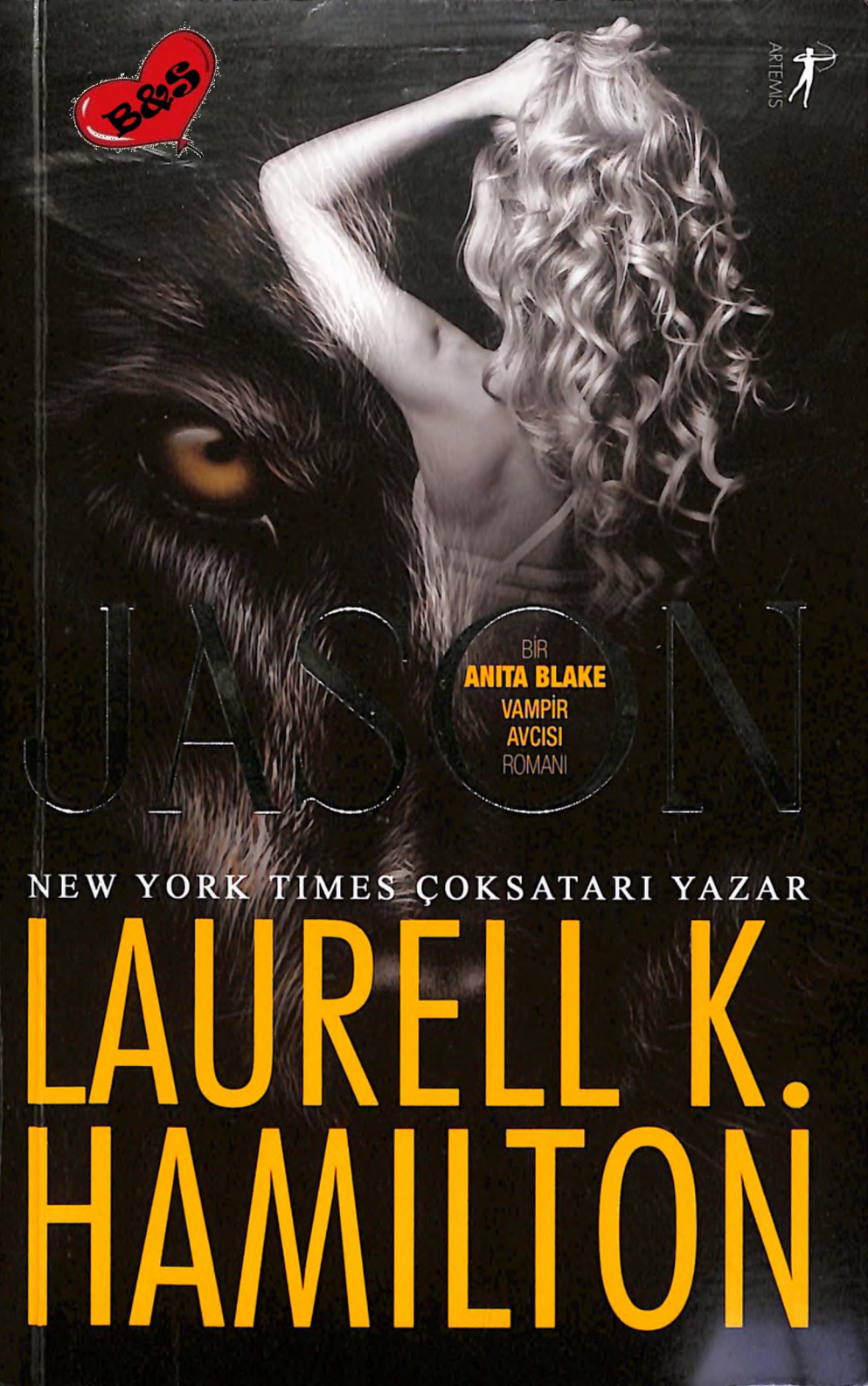

NEW YORK TIMES ÇOKSATARI YAZAR

LAURELL K. HAMILTON

YALNIZCA KORKTUĞUN ZAMAN
GERÇEKTEN CESUR OLABİLİRSİN.
KORKU YOKSA CESARETİNİN KANITI DA YOKTUR.

"Zevkle acıyı anda yaşamaktan ya hoşlanıyorsundur ya da hoşlanmıyorsundur. Eğer bundan haz alıyorsan birinin sana bunu açıklamasına ihtiyacın yoktur çünkü zaten nasıl hissettirdiğini bilirsin ama zevk almıyorsan, ne kadar konuşulursa konuşulsun bu konuda ikna olmazsın."

Ama bazen zor olsa da açıklamak zorunda kalırsın, özellikle de hayatının aşkının anlaması gerekiyorsa, yoksa seni terk edecekse... Jason, Anita Blake'in en iyi arkadaşlarından ve en sevdiği kurtadamlardan biri. J.J. ise Jason'ın New York'ta yaşayan, başarılı, güzel sevgilisi. İkisi de tekeşli olmak istemiyor, öyleyse bu ilişkide ters giden ne olabilir?

Biseksüel olan J.J., kadınlarla birlikte olmaya devam etmeyi planlıyor çünkü Jason'ın karşılayamayacağı başka ihtiyaçları olduğunu savunuyor. Diğer yandan Jason da kendi ihtiyaçlarını ona açıklayamamaktan şikâyetçi. Bu nedenle Jason, Anita'dan bir kadın gözüyle yardım etmesini istiyor. Kendi ilişkilerindeki dertleriyle uğraşan Anita, gönülsüzce yardım etmeyi kabul edince J.J. şehre geliyor ve hiçbirinin unutamayacağı dersler alacağı bir deneyime imza atıyor.

"Hamilton paranormal dünyanın en yaratıcı ve heyecan verici yazarlarından biri olmaya devam ediyor."
Charlaine Harris

"Anita Blake, Scarlett O'Hara'dan beri gelmiş geçmiş en büyüleyici kurgu kahramanlardan biri."
Publishers Weekly

LAURELL K. HAMILTON'ın gizem, büyü, korku ve romantizm temalı serisi "Anita Blake", her romanıyla *New York Times* çoksatar listesine girdi. Vampir Avcısı Anita Blake'in maceraları, dünya çapında milyonlarca okura ulaştı. Hamilton; eşi, kızı, dört buldog ve sayısı durmadan değişen balıkları ile St. Louis, Missouri'de yaşıyor. www.laurellkhamilton.org adresinden yazar hakkında daha fazla bilgiye ulaşabilirsiniz.

Artemis Severler @artemiskitap artemisyayinlari
ISBN 978-605-304-685-1
ARTEMIS

B&S

ARTEMİS YAYINLARI

YAYIN NO: 2236

JASON
Laurell K. Hamilton
Orijinal Adı: *Jason*

İngilizceden Çeviren: Defne Çobanoğlu
Editör: Yeliz Üslü
Kapak Tasarımı: Asmin Ayşe Gündoğdu
Sayfa Tasarımı: Pınar Demirhan

1. Basım: Ağustos 2021
ISBN: 978 - 605 - 304 - 685 - 1
Sertifika No: 43949

© Laurell K. Hamilton, 2014

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Libris Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ARTEMİS YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76
e-posta: editor@artemisyayinlari.com – www.artemisyayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 45099

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

LAURELL K. HAMILTON

JASON

İngilizceden Çeviren: Defne ÇOBANOĞLU

ARTEMİS YAYINLARI

Kocam Jon'a,
Çünkü aslında her şey onun için.
Genevieve ve Spike'ına,
Çözerek ilerlediğimiz için.

"Bizi bekleyen hayatı kucaklayabilmek için, planladığımız hayattan vazgeçmeliyiz. Yeni deriye kavuşabilmek için eskisinin atılması gerekir."

Joseph Campbell

1

EN İYİ ARKADAŞLARIMDAN ve en sevdiğim kurtadamlardan biri olan Jason Schuyler, mutfağın aydınlık kısmında duruyordu. Sarı saçları ışığın altında parlıyor ve çocuksu bir yakışıklılığı olan yüzünde, gün ışığından bir hale oluşturuyordu, ama gözlerinin masum ve tatlı maviliğine bakarken biliyordum ki bir hale yerine şeytan boynuzları onun tarzına daha çok uyardı ve gözlerini tanımlamak için *masum* kelimesini kullanabilirdiniz ama kendisi için değil. Erkenden büyümüş bir gençti ve hâlâ Suçlu Zevkler'de müdür yardımcısı ve egzotik dansçı olarak çalışıyordu. Üstüne giydiği kolsuz üst ve koşu şortundan görünen bedeni, işi için formunu koruduğunu gösteriyordu ama bunların hiçbiri, halenin ona yakışmamasının nedeni değildi. İçinde öyle bir yaramazlık damarı vardı ki zorlamadan bırakmıyordu... Hiçbir şeyi. Eğer kendini gergin bir ortamda bulmuşsa bir espri patlatmamak için uğraşması gerekirdi. Bende de aynı dürtü olduğu için bu bizi bir-

birimize bağlıyordu. İkimiz de başımız belaya girene kadar şansımızı zorlardık. Yıllar içerisinde bu dürtümüzü dizginlemeyi öğrendik ama Jason'ın yüzündeki gülümsemede ve bahar zamanındaki gökyüzünü andıran gözlerindeki parlaklıkta hâlâ o şeytanlık kırıntısı vardı.

Siyah renkli, gür buklelerimi yüzümden çektim ama tekrar yanağıma düştüler. En azından denemiştim. Üstümdeki uzun ipek sabahlığımla kahvemi yudumlayıp Jason'ın yüzündeki gülümsemeyi izlerken mutfak masasına oturdum. Ya hepimizi sabahın köründe yataktan kaldırmaktan fazlasıyla zevk alıyordu ya da gülümsemenin arkasına saklanmaya çalışıyordu. Çoğumuzun yüzünde polislere has o ifadesiz bakış olurdu ve Jason genelde bir sırıtışın ardına saklanırdı. Normalde de çoğu zamanını gülümseyerek, gülerek ya da sırıtarak geçirdiği için bu yöntem, ne düşündüğünü saklamak istediğinde harika bir kamuflaj sağlıyordu.

Sabahlığımın önünü biraz kapattım ama Jason beni daha önce çıplak görmemiş olduğu için değil. Beni buraya seks daveti amacıyla değil, arkadaşça bir konuşma için çağırmıştı, bu yüzden de gereğinden fazlasını göstermek uygun olmaz gibi geldi. Arkadaşın olan ama hiçbir zaman erkek arkadaşın olmayan biriyle yatmak biraz zor bir olaydı; gerçek dostluk ve *selam bebeğim* arasında çok ince bir çizgi vardı çünkü.

"Hepimiz gece çalışıyoruz Jason, bizi bu kadar erken uyandırmanı gerektirecek kadar önemli olan şey ne?"

Daha da sırıttı ve düz sarı saçlarını güneşin etkileri olmadan görmemi sağlayacak şekilde yaklaştı. Yine saçlarını kesmişti, iş adamı kısalığındaydı şimdi sanki. Kısa saçlıyken daha iyi görünen tanıdığım sayılı erkekten biriydi, yüzü açılıyor ve soytarılık etmediği ve sinir bozucu olmadığı zamanlarda yakışıklılığını görmenizi kolaylaştırıyordu. Tabii dürüst olmak gerekirse sinir bozucu olduğu zamanlar artık yok denecek kadar azdı. Jason ile o on dokuz yaşındayken tanışmıştık, artık yirmi beş yaşına gelmiş ve büyümüştü. Ondan yalnızca beş ya da altı yaş kadar büyük-

tüm. Doğum günlerimiz nedeniyle yılın hangi zamanında olduğumuza göre aradaki fark bir yıl artıyor ya da azalıyordu. Yirmi beş ve otuz yaş arasındaki fark o kadar çokmuş gibi gelmiyordu ama on dokuz ve yirmi beş yaş daha farklıydı.

"Diğerlerini de bekleyelim," dedi ve kendi kahvesinden bir yudum aldı. Çok fazla kahve içmez, yalnızca yudumlar ve sonunda yarısı içilmiş soğuk şekilde bırakırdı. Kahve çekirdeklerini kendimiz çektiğimiz ve kahve demleme aparatı kullandığımız için güzel ve sıcak kahveyi israf etmiş oluyordu.

Jason'ın isteksizliğini bastırma isteğimle üçüncü kahvemi içtiğim bardağımı ellerime aldım.

Envy mutfağa girdi. Boyu bir seksendi ve benden de, Jason'dan da uzundu. Benim boyum bir metre altmış santimetreydi, Jason'ın boyu ise bir altmış ikiydi. Envy gür ve omuzlarına ulaşmak üzere olan sarı saçlarını taramıştı ama makyaja benden daha fazla çaba harcamış gibi görünmüyordu. Güçlü elmacık kemikleri makyaj olmadan boş görünüyordu ve yirmili yaşlarının başında değil de on beş yaşındaki biri olsa nasıl görüneceğini hayal etmenize yardımcı oluyordu. Büyük beden bir erkek tişörtü geçirmişti üstüne. Bende olsa dizlerime kadar ulaşırdı ama onda kalçasını ancak kapattığı için odada çıplak ayaklarıyla ilerlerken parlak altın rengi bacakları kendini belli ediyordu.

O, küçük bir kızken olmak istediğim her şeydi; uzun, sarışın, ve babam, üvey annem, üvey kız kardeşim, üvey erkek kardeşim gibi İskandinav görünümlü... Ama bana siyah saçlarım ve kahverengi gözlerimi vermiş olan annemin Meksika mirasıyla barışmıştım ve ten rengimin Envy'nin renginden daha açık olmasını ve kulağa mantıklı gelmese de, benden daha iyi şekilde bronzlaşabildiği gerçeğini kabullenmiştim. Açık mavi kaplan gözlerini güneş ışığı onu şaşırtmış gibi kırpıştırdı. Hiçbirimiz sabah insanı değildik. Kaplan gözleri gerçekti, likantropinin miras bırakılan sayılı türlerinden biri olan altın kaplan klanının bir üyesiydi. Ve safkan olduklarını kanıtladıkları bir yol, insan yüzlerinde kalıcı

kaplan gözleriyle doğmuş olmalarıydı. İnsan bedenlerinde hayvan gözleri bulunduğunu gördüğüm yarı hayvanların çoğunda bu durumun nedeni, hayvan formlarında uzun zaman geçirmeleriydi. Formunuzu değiştirmekte zorlanabilirdiniz ve üstünüzde takılı kalan ilk özellik gözler olurdu.

"Kahve sıcak," dedim.

"Çay," diye mırıldandı.

Gidip almasını söyleyecektim ki çayın, hatta hiçbir şeyin yerini bilmediğini fark ettim. Envy burada, Jefferson County'deki evde ilk kez kalıyordu. Bir insan grubuyla birlikte Lanetliler Sirki'nde yaşıyordu ama kurt kralı, yerel kurtadamların Ulfric'i ve üniversitede biyoloji profesörü olan Richard Zeeman ile olan randevusundan sonra buraya gelmişti. Adamın da evi Jefferson County'deydi, bu yüzden yalnızca Envy'yi bırakmak için sirke doğru olan yolu çekmektense onu buraya bırakması daha mantıklı olmuştu. Yine de bunu bir alışkanlık haline getirmelerini istiyor muydum, emin değildim.

Richard eski sevgilim sayılırdı, hatta kısa süreliğine nişanlı bile olmuştuk. Hâlâ zaman zaman birlikte oluyorduk, bu yüzden şu anki sevgilisinin benim evime yatıya kalmaya gelmesi biraz tuhaftı. Burada Envy ile kalmayı teklif etmişti ama ben ve Envy oy birliğiyle buna karşı çıktık. Hepimiz çok eşliydik, yani herkes herkesin ne yaptığını biliyordu fakat bu, fazla paylaşımın bazen aşırı olmayacağı anlamına gelmiyordu. Richard'ın çalışma programı neredeyse benimkinin tam tersi olduğu için sevgili olsak da bunu çok sık yapamıyorduk. Onunla seks harikaydı ama yıllar içinde ikimiz de birbirimize çok fazla duygusal hasar vermiştik ve... Hayatımda doldurduğu boşluklar artık başkaları tarafından dolduruluyordu; birbirlerinden hoşlanan, birbirlerini seven ve diğer erkeklerle çok daha iyi anlaşan insanlar tarafından. Richard çabalıyordu ama bazı açılardan bizim mutlu çoklu grubumuza tam anlamıyla dahil olmak için biraz geç kalmıştı. O, benim hayatımın sınırlarında geziniyordu, ben de onun.

Envy misafir odalarının birinde uyumuştu ama yine de uzun bacaklarını mutfak masamın altında kıvırdığı ilk an buydu.

Ona hizmet mi etmem gerekiyordu? Çayını mı getirecektim? Ne yapacağımı bilemeyince en iyi özelliklerimden biri olan öfke kabarcıklarının içimde yükseldiğini hissettim.

"Hangi çeşit çaydan istersin?" Jason benim yerime sordu. Kahvesini bırakıp dolaba doğru ilerledi. Sormadan çay yapabilecek kadar fazla kalmıştı bu evde.

"Nane," diye cevap verdi ve masada uyuklayacakmış gibi başını kollarına dayadı.

"Sade naneli ya da karışık?"

"Sen seç," diye mırıldandı kafasını kaldırmadan.

"Zor bir gece miydi?" diye sordum ve sert kahvemden bir yudum daha aldım.

Sarı saçlarının arasından gözlerini devirmek için başını bana doğru çevirdi. Rahatsız edici şekilde kuzeni Dev'i hatırlamamı sağladı, o da altın klanından bir kaplanadam ve benim sevgililerimden biriydi. Dev ismi şeytan anlamına gelen Devil'ın kısaltmasıydı. Envy aile isimlerinden iyi olanını almıştı.

"Onunla daha sık seks yapmalısın."

"Richard'ı mı kast ediyorsun?" diye sordum çünkü aynı zamanda Amerika'nın vampir efendisi ve benim nişanlım olan Jean-Claude ile de yatıyordu. Çok eşli olduğumuzu söylemiştim, değil mi? Aldatma değildi çünkü herkes herkesin iznini alırdı. Yine de işlerin karışık olduğu zamanlar olurdu, hem de çok karışık.

"Evet," dedi hâlâ insan olmayan gözüyle bakarken.

"Benimle konuşmanı Richard mı istedi?"

"Hayır," dedi ve bir şey söylememi beklermiş gibi baktı. Ondan bilgi almam mı gerekiyordu?

"Zor bir gece olmasının nedeni neydi?" diye sordu Jason. Elektrikli su ısıtıcısını açmıştı ve su kaynamaya başlıyordu. Elinde bir kupa ve içinden sarkan bir çay poşeti ipiyle bekliyordu. Orada bir yerde çay yaprakları vardı ama naneli olanlar sadece poşetteydi.

Envy başını çevirip ona baktığında gür saçlarından başka bir şey göremedim. "Anlayabileceğini sanmıyorum."

"Şansını dene, halden anlarım." Bunu derken sırıttı ve gerçekten anlayışlı mıydı yoksa dalga mı geçiyordu belli olmadı.

"Gerçekten iyi bir dinleyicidir," dedim.

Başını yeniden çevirip bana baktı ve yüzünü saçlarının arasında gizlemesinin stres yüzünden olabileceğini fark ettim. Dün gece ne olmuştu böyle?

"Son zamanlarda programlarınızı seks yapmak için vakit bulacak şekilde ayarlayamadığınızı söyledi. Bu doğru mu?" diye sordu.

"Evet," dedim ve kahvemi içtim. Belki yeterince kahve içersem bu konuşmayı öfkelenmeden bitirebilirdim.

"Seksten zevk alıyor musun?"

Biraz daha içtim. Belki de kendimi boğabilirdim. "Evet."

"Yatakta çok sertleştiğinde onu nasıl durduruyorsun?"

"Hayır, yapma diyerek onu durdurursun," dedim.

Kafasını sağa sola sallayabilecek kadar doğruldu. "Hayır? Hayır diyeceğim ve buna saygı mı duyacak? Demek istediğim, fazla sert olduğunu ona nasıl söylüyorsun?"

Ona kaşlarımı çatarak bakmamak için kendimi zor tuttum. "Diyorum ki *canım yandı, dur.*"

Jason söze girdi, "Ya da en sevdiğim, *bunu tekrar yaparsan seni öldürürüm.*"

"Doğru söylemiyorsun Jason, doğrusu *bunu tekrar yaparsan seni gebertirim.*"

Güldü. "Doğru ya, unutmuşum," dolaplara yaslanıp bize sırıttı. Gülümsemek istemedim ve ona dik dik baktım. Sırıtışı genişledi. Beraberinde gözleri parladı.

Kafamı salladım ve kahveme gömüldüm. Jason yola getirilmezdi. Onu değiştirmeye çalışmak beni sinirlendiriyor, onu eğlendiriyordu.

"*Ay* benim için güvenlik sözcüğü," dedim.

"Richard senin sert seksten hoşlandığını söyledi. Yalan mıydı?"

Gözlerimi kahveme diktim ve kalkıp üstüne ekleme yapmalı mıyım, yoksa bu konuşmayı yüzüne bakarak yapma cesaretine sahip miyim anlamaya çalıştım. Kahretsin, cesaret zamanı.

O güzelim başka dünyalara ait olan gözlerine bakmak için döndüm ve konuştum. "Sert seksi seviyorum. Richard ile seksi seviyorum. Ama asıl sorun ne? Neyi bilmek ya da söylemek istiyorsun?"

Dik oturdu ve omuzlarını geriye attı. "Bu oldukça açık sözlü oldu."

"Bu konuşmayı onun diğer kızlarıyla da yaptığıma eminim, o yüzden söyle hadi, Envy. Dün gece seni fazla mı zorladı?"

"Evet."

"Peki, bununla ilgili ne yapmamı istiyorsun?"

"Sen de gerçekten onun kadar sert olmayı seviyor musun?"

Omuz silktim. "Evet, bazen. Her gece değil ama evet."

Titredi. "Peki Anita, dobra mı olmak istiyorsun? Ben de dobra olabilirim. Dün gece ona sürekli durmasını ya da yavaşlamasını söylemek zorunda kaldım. Çok iyiydi, seks harikaydı. Beni boşaltı, sonra yeniden çok sert davranmaya başladı. Sanki beni getirdikten sonra çok sert olup canımı acıtma hakkını kazandığını düşünüyordu."

"Yeterince ön sevişme sonrasında çoğu kadın sert ilişkiyi kaldırabilir," dedi Jason. "Kaba olmaya çalışmıyordur, istediği şekilde seks yapabileceği ve senin de zevk alacağın kadar hazırlık yaptığını düşünmüştür."

"Hoşuma gitmedi ama ve ona sürekli durmasını söylemek zorunda kaldım. En sonunda üstümden kalkmasını söyledim ve bitti."

"Dün gece için mi bitti, yoksa tamamen mi bitti?" diye sordum.

Bana baktı ve gözleri insan gözlerinin sinirlendiğinde kararması gibi kardı. "Tamamen. Kendisini kontrol edebildiğinde seks çok iyi ama çok büyük olduğu için çok hızlandığında acıyor

ve bütün hazzı götürüyor. Hatta acı yüzünden, benim aldığım bütün zevki durduruyor."

"Canını acıttığı için üzüldüm," dedim. Başka ne diyebilirdim?

"Onunla en son yatmanın üzerinden ne kadar zaman geçti?"

"Biraz oldu," dedim.

"Hatırlamıyor musun?"

Tekrar omuz silktim. "Asıl sevgililerimden biri değil. Belki... altı hafta olmuş olabilir? İnsan kadınlarla çıkmayı deniyor ve biriyle gerçekten sevgili olmak zaman alır. Biriyle gerçek bir randevuya çıkmak istediği için birbirimize olan seks davetlerimiz geride kaldı."

"Onları becermek varken," dedi ve sesi yine sinirli çıktı.

"Evet, sevgili olmak yalnızca seks yapmaktan daha uzun sürer," dedim. Zaten duygusal bir mayın tarlasında olduğumuz için olaya daha da duygu katmamak için sinirlenmemeye ya da alınmamaya çalıştım.

"Jean-Claude ile birlikte olmayı seviyorum, o harika biri ama Richard yatakta vahşidir."

Bu konuşmayı bitirmeyi çok istiyordum ama bir tren kazası gibiydi; olacağını bilirdiniz ama bazen yine de yolculuk boyunca beklerdiniz.

"Öyle olabilir sanırım."

Jason yanımda durmaya geldi ve omzuma dokundu. "Devamını anlat Anita."

Kafamı kaldırıp ona baktım. "Neyin devamı?"

Bana baktı, gözlerinde *biliyorsun işte* bakışı vardı. Bu bakışı bana atmasına izin verdiğim çok insan yoktu ama Jason o sayılı kişilerden biriydi.

"Sert olmasını seviyorum. Bazen yatakta vahşi birinin olması tam da istediğim şey oluyor," dedim.

Omuz silkti. "Senin olabilir, benim onunla işim bitti."

"Ben de onu erkek arkadaşım olarak istemiyorum ama arada sırada seks harika oluyor. Bu konuda her zaman iyiydik."

"Narin görünüyorsun, sanki seni kırabilir gibi."

"Görünüş aldatıcı olabilir," dedim.

Jason omzumu sıktı. "Anita'nın sert seksten hoşlanıyor olması bu sabah herkesin buluşmasını isteme nedenlerimden biri."

Söylediği şey ona bakmamı sağladı. "Bu ne demek?"

Çay alarmı öttü ve onu almaya gitti. Aynı zamanda sorumu cevaplamaktan da ustalıkla kurtulmuştu.

Arkasından seslendim. "Cinsel tercihimin herhangi bir konuyla ne alakası var?"

"Çayı alıyorum," dedi arkası bize dönük şekilde çay poşetini bardaktan çıkarırken.

"Bu sabahla ilgili olan bu küçük toplantının amacı ne?" diye sordum şüpheyle.

Nathaniel mutfağa giriş yaparken konuştu. "Çoklu grubumuzdaki herkesin daha iyi hissetmesiyle ilgisi var."

En sevdiği pantolonlardan birini giymişti, yıkanmaktan neredeyse beyaza dönmüş ve uyluk kısmında sökülmeye başlamış olanı. Yalınayak bir şekilde bana doğru yürürken dizleri pantolonun asıl deliklerinden görünüyordu. Bileklerine kadar uzanan saçları her zamanki gibi örgülüydü bu yüzden o hareket ettikçe kumral örgüsü kısmen görünecek şekilde arkasında kalıyordu.

Karşılama gülümsemem daha az mutlu bir şekle büründü. "Bu ne demek? Hem neden sen ve Jason bir konuda arkamdan iş çevirmişsiniz gibi hissediyorum?"

Gülümsedi ve bu gerçek bir gülümsemeydi. Suçlu Zevkler'de müşterilerin, pantolonunun içine yüz dolar atmasını sağlamak için kullandığı gülümsemelerden değildi. Bu aşk ve tutku ve... Nathaniel dolu gülümsemeyi görebilselerdi, bu gülümsenin hissettirdiği her şeyi vermesi umuduyla ona binlerce dolar bulurlardı.

Ona surat asmak için uğraşsam da gün ışığına adım attığı anda eflatun renkli gözlerinin güneş ışıklarıyla solmuş gibi neredeyse mavi renge bürünmesiyle bu işte zorlandım. Gözleri gerçekten

de bahar leylaklarının rengindeydi. Yalnızca iki şey gözlerini gerçek morluğuna ulaştırıyordu; öfke ve arzu. İkisinden de yeterince olmalıydı ve şehvet öfkeden daha çok ortaya çıkıyordu.

Hareketlerini, üst vücudunun ne kadar kaslı ve lezzetli olduğunu görmemi sağlayacak şekilde hafifçe değiştirdi. Doğrusunu söylemek gerekirse ağırlık kaldırma işini biraz azaltmalıydı çünkü bir dansçı olarak ihtiyacı olan esnekliği kaybedecek kadar kaslarını şişirmişti. Bazı modern dans parçaları öğreniyor ve yapmaya başlıyordu ama süzülerek yaklaşıp bana başka bir günaydın öpücüğü vermesini sağlayan, onun egzotik dansçı kısmıydı. Jason ile buluşmak için yataktan kalkmadan önce öpüşmekten fazlasını yapmıştık. Beni öpmek için yakışıklı suratını oturduğum yere doğru eğdi. "Beni ne kadar etkilediğini çok iyi biliyorsun, değil mi?" diye fısıldadım.

"Bilmek benim işim," diye fısıldayarak cevap verdi ve beni öptü.

Ben de onu öptüm çünkü başka ne yapabilirdim? Hatta başka ne yapmak isterdim? Dudaklarımız buluşurken bir elimi çıplak beline dolayıp ona sarılmayacak kadar kızgın değildim.

Geri çekilince, ona öpücüğün sersemliği, gecenin ve önceki günlerin anısıyla gülümsedim. Üç yıldır birlikte yaşıyorduk ve her şey iyiye gidiyordu.

"İşte bu," dedi Envy, "benim istediğim bu. Birinin bana sizin birbirinize baktığınız ya da Jason ve J.J.'in birbirine bakması gibi bakmasını istiyorum. Kibarlık ve sevgi istiyorum."

"Herkes istemiyor mu?" dedi Jason onun çayını masaya taşırken.

"Hayır. Anita, Richard'ın vahşi olmasını sevdiğini söylüyor ama aynı zamanda Nathaniel, Micah ve Jean-Claude da onun. Kibarlık ve nezaket onda var."

"Jean-Claude sana da ait," dedim.

"Hayır, Jean-Claude'la yatıyorum, onun sevgilisiyim ama o beni sevmiyor."

Nathaniel ona doğru döndü, bir eli hâlâ bendeydi. "Sen ona âşık mısın?"

Gerildim, elim avcunda kasıldı. "Nathaniel!"

"Hayır Anita, birbirimiz hakkında neler hissettiğimizi bilmemiz gerek. Eğer dürüst olmazsak her şey bozulur."

"Haklı," dedi Jason. Hepimizi kolayca görebilmek için masanın ucuna oturdu.

Ona dik dik baktım.

"Bana öyle bakma," dedi gülerek. "Doğru olduğunu biliyorsun."

Ona karşı somurtmaya devam etmek istedim ama kendime inat gülümsemeye başladım. Jason'ın benim üzerimde onunla tanıştığım ilk günden beri böyle bir etkisi vardı. Şu anda arkadaş olmamızın ve onu gördüğüm ilk anda öldürmemiş olmamın nedenlerinden biriydi bu. İyi ki de öldürmemiştim.

Sonunda gülümsememe karşı koyamadım ama kahve bardağımın arkasına saklanmak için elimden geleni yaptım. Hâlâ Nathaniel'la el ele tutuşuyor oluşum bu kaya-gibi-sert tavrımı biraz sınırlandırıyordu tabii.

Nathaniel elimin arkasını çıplak karnına bastırdı ve ansızın düşünmekte zorlanmaya başladım. Başımı kaldırıp ona baktım. "Bilerek yapıyorsun, değil mi?"

"Neyi?" diye sordu, eflatun gözlerini kocaman açarak. Eğer Jason olsaydı kurnazlık yapıyor olduğunu bilirdim ama Nathaniel dokunmayı o kadar çok seviyordu ki bazen düşünmeden yapıyordu bunu.

"Yok bir şey," dedim.

Jason masanın diğer ucundan bana sırıttı. Yine ona gözlerimi dikmeye çalıştım ama sonunda vazgeçip "Boş ver, sorun ne ya da ne oldu?" dedim.

Nathaniel elimi kendine çekti ve bir kedinin kokuyla alanını *benim* olarak işaretlemesi gibi öpüp yanağına sürttü. Hoşuma gitmişti çünkü biz birbirimizin *benim*'iydik. Bu kelimenin bir tekelcilik anlamını içermiyor oluşu *benim* kelimesinin sahiplenici

gerçekliğini azaltmıyordu. Bu durumu tek eşli arkadaşlarıma bir türlü açıklayamıyordum.

"Domino'yu beklerken kahvaltıyı hazırlayacağım. Hâlâ duş alıyor."

Domino bizim korumalarımızdan ve benim sevgililerimden biriydi ama o da bu evde fazla uyumazdı. Ares'i kaybettiğimizden beri koruma nöbetlerini ayarlamaya çalışıyorduk ve Domino'nun bu nedenle evde daha çok bulunacağına inanıyordum fakat bu sabahki konuşmada onun da olacağını bilmek, kaplanadamın burada kalmasının, Nathaniel ve benimle yatağı paylaşmasının bir tesadüf olmadığını anlamamı sağladı. Üçüncümüz, Micah Callahan, yine iş nedeniyle seyahat ediyordu, bu yüzden de büyük yatakta bir misafir için yer vardı.

"Kaplanlar suyu çok seviyor, hem de çok," dedim ve kahvemi yudumladım.

"Ben çok bayılmıyorum," dedi Envy, "ama bunun nedeni bir erkeğe seks istediğini düşündürtmeden asla duş alamamaktan olabilir."

Nathaniel hafifçe gülerken fırının yanına gitti. Jason da gülmeye başlamıştı. Öksürdüm ve neredeyse kahveyi boğazıma kaçırıyordum.

Mavi ve acayip gözlerinin tüm ağırlığını üzerimde hissedeceğim şekilde bana baktı. "Senin için de böyle olabilir. Richard duş seksini çok sever."

Jason'ın gülmesi daha da şiddetlendi.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu Envy önce birimize, sonra diğerimize bakarak.

Jason parlayan gözleriyle bana baktı. Bu sefer kızarırken gözlerimi kaçırmadan ona baktım. Az daha gözlerimi çekecektim.

"Anita suyu sever," dedi gülerek.

"Yeni fırın tam da olması gerektiği gibi önceden ısındı," dedi Nathaniel; ya bu gerçekten ilgisini çektiği için ya da bu konuyu irdelemek istemediği için. Dün gece yaptığı tarçınlı ruloları almak için buzdolabına doğru ilerledi.

"Evet, suda sevişmekten zevk alıyorum ama bak bakalım yakın zamanda seninle duşa girecek miyim komik çocuk."

Jason gülmeyi kesti ve kendinden memnun mu görünse, yoksa bana yalandan surat asmaya mı başlasa, arada kalmış gibi göründü.

"Sen ve Richard cinsel olarak birbiriniz için yaratılmış gibisiniz. Neden senin ana sevgililerinden biri değil?" diye sordu Envy.

"Çünkü seks konusu dışında çok fazla sorunumuz vardı ve sırf terapi alıyor diye hepsi çözülmüyordu," dedim kahveyi yanlış yutmaya çalışmaktan çatallaşan sesimle. O âna *utandırıcı* demek hafif kaçardı.

"Ben olsam tarçınlı ruloları fırına atmak için beklerdim yoksa harika kokuları bütün evi sardığında herkes aşağı inmiş, bir parça yemek istiyor olacak," dedi Jason.

Nathaniel elindeki tepsiye baktı, başıyla onay verdi ve tepsiyi buzdolabındaki yerine geri koydu. Jason haklıydı fakat nefis kokuların evin kalanını uyandırmasını engellemek için tam zamanında konuşmuş olması, arkadaşım olmasının nedenlerinden bir diğeriydi. İstediği zaman gayet akıllı ve pratik olabiliyordu, *istediği zaman* buradaki önemli bir ayrıntıydı.

Nathaniel benim yanımda, Envy'nin karşı tarafına oturmaya geldi. Elimi masanın altına soktum, böylece pantolonunun deliklerinden çıkan teniyle ve ipliklerle oynayabilirdim. Üstündeki en sevdiğim pantolonlarından biriydi.

"Anita kibarlık ediyor ama aslında ne Richard benden hoşlanır ne de ben ondan," dedi Nathaniel.

"Senin hakkında çelişkili olduğunu fark ettim. Sanki adil olmaya çalışıyor ama konu sen olunca sorun yaşıyor. Bunun nedeni ne?"

Derisine daha çok temas edebilmek için parmaklarımı pantolonundaki boşlukların birinden içeri soktum. "Açıklamak ister misin?" diye sordu daha fazla dokunmamı engellemek için elini elimin üstüne koyup. Onu okşamamı engellemesi ve Richard

hakkında konuşmaya zorlamaya çalışması ondan ne kadar hazzetmediğini kanıtlıyordu.

İç geçirdim ve konuştum, "Richard iri, yakışıklı, atletik bir adam ve böylelerinin en iyileri bile kazanmaya alışıktır."

"Kadınlarla mı demek istiyorsun?" diye sordu Envy.

"O ve diğer fiziksel şeyler. İstediği her kadınla çıkmaya alışkın ve eğer bir kavgada yolundan çıkarsa çoğu profesyonel olmayan savaşçıya karşı kendini savunabilir."

"Yani?" dedi.

"Yani," dedi Jason, "kazanmaya alışmış."

Envy kaşlarını çatarak bize baktı. "Bunun o ve Nathaniel'ın anlaşmamasıyla ne ilgisi var, anlamadım."

"Ben kazandım," dedi Nathaniel.

"Neyi kazandın?"

"Anita'yı, Anita'nın hayatında kalıcı biri olmayı, gözdesi, favorisi, onun olmayı ve onun da benim olmasını. Micah ve ben, Richard'ın istediği şeye sahibiz."

"Anita'yı kast ediyorsun."

Omuzlarını silkti ve kısmen onay verdi. "Anita ve işe yarar bir yaşam ve hepimizi mutlu etmek."

"Anita ile birlikte oluyor zaten ve hâlâ başkasıyla bir hayatı olabilir."

"Olabilir ama kimse Anita değil."

Bu beni rahatsız etti ve kıvranmamak için kendimi zor tutmak zorunda kaldım. "Öyle bir şey değil."

"Bence Richard seni Jean-Claude ile paylaşabilirdi çünkü onu dominant, yeterince büyük, güzel ve kazanmaya alışkın olan başka bir erkek olarak görüyor. Yani paylaşabilirlerdi," dedi Jason.

"Fakat *güzel* kısmı haricinde ben bunlardan hiçbiri değilim," dedi Nathaniel, "ve Richard benim gibi birinin onu yenmiş olmasına dayanamıyor."

"Ben kazanılacak bir ödül değilim, lanet olsun," dedim.

"Bunu biliyorum ve yanında Richard değil benim olmamın nedenlerinden biri de bu."

Nathaniel'ın fazlasıyla ciddi olan bakışını gördüm ve burada benim itiraf etmek istediğimden daha fazla gerçek olduğunu fark ettim. "Richard küstah biriymiş gibi konuşuyoruz ve o öyle biri değil."

"Neden onu savunman gerekiyormuş gibi hissediyorsun?" diye sordu Nathaniel.

"Bilmiyorum, belki bir zamanlar ona âşık olduğum ya da belki hâlâ sevgilim olduğu ve bu konuda suçlu hissettiğim için."

"Neden suçlu?" diye sordu Envy.

"Emin değilim ama onunla ilgisi olan bir parça suçluluk var."

"Ben şahidim Anita, seninle olma şansını defalarca mahvetti," dedi Jason, "ayrıca Nathaniel ve Micah'yı sevmemesiyle aynı nedenlerden dolayı beni de sevmiyor."

"Biz yalnızca faydalı arkadaşlarız," dedim.

Jason başını yukarı aşağı salladı ve kahvesini yudumladı.

"Richard senin kurt kralın. Sürüdeki hayatını zor mu kılıyor?"

Jason başını eğdi.

"Konuş benimle," dedim.

"Hiçbir zaman sürü hiyerarşisinde yükselmeyeceğim Anita ama bunun nedeni benim savaşçı değil sevici olmamdan dolayı." Şakaya vurmaya çalışarak sırıttı.

"Richard duygularının acısını senin üzerinde mi çıkarıyor?"

"Pek değil. Kendimi savunacak ve sürüde benimle uğraşılmasını engelleyecek kadar dövüşebiliyorum ama hiçbir zaman fazla yükselmeyeceğim ve dürüst olmak gerekirse sorumlu biri olmak istemiyorum."

"Gösterdiğinden daha dominant biri olduğunu biliyorum ama gerçekten diğer kurtadamların başında olmak istemiyor musun?" diye sordum.

"Birazcık bile istemiyorum," dedi ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Yani diyorsunuz ki Richard, Nathaniel'ı, Micah'yı, hatta Jason'ı, bekâr güzeli kazanmaya layık görmüyor," dedi Envy hayretle.

"Onun gibi bir şey," dedim.

"Bence aklıyla düşünmüyor," dedi Nathaniel ve elimi sıktı.

"Nathaniel ve benimle ilgili düşüncesi şu," diye başladı Jason, "biz hayvan grup yapımızda çok aşağılardayız ve o Ulfric, bir lider. Kurtlar arasında bu, istediği her şeyin onun olduğu anlamına geliyor ve bizim kıçımızı tekmeleyebileceğini biliyor. Yine de biz burada, mutlu ve Anita'nın hayatının ondan daha büyük bir parçasında bulunuyoruz ve işte tam da bunu kabullenmekte zorlanıyor."

"Ama Micah, Nimir-Raj, leopar kralı ve Koalisyonun başı, yani şehirdeki hatta ülke çapındaki bütün hayvan gruplarının lideri oluyor. Richard'ın onunla neden bir sorunu var?"

"Çünkü Micah'nın boyu bir metre altmış santimetre ve Richard bir seksen beş," dedi Jason.

"Ne?" diye sordu Envy.

"Hani kadınların çoğu bir ortama girdiğinde odadaki güzellik oranını inceler ve kim ona kafa tutabilir diye bakar ya?" diye sordu Jason.

"Evet," dedi Envy.

"Erkeklerin çoğu da aynı şeyi yapar ama kimin daha yakışıklı olduğuna değil, tehditleri ve fiziksel potansiyelleri incelerler."

Envy ona şaşkın gözlerle baktı.

"Evet, gerçekten böyle yapıyorlar," dedim.

"Ben yapmıyorum," dedi Nathaniel.

"Ben de öyle çünkü ikimiz de bir odaya girdiğimizde çoğunlukla oradaki en büyük ve güçlü adam olmadığımızı biliriz. Bu gerçeği yıllar önce kabullendik," dedi Jason.

"Yani diyorsunuz ki Richard, Micah'ya bakıyor ve dövüşseler onu yenebileceğini düşünüyor. Bu yüzden de Micah da Anita'yı kazanmaya yeterli değil."

"Bundan daha fazlası. Eğer hakemlerin önünde gerçek bir dövüş olsa Richard kazanır ve muhtemelen Micah da bunu kabul eder," dedi Jason.

Nathaniel ve ben başımızla onay verdik.

"Ama eğer dövüş bir hayvan grubunun üstünlüğü için olsa Micah kazanır," dedi Jason.

"Ne? Ama nasıl?"

"Richard'ı öldürürdü," dedim.

Envy bana baktı. "Richard'ı sana karşı olan bir rakip olarak gördüğü için mi?"

"Hayır, Micah kavga sırasında benimle aynı nedenden öldürür, ikimiz de ufak tefek olduğumuz için öldürmek zorundayız. Karşımızdaki iri düşmanımızdan daha acımasız olmasaydık ikimiz de yıllar önce ölürdük."

"Ciddi misin?" diye sordu.

"Kesinlikle," dedim.

"En çok Micah'dan nefret ediyor çünkü biliyor ki bir kavgaya tutuşsalar kazanabilir ama aynı zamanda kaybedebilir de," dedi Jason.

"Niye kazanamasın?" diye sordu Envy.

"Çünkü Richard öldürme konusunda tereddüt edebilir," dedim.

"Ama eğer Micah, Richard'ı öldürseydi üzülmez miydin? Onu suçlamaz mıydın?"

"Richard olayı ciddileştirir ve Micah da işi bitirirse bu, ilişkimizi mahveder mi diye mi soruyorsun?"

"Evet."

"Zor olurdu ama Micah'nın neyi neden yaptığını anlardım."

"Richard'ı sevmiyorum ama eğer Micah onu öldürseydi bunu atlatmam uzun zaman alırdı."

"Richard'ın gözde sevgililerimden biri olmamasının nedeni, amacımı kanıtlamak için öldürme isteğimi onaylamıyor oluşu. İşleri halletmek için daha medeni bir yol olmasını istiyordu."

"Anita ve Micah'nın acımasızlık seviyeleri aynı," dedi Nathaniel.

"İkisinin de Richard'dan daha kolay öldürdüğünü söylüyorsun."

"Tabii ki öyle," dedi.

"Ama Micah ve Anita'ya âşıksın."

"Âşığım."

"Onları seviyorsan nasıl acımasız olduklarını söyleyebiliyorsun?"

"Belki de onları sevmemin bir nedeni de acımasız olmalarıdır."

"Bu çok berbat bir durum," dedi.

"Bizi küçümsemenin sana hiçbir faydası olmayacak," dedim.

"Üzgünüm ama anlayamıyorum. İnsanları acımasız oldukları için sevmekle ilgili gerçekten ne hissediyorsun?"

"Daha güvenli olduğunu," dedi Nathaniel.

Avcumdaki elini sıktım ve sevecen bakışlarla birbirimize baktık. Bu bakışı, sevdiğimiz kişi için insanları öldürmeye razı olduğumuz gerçeğinden bahsederken yapmamız, bizim özel aşkımızın bir parçasıydı.

"Kaplanadamlar kendi aralarında dövüşür ama üstünlük için birbirimizi öldürmeyiz," dedi Envy.

"Sen altın klanındansın, yani hiçbir zaman ölüm riski almayı gerektirecek kadar çok kişi olmadınız. Üstünlük için birbirinizi öldürmeniz yasaktı," dedim.

"Hâlâ birbirimizi böyle saçma nedenlerle öldürmek için yeterince üyemiz yok."

"Ama fazlasıyla kurtadam ve leoparadam var," dedi Jason.

"Anlamıyorum," diye cevap verdi Envy.

"Hayvan grupları arasında bir kültür farkı var. Kaplanlar anaerkiller, yani liderler yönetmek için dövüşmez ve birbirlerini öldürmezler. Bu iş için savaşçıları ya da klandaki herkesin hakkından gelmeye yetecek kadar psişik güçleri var," dedim.

"Leoparlar birbirlerini kurtlar kadar çok öldürmüyor," dedi Nathaniel.

"O zaman Micah bir leoparadam olduğu halde nasıl kolayca öldürebiliyor?" diye sordu.

"Çünkü Micah en vahşi alt kültürlerden olan aslanlar, kurtlar ve sırtlanlar gibi yönetilen bir karışık hayvan grubunda büyüdü," dedi Jason.

Ona baktım. "Micah ile bunun hakkında konuştunuz, değil mi?"

"Şehirde benden kısa olan ve herkesin lideri olan yeni bir adam olunca nasıl yaptığını bilmek istedim."

"O zaman, bunu sen de yapabilir misin?" diye sordum.

Omuzlarını silkti ve sırıttı. Sırıtışı sonradan gülümsemeye dönse de gözleri tam olarak mutlu görünmüyordu. "Micah ve senin yaptığınız şeyleri yapacak kadar çok istemiyorum bunu. Bunu anladım ve hayatıma devam ediyorum."

"Bizden birini öldüreceğimiz sayılı nedenden biri, birinin bir kavga çıkarıp başka bir altın kaplanı öldürmesidir," dedi Envy.

"Kurtlar bir dövüş sırasında pes etmene izin verir ama sana merhamet göstermek ya da canını almak, kazanana kalmıştır," dedi Jason.

"Sen nasıl hayatta kaldın?" diye sordu Envy.

"Sürümüzdeki çoğu kişi beni sever."

"Yani sana zarar vermek istemiyorlar," dedi.

"Aynı zamanda ben sürü yapısında pek yukarılarda değilim, bu yüzden de benimle dövüşmek onlara bir fayda sağlamaz."

"Ve sonunda ölüm riski olduğunda bir kazanç ihtimali de olmalı," diye katıldı Envy.

"Evet ya da bu riski alacak kadar birinden nefret etmen gerek."

Envy'nin titrediğini gördüm. "Tanrım, bu çok barbarca."

"Richard dövüşlerin ölümcül olmamasını tercih ediyor ve eğer zorunda değilken birini öldürmüşsen bunun için ceza alıyorsun. Bazılarına göre daha ılımlı bir yapı var yani," dedi Jason.

Yüksek sesle söylemediği şey, benim sürüdeki kötülükleri yapan kişi oluşum. Ben Richard'ın cezalandırıcısıydım, yaramaz

kurtadamlara karşı tehdidi. Vicdanını ve ellerini temiz tutmasını sağlamıştım. Bu işi Richard'a yardım etmek için almamıştım. Jason gibi arkadaşlarımı diğer kurtlardan ve sürümüze gelmeye çalışan yabancı kurtadamlardan korumak için almıştım çünkü Richard'ın namı, onun ılımlı olduğuydu.

Artık bu bir sorun olmaktan çıkmıştı. Micah'nın ve benim ünümüz, diğer şehirlerin yönetimini almak isteyen hayvan gruplarının St. Louis'den uzak durmasını sağlıyordu. Buraya gelmekten daha kolay ölme şekilleri vardı ve hayır, bu konuda kötü hissetmiyordum. Çok fazla insan, hatta vampirin, bölgesel çatışmalardan dolayı öldüğüne şahit olmuştum. Bölgemizin üstüne bir işaret koymuştuk: *Buradaki hiçbir şey ölmeye değmez ama ısrar ederseniz sizi öldürürüz.*

Sert olmuş olabilirdi ama korku salan bir ün tam da bir likantropi topluluğunun ihtiyacı olan şeydi, vampirlerin de öyle. Alenen hepimiz sivildik ama özelde her zaman böyle değildik.

Domino, siyah ve beyaz renkli bukleleri hâlâ duştan ıslak halde mutfağa girdi. Saçları siyah ve beyaz kaplan klanından olduğunu gösteriyordu ama gözleri sadece siyah klandandı; turuncu, kırmızı, parlak ve ateşli kaplan gözleri insan gözlerinden çok farklıydı. O kadar etkileyici bir renkteydiler ki yalnızca iki renkli saçları ve ateş rengi gözlerinden alakasız, şahsına münhasır bir yakışıklılığı olduğunu anlamak bir dakikanızı alıyordu. Boyu bir seksen kadardı ve siyah tişört, genellikle bot olan siyah ayakkabılar ve silahlardan oluşan gayriresmi koruma forması içinde göz alıcı görünüyordu. Evde olduğumuz ve yabancıları düşünmediğimiz için aydınlık mutfakta görünmek istemeyen tehlikeli bir bukalemun gibiydi. Siyah giysileri, omzundaki tabanca kılıfındaki 45 kalibre silahı, ekstra cephane ve yedek silahıyla korkutucu görünüyordu.

Yanıma yürüdü ve beni öptü çünkü birlikte uyuduktan sonra birbirimize sabah öpücüğü verebiliyorduk. Birlikte uyanıp Nathaniel'ın da bize katılmasıyla seks yapmış olduğumuz için

sabah öpücüğünü atlayabilirdik ama Domino bunu yapmazdı. Onu giydirebileceğim kadar uzun zaman geçirememiştik, bu yüzden alabileceği ve verebileceği bütün ilgiyi istiyordu. Bu konuda ona kızamazdım, suçlayamazdım bile ama bir yanım Domino ve diğer görüştüğüm kaplanadamların baskısını üzerimde hissediyordu. Neredeyse sürekli bir daha çok ben, daha çok zaman, daha çok sevgi, daha çok seks baskısı vardı ve başkasına verebileceğim daha fazla ben yoktu. Seks kısmı harikaydı ama bu kadar insanın duygusal yükünü taşıyamazdım. İşte bu yüzden bazılarını randevulaşacak başka birilerini bulmaları için cesaretlendiriyordum. Domino henüz benden başka biriyle birlikte olmamıştı.

Kafasını benden öteki tarafa çevirdi ve Envy'ye baktı. "Lütfen kay," dedi.

"Niye?" diye sordu ve yerinde ne kadar rahat olduğunu göstermek ister gibi çayından bir yudum aldı.

"Çünkü, Anita'ya benden daha yakın biri odaya girene kadar onun yanına oturabilirim. Böyle anlaştık."

"Onun Kaplanların Kraliçesi olduğunu biliyorum. Ben bile onun gücüne çekiliyorum ama aslında hepiniz onun dünyadaki tek," bu kelimeden sonra biraz fazla uzun aralık bıraktı, "kedicik olduğunu düşünüyorsunuz. Hepiniz onun peşindesiniz."

"Benim yerimde oturuyorsun," dedi Domino yavaşça.

"Burası senin yerin olamaz, bu evde benden daha sık kalmıyorsun." Sesi sakindi ama söyledikleri keskindi. O, bu evde ilk kez kalmış olduğu için Domino'nun hayatımdaki yerinin olduğundan çok daha az olduğunu söylemiş oluyordu.

Domino'nun bedeni kasıldı, tüm vücudu istemsiz bir dikkatle dolmuştu.

Öne doğru eğildim ve Envy'ye baktım. "Yerinde oturuyorsun, kay," dedim.

Kaşlarını çattı, güzel yüzü bana doğru aksileşti.

Jason, "Domino ile arkadaş olduğunuzu sanıyordum," dedi.

"Arkadaşça," dedi Envy.

"Arkadaşça," dedi Domino.

"O zaman arkadaşça davranın," diye cevap verdi Jason.

Envy yüksek sesle nefes aldı ve güzel mavi gözlerini devirdi ama Domino'nun yanıma oturabilmesi için ayağa kalktı. Jason'ın yanındaki sandalyeye geçmesini bekledim ama oraya oturmadı. Masanın diğer tarafına yürüdü ve yürürken Nathaniel gibi sallandı. Striptizci veya dansçı değildi ama o da yarı hayvandı ve onlar, her erkek ve kadının o sallanan kalçaların gerçekte de göründükleri kadar iyi olup olmadıklarını merak etmesini sağlayacak şekilde hareket etmeyi biliyorlardı.

Metafiziksel olarak bir sürü erkeğe bağlı olduğum için kalçasının hemen altında bitip bir şey görecekmişsin hissi yaratan beyaz tişörtün sallanmasının keyfini çıkartabiliyordum. Eğer anılarımda olduğu gibi bir penisim olsaydı, ben de ilgi duyabilirdim ama seks objesi olarak kızlar aklımı karıştırıyordu ve Envy'nin fiziksel güzelliğine hayran olsam da bende devamını keşfetme isteği uyandırmıyordu.

Sonunda bir yere oturduğunda, Jason orada bırakmış olduğu bardağı ona uzatmak zorunda kaldı. Naneli çayından bir yudum daha aldı. O an, onun Domino'dan hoşlandığını ya da en azından Richard'dan ayrıldıktan sonra onun yerine geçirmek için onu inceliyor olduğunu fark ettim. Domino'nun haberi var mıydı, yok muydu, yoksa onu çoktan ret mi etmişti? 'Arkadaşça' sözcüğünü vurgulaması, arkadaştan öte olmak isteyip hayır cevabını aldığı için miydi?

Boştaki elimle alnımı ovdum. Bu kadar insanı idare etmeye çalışmak çok zordu ve düşünmeye çalıştığımda başımı ağrıtıyordu. Tanrı aşkına, bunlar birer yetişkindi ve olanları idare edebilirlerdi, değil mi?

Nathaniel eğildi ve yanağımı öptü. "Sen iyi misin?"

"Tabii," dedim ama sandalyemin arkasındaki Domino'nun koluna yaslanırken gergindim. Birden bana dokunmasını iste-

memeye başladım. Bu kadar ilgi nedeniyle boğulduğumu hissettim. Âşık olduğun biriyle zevk alacağın bir şey, yalnızca seks partneri olarak düşündüğün biriyle iken yapış yapış hissettiriyordu. Jason, benim için gerçekten arada bir yattığım bir arkadaşımdı çünkü o benim en yakın arkadaşlarımdan biriydi ve seks o kısmı bozmuyor veya birbirimizden duygusal anlamda daha fazla şey beklememize neden olmuyordu. Bir taraftan sahip olduğum en kolay sevgiliydi, diğer taraftan kendi türünde bir karmaşıklığı vardı. Hangi birimizin yoktu ki aslında?

"Herkes gelmiş olduğuna göre, neden buradayız? Jason sert seks muhabbetinin bu bilgilendirici toplantının konusuyla ilgili olduğundan bahsetmişti. Bunu açıklayabilir misin Jason?"

"Önce Domino ve Envy'nin gündem maddesiyle başlayalım," dedi ve yarım ağız gülümsedi.

"Farklı kalemleri olan bir gündem mi var?" diye sordum.

Güldü. "Suratını görmelisin, şu an çok mutsuzsun."

"Toplantılardan nefret ederim." Kahvemi ağzıma yaklaştırmak için iki elimi de kullandım. O sırada kimseye dokunmak istemiyordum. Üstüme geliyorlar, beni kandırıyorlar gibi hissediyordum ve bu his hoşuma gitmemişti.

Nathaniel, masanın altından bir elini bacağıma koydu, sabahlığımın üzerinden okşadı. Bana dokunmasını istiyordum ama ben hariç masadaki herkesin konuşma konusunu bildiğini fark etmekten hoşlanmamıştım.

Domino omuzlarımı ovmaya başladı. Parmakları saçlarımın altındaki çıplak ensemi buldu, gerilen kaslara masaj yaptı, elini saçlarımın başladığı yere getirdi ve parmaklarını oraya bastırarak masaj yaptığında boyun ve kafatasımın birleştiği noktada gücünü hissetmemi sağladı. Neredeyse gözlerimin arkaya kaymasına neden olacak ve gözlerimi kapattıracaktı.

Nathaniel'ın elinin baskısı normalde kullanmadığı ama hep orada olan gücünü kullandığını gösterecek şekilde arttı. İkisi de aynı anda tutuşunu sertleştirdi ve kahvaltı zamanı uygun olma-

yacak bir hareket yapmaktan kaçınmak için kendimi zorlamam gerekti. Biri kahve bardağımı elimden aldı, almamış olsaydı muhtemelen düşürürdüm.

Nathaniel, bacağımdaki tutuşunu gevşetti ve Domino da elini omzumun arkasındaki yerine geri koydu. Bu sefer kolunun yarattığı boşluğa sokulup vücuduna yaslandım. Zırhını giymemiş olduğu için ona daha sıkı sarılabilirdim. Çoğu koruma, benimle işe gitmedikleri sürece zırh giymeye uğraşmıyordu. Domino, tutuşunu beni destekleyebilecek şekilde ayarladı yoksa sandalyeden yere düşebilirdim. Kaslarınız yumuşayınca ipek kaygan olabiliyordu.

"Vay be," dedi Envy, "bu çok... vay be."

Ona bakmaya çalıştım ama gözlerim tam olarak odaklanmıyordu. Sıcak, haz sonrası hissinden kurtulmaya çalıştım ama Nathaniel nazikçe bacağımı okşadı ve "Sorun değil, Anita, rahatla," dedi.

Sevgili kedimin bana söylediği şeyi yaptım ama sonrasında Envy konuşunca dikkatimi vermem gerekti. Rahatlama hissinden ve sabahın leziz hatırlatıcılarından kurtulmaya çalıştım ve... İkisi birlikte mutlu, hassas noktalarıma dokunmuştu ve beni yumuşatmışlardı.

"Sen beni duyabiliyor musun?" diye sordu Envy ve bana bakabilmek için kafasını eğdi.

Domino'nun bedenine yaslanmış duruyordum hâlâ, omuzlarımdaki tutuşu beni yerime sabitlemişti. Omuz silah askısı ve belindeki ekstra cephane rahatsız edici değildi, aslında güven hissi veriyorlardı. Benim kadar çok tehlikeli insanla takıldığınızda silah ve benzeri araçlar her şeyin bir parçası oluyordu. Kendimi kaldırabilmek için kollarımı beline sardım. Kollarımı beline dolamak kötü bir şey değildi. Kendini göstermeye çalışan, bende etrafımdaki her şeye ve herkese karşı saldırma isteği yaratan gerilimi azaltmaya yardımcı oluyordu. Öfke benim için neredeyse hissettiğim tek duygu olmuştu. İnsanların hoş olmayan ama tanıdık olan bir şeyi, tanıdık olan ama hoş olmayan bir şeye tercih

etmeleri gibi işe yaramaz bir yol olmasının rahatlığını yaşatıyordu bana. Bazı zamanlarda konfor alanımın fazla dışına itildiğimi ve bu yüzden kırılacağımı düşünürdüm ama diğer zamanlarda konfor alanlarının hapishane parmaklıkları gibi olduğunu fark ederdim; seni korurlar ama aynı zamanda seni hapsederlerdi. Kapana kısılmayı istemiyordum, kendi tarafımdan bile.

"Evet," dedim, sesim neredeyse uykulu çıkmıştı. Boğazımı temizledim ve tekrar denedim. "Seni duyabiliyorum Envy."

"Eğer Richard elini arkaya uzatsa ve saçını çekse, bu hoşuna gider miydi?"

Ona baktım ve gözlerindeki zekâ ve irade gücünü inceledim. Envy'nin hem Jean-Claude hem de Richard için çalışıyor olmasının nedeni bunlardı. İkisi de pasifliği sevmezdi.

"Doğru şartlar altında evet," dedim.

Başını iki yana salladı, içecekmiş gibi çayını kaldırdı ama sonra yerine aynen geri koydu. "Bana yaptığı zaman sadece canım yanıyor."

"O zaman bunu yapmamalı," dedim.

"Ya birine ya da biriyle bunu yapmak zorunda gibi."

"Öyle."

"Neden?" diye sordu.

Bu sorusuna kaşlarımı çattım ve böyle otururken yeterince derin düşünemediğimi hissettiğim için oturuşumu dikleştirdim. Ona kızgın olmadığımı, yalnızca dik oturmam gerektiğini göstermek için bir elimle Domino'nun bacağını okşadım. Nathaniel'ın bacağımdaki elini oradan çekip avcumun içine aldım ki o da iyi olduğumu ve rahatsızlığımın artmasına izin verip yine sinirlenmeyeceğimi anlasın. Bu çocukça olurdu ve ben artık çocuk değildim.

"Bunu ben cevaplayabilir miyim?" diye sordu Jason.

"Tabii," dedim.

"Zevkle acıyı anda yaşamaktan ya hoşlanıyorsundur ya da hoşlanmıyorsundur. Eğer bundan haz alıyorsan birinin sana bunu açıklamasına ihtiyacın yoktur çünkü zaten nasıl hissettirdi-

ğini bilirsin ama zevk almıyorsan ne kadar konuşulursa konuşulsun, bu konuda ikna olmazsın."

"Sanki bu konuşmayı daha önce yapmış gibisin," dedim.

Kaşlarını çattı ve kızgın göründü. "J.J.'e bunu açıklamaya çalışıyorum."

"Pek iyi gitmiyor sanırım?"

"Hayır."

"Bana açıklayamayacağınızı söylemeyin, bu bir cevap değil," dedi Envy.

"Bu, renk körü olan birine kırmızı rengi açıklamak gibi bir şey. Onlara rengin parlak ve sıcak tonlu olduğunu anlatabilir, her tür kelimeyi kullanabilirsiniz ama onlara rengin asıl halini açıklayamazsınız. Onlara göre o hâlâ gri görünür," dedim.

"Bu da bir cevap değil," dedi.

Nathaniel konuştu: "Yatak odasında teslimiyetin ekstra bir çeşitlilik olduğunu düşüyorsun, değil mi?"

Başıyla onay verdi.

"Bazılarımıza göre bu ekstra değil, meyve ve sebze gibi bir gereklilik."

"Ne?" diye sordu.

Nathaniel sandalyesinde öne eğildi ve konuşurken boştaki eliyle anlatışını destekledi. Diğer eli hâlâ bendeydi. "Seks yapmayı, ilişkiye girmeyi et gibi düşün. Eğer çok fazla et yersen rahatsızlanır ve dengesiz beslenmeden dolayı ölürsün."

"Tamam, bunu biliyorum ama hâlâ ne demek istediğini anlamıyorum."

"Hepimiz teslimiyet kısmı olmadan seks yapabiliriz ama teslimiyet ve itaat de olmazsa bir süre sonra hasta ve depresif oluruz. Tek başına seks bizim için yeterli değil. Bizim mutlu ve sağlıklı olabilmemiz için değişikliğe ihtiyacımız var ve onlarsız, içten içe acı çekeriz."

Büyük, mavi gözlerini ona doğru kırpıştırdı ve Jason'a döndü. "Sen böyle mi hissediyorsun?"

Jason başıyla onay verdi.

"Bu soruyu Anita'ya sormayacağım. Küçük gösteriniz cevabın evet olduğunu gösterdi." Domino'ya döndü. "Sen de mi böyle hissediyorsun?"

"Sanırım ben acılı kısım olmadan da idare edebilirim. Demek istediğim, bu olay benim için bir ihtiyaç değil ama Anita neredeyse hiçbir zaman sadeyle yetinemiyor."

"Bazen sade ilişki yaşıyorum," dedim.

Bir koluyla bana sarıldı ve şöyle söyledi, "Hayır, yaşamıyorsun. Böyle olduğunu sanıyorsun ama senin saden bile karışık."

Bu sözü karşısında sinirlenmeye başladım ama bu hisse karşı çıktım. Terapistim, annem öldüğünden beri öfkenin benim için bir savunma mekanizması olduğunu söylerdi. Öfke beni korumuş ve hayatta kalmama yardım etmişti. Şimdiyse bu duyguyu uygun olduğu zamanlarda ortaya çıkarmalı, yetişkinlik hayatımın çoğunda olduğu gibi ilişkilerimi mahvetmesine izin vermemeliydim. Eski alışkanlıkları kırmak zordu ama çabalıyordum ve sevdiğim insanlar da bana yardımcı oluyorlardı.

Nathaniel elimi sıktı, çabamı ve başarımı fark etmişti. Ona baktım, bana mutlu ve gururlu bir şekilde gülümsüyordu. Ben de ona aynı şekilde gülümsedim.

"Pekâlâ, az önce olan şey neydi? Anita'nın enerjisini ve hayvani sinirini hissettim ama sonra kayboldu ve şimdi de ortada mutlu bir an var," dedi Envy.

"Duygularımı ve içimdeki hayvanı kontrol etmeyi öğreniyorum. Nasıl olduğunu bilirsin."

Başını yavaşça bir tarafa doğru eğdi. "Bu, diğer yarılarımızı kontrol etmekten daha farklı hissettirdi. Belki kontrol ettiğin hayvan değil sinirindi?"

Demiştim ya, Envy zekiydi ve hızlı öğreniyordu. Kuzeni Dev de aynı böyleydi ve bu yüzden ikisi de bizim sevgililerimizdi. Zekâ yalnızca çekici değil, bu kadar karmaşık bir şeyin yürüyebilmesi için de gerekliydi.

"Aynen öyle," dedim.

Başıyla onay verdi, bunu kendisi için yapmıştı sanırım. Sonra bardağını kaldırdı ve bir yudum aldı. Düşünüyordu ve bunu gözlerinden anlayabiliyordunuz. Bu hoşuma gitti.

"Neden Domino'nun senin sade ilişki yaşamadığını söylemesi hoşuna gitmedi?"

"Dürüst olmak gerekirse hâlâ buna inanmıyorum çünkü. Arada bir erkeklerle misyoner yapıyorum ve bence bu olabildiğince sade."

"Senin yaptığın şekliyle değil ama," dedi Jason.

Ona baktım ve bakışlarımın tam anlamıyla arkadaşça olmadığını biliyordum.

Güldü. "Hey, doğruyu söylüyorum."

"Sade misyoner ne oluyor o zaman?" diye sordum.

Diğer erkeklere baktı; Envy ve ben onların, penisimiz olmadığı için anlamadığımız, kendi aralarında olan bir el sıkışması yapmasını izler gibi birbirleriyle bakışmalarını izledik.

"Ne?" diye sordum.

"Evet, bu ne?" diye sordu Envy.

"Erkek üstteyken ısırık izleri ve tırnaklamalarla özgürlüğünü kazanmaya çalışmazsın. Bu kesinlikle sade değil," dedi Jason.

"Eğer o gece sahneye çıkacağınızı söylemişseniz sizde iz bırakmıyorum."

"Bazen unutuyorsun," dedi Nathaniel.

İç geçirdim, omuzlarımın çökmeye başladığını hissediyordum. Domino bana sarıldı. "Sorun değil, şikâyet etmiyoruz ama hepimiz, ya da en azından ben, ilişki sırasında seni derimizden uzak tutacak açıları da sevdiğin için memnunuz. Ben seks sırasında acıyı çok sevmiyorum."

"Bu senin için bir sorun mu?"

"Hayır ama ben Nathaniel gibi, dişlerini derime geçirebileceğin bir pozisyona girmem, o kadar." Alnımı öptü ve bana tekrar sarıldı. "Durumu olduğundan daha büyük görme Anita, farklı kişiler farklı şeylerden hoşlanıyor işte. Sekse kendini öylesine

kaptırmanı ve kontrolü unutup karşındakine bırakmanı seviyorum. Aşırı seksi. Nathaniel, Jean-Claude, Dev ya da Nicky ile ne kadar unutuyorsan benimleyken de o kadar unutmanı seviyorum. Sana seks sırasında kendini kaybettirecek kadar zevk almanı sağlayan şeyler yapabilmeyi seviyorum."

"Jade'e de bu lazım," dedi Envy.

Konu değişikliği benim için fazla ani olmuştu. "Bir dakika, ne?"

"Envy," dedi Domino.

"Hayır, Domino, Jade adına konuşacağımıza karar verdik o yüzden hadi konuşalım."

"Ne hakkında konuşacağız?" diye sordum.

"Jade senin sevgilin. Tek kadın sevgilin."

"Bunun farkındayım." Omuzlarımı kasmamaya ya da utanmamaya çalıştım. Hâlâ hayatımda bir kadın olmasıyla tamamen rahat edemiyordum. Evet, tamamen kontrol edemediğim metafiziksel güçlerim vardı ve bu güçler Jade'i bana ve beni Jade'e yakınlaştırıp işleri çok kolaylaştırmıştı ama daha önce hiçbir zaman kadınlardan hoşlanmamış ve onunlayken seks sırasında kendimi kaybettiğimde bir erkek olmadığımı unutmam konusuyla baş etmemde yardımcı olamamıştı. Beynimde Jean-Claude'un yüzyıllar boyunca baştan çıkardığı ya da onlar tarafından baştan çıkarıldığı kadın ve erkeklerin anıları vardı ama bu anılar üzerine bir şey yapacak ekipmanım yoktu.

"Her şeyi unutmasını sağlayacak kadar iyi bir sekse ihtiyacı var."

"Bana karşı bu konuda bir şikâyeti olmadı," dedim ve hissettiğim kadar aksi konuşmamaya çalıştım.

"Şikâyet etmez tabii, değil mi? Ona yüzyıllarca işkence etmiş olan vampir efendisinin elinden kurtulduğu için o kadar mutlu ki her şey ona eskisine göre daha iyi geliyor."

"O adam ona karşı çok kötüydü."

"O mutlu Anita. Seninle olmayı seviyor ve Domino, Nathaniel ve Jean-Claude sayesinde erkeklere tekrar güvenmeyi öğreniyor ama hâlâ kadınları tercih ediyor ve sen onun tek kadınısın."

"İsterse başka bir kadın bulabileceğini söylemiştim."

"Ne Domino ne de Jade başka sevgililer buldu. Sana bağlı olan bütün kaplanlar arasında o ikisi başka bir yere gitmeyen azınlığın içinde."

"Siyah kaplan klanıyla ilgili bir şey mi bu?" diye sordum ve sorarken Domino'ya baktım.

"Bilmiyorum. Ben beyaz kaplanlar tarafından yetiştirildim. Crispin ve ben birlikte büyüdük ama onun başka sevgilileri oldu," dedi Domino. O, sahipsiz olduğu için beyaz kaplanlar tarafından yetiştirilmişti ve Jade'e kadar başka bir siyah kaplanla birlikte olmamıştı. Bütün klanın yok olduğunu düşünüyorduk.

"O zaman sen neden aynısını yapmadın?" diye sordum.

"Jade ve ben başka birilerini bulursak bizi onlara devrettiğini düşünürsün diye düşündük. Bizimle sevgili olmak zorundaymışsın gibi hissetmeyecektin çünkü başkalarıyla çıkıyor olacaktık. Diğerleriyle böyle yaptığını gördük, Crispin dahil."

Bir süre bunun üzerine düşündüm. Bu doğru muydu? Onları başka sevgililer bulmaları için teşvik ederken onları yatağımdan, hatta hayatımdan çıkarmaya mı çalışıyordum?

"Bunu yaptığımı fark etmemiştim ama kimse, ben bile, bu kadar insanla sevgili olamaz. Sevişebilirim ama duygusal kısmı, sevimli kısmı, gerçek bir ilişki olmasını sağlayan kısımları yapamam. Herkese yetecek kadar ben yok. Herkesle ilgilenme baskısını üzerimde hissediyorum ve bir sınıra ulaştım. Çoğunuzun benden istediği ilgiyi size veremem, bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Jean-Claude'a sormuştum ve o bile bu kadar insanla nasıl gerçek ilişki yaşanır bilmiyor, ki o yüzyıllardır kadınların ve erkeklerin gözdesi oldu."

"Hiç bu açıdan düşünmemiştim. Sanırım... Hayır, ben bu kadar çok insanla sevgili olamayacağımı biliyorum ama hepsi sana, Jean-Claude ve Micah'ya metafiziksel olarak bağlılar ve ölümden başka o bağları koparmanın yolu yok," dedi Envy.

"Anita, Jade ve onun ilk vampir efendisiyle olan bağını kesti," dedi Domino.

"Evet ama Anita, Kaplanların Kraliçesi, o eski Karanlık Kraliçe ile aynı şekilde efendi köle bağını kırıyor. Kraliçe bile hiçbir zaman kendi ve köleleri arasındaki bağı kırmamıştır," dedi.

"Yani, ölüm ya da metafiziksel bir mucize olmadıkça Anita ve bizim aramızdaki bağ değişmez ve kırılamaz," dedi Jason.

"Evet," dedi Envy.

"Bugün, burada, yüksek sesle bu kadar insanla başa çıkamadığımı ve onlarla sevgili olmak ve ihtiyaçlarını karşılamak konusunda iyi bir iş başaramadığımı söylüyorum. Hatta metafiziksel olarak lanetli olmasaydım, birlikte olduğum çoğu kişiyi seçmezdim. Seks iyi olmadığı için demiyorum bunu," dedim ve Domino'yu yanağından öptüm. "Ama sanki hiç ortak noktamın olmadığı insanlara karşı yoğun çekim duyarken buluyorum kendimi. Seks harika oluyor ama muhabbet kısmı çok akmıyor."

"*Ardeur*, etkisi öyle kolay kolay gitmeyen bir tecavüz ilacı gibi," dedi Envy.

"Çok hoş bir benzetme değil ama evet," dedim.

"Bu ilaç iki tarafı da etkiliyor ama," dedi Jason.

"Her zaman değil. Bu konuyu Jean-Claude ile konuşmuştum ve bir vampir yeteneği olarak *ardeur*'ün yaratıcısı Belle Morte, ondan hiç etkilenmezmiş. Bulaşıcı hastalık gibiymiş."

"Güzel Ölüm," dedim, "insanları arzuyla hasta etmek."

"Daha çok bağımlılar gibi," dedi Jason.

Nathaniel ve ben başımızla ona onay verdik. "*Aşka bağımlı* sadece bir şarkı sözü olarak kalmıyor," dedim.

Domino'ya döndüm. "Sen de beni böyle istiyor musun? Demek istediğim, diğerleri benden başka bir sevgili bulduktan sonra bağımlı gibi bana karşı istek duyuyor mu?"

"Bazen."

İşte şimdi kendimi kötü hissettim.

"Bir saniye, Anita onları bu şekilde istemiyor ama. İsteseydi böyle bir soru sormazdı."

"*Ardeur* bana ilk geldiğinde üzerinde neredeyse hiç kontrolüm yoktu, bu yüzden beslendiğim kişilerin bana bağlanması gibi onlara bağlanıyordum. Gittikçe kontrolüm arttı ve âşık olmaktan kendimi koruyabilmeye başladım."

"Çok geç kalmışım," dedi Domino ve kelimelerin yükünü azaltabilmek için beni tekrardan öptü.

"Özür dilerim," dedim.

Nathaniel diğer taraftan eğildi ve yanağımı öptü. "Ben iyi ki erken gelmişim."

"Sadece *ardeur* yüzünden değil, Anita. Seni Nathaniel'dan uzun süredir tanıyorum ve *ateş* zirvedeyken yakınındaydım ama biz birbirimize âşık veya bağımlı olmadık," dedi Jason.

"Sen aşkın kontrolünde olmaktan korkuyordun ve çağırdığım kurt olduğun zaman bunu o duyguyla birleştirdim, böylece ikimiz de duygusal kısımdan kurtulduk. Ya da Jean-Claude böyle olduğunu düşünüyordu."

Jason başıyla onayladı. "Mantıklı. Birini çağırdığın yarı hayvan ya da vampir yaptığın zaman değişen özellikler alıyormuşsun. Jean-Claude bahsetmişti, seninle birleştiğinden beri daha zalim oldu ve Richard da bir süre senin öfkeni almıştı. Bunları geri alabildiğin için mutluyum. Kurt kralımız, öfke krizlerinden kurtulamayan biri olsaydı onu öldürürdü."

"Ben Jean-Claude'un *ardeur*'ünü, yeteneğini, şehvetten beslenme ihtiyacını ayrıca Richard'ın ete olan açlığını ve ikisinin de kan iştahını aldım."

Envy ürperdi. "Seçme şansın yok, öyle mi?"

"Kesinlikle yok," dedim.

Tekrar ürperdi.

"Böyleyken işler çok kötüye gidebilir."

"Bunu düşündüm. Limitimin dolduğuna karar verme nedenlerimden biri de bu. Şimdiye kadar çok şanslıydık ama er ya da

geç çok kötü olan birinden bir kısım alabilirim ve küçük mutlu çok eşli grubumuz çok büyük zarara uğrayabilir."

"Bu bir küçük, mutlu çok eşli grubu mu? Sen mutlu musun?" diye sordu Domino.

Döndüm, ateş ve günbatımı renklerini barındıran gözlerine baktım. "Evet. Evet, mutluyum. Hiç olmadığım kadar mutluyum."

Gülümsedi. "Güzel, sevindim."

"Sana mutlu musun diye sormayacağım çünkü verebileceğimden fazlasını istediğini biliyorum ve bunun için üzgünüm, Domino. Yapabilseydim seni özgür bırakırdım."

"Eğer yalnızca *ardeur*'e bağımlı olsaydı, sen ya da kendisi, Requiem gibi detoks yapabilirdi ama çağırdığın kurt olmak nasıl bir şey biliyorum ve o senin çağırdığın kaplan ve biz sonsuza kadar seniniz. Ülkenin öbür ucuna da gitsek, bizi hâlâ yanına çağırabilirsin," dedi Jason.

"Ülkenin öbür ucuna taşınmayı mı düşünüyorsun?" dedim.

Omuz silkti. "Eğer J.J., Freda ve ben işleri yoluna koyabilirsek belki. Jean-Claude ve sen izin verirseniz tabii."

"*İzin verme* kısmı pek hoşuma gitmedi," dedim.

"Jean-Claude, Amerika'nın vampir kralı," dedi Envy. "Jason da onun *pomme de sang*'ı ve senin çağırdığın kurt. Taşınmak için ikinizden de izin almalı. Her neyse, Freda kim?"

"Jean-Claude'un kan bağışlayacak kadar çok şekil-değiştireni var. Beslenebileceği bir kurtadam olmasının gücü için yeterli olduğu eski zamanlar gibi değil artık. Freda da J.J.'in kız arkadaşı."

"Yani, eğer sen, J.J. ve Freda bu işi çözebilirseniz New York'a mı taşınacaksınız?"

"Olabilir. Demek istediğim şu; ülkedeki en iyi dans gruplarından birinde o ve bundan vazgeçmesi için onu zorlayamam."

"Kız arkadaşın için başka bir yere taşınmaya gönüllü olmana bayıldım," dedi Envy, "Çoğu erkek, kadının kariyer fedakârlığı yapmasını ister."

"Ben bir egzotik dansçıyım, bu bir kariyer değil."

"İşinde çok iyisin," dedim, "ve çoğunlukla kulübü sen idare ediyorsun."

"J.J. çalıştığı dans grubunun Jason'a bir şans vermesi için konuşuyor," dedi Nathaniel.

Önce birine, sonra diğerine baktım. "Vay canına Jason, bu harika. Tamamen insanlardan oluşan bir dans grubuna kabul edilecek ilk likantrop mu olacaksın?"

Başıyla onayladı.

"Bu, likantropların daha çok kabul edilebilmesi için güzel bir adım olur," dedi, Envy.

"Bu harika bir fırsat," dedim. "Seni ölesiye özleyeceğim ama J.J. ile olduğun zaman kadar mutlu olduğunu görmemiştim. Peki, yardımcı olmak için ne yapabilirim?"

Bana gülümsedi, her zamanki dalga geçen gülümsemelerinden değil, yalnızca o ve arkadaşlığımız için olan bir gülümseme. "Öncelikle, hepimiz kadınlarla daha çok deneyimin olsa ya da kadın sevgililere sahip olmakla ilgili birileriyle konuşsan iyi olur diye düşünüyoruz. Jade'in olayların bir parçasıymış gibi hissetmesine yardımcı olabilirsin."

Kaşlarımı kaldırdım ve masanın öbür ucundaki Envy'ye baktım. "Bana hocalık etmek için gönüllü mü oluyorsun?"

"Ben mi? Hayır," dedi Envy, sarı saçlarını iki yana sallayarak.

"O zaman neden bugün buradasın? Domino grubumuzdaki tek diğer siyah kaplan, yani o ve Jade arkadaşlar ama sen bir altın kaplansın, bu da seni tamamen başka bir klandan yapıyor."

"Ben bir dişi kaplanım ve Jade olmayan tek kadınım; bu yüzden de benimle konuşuyor. Ben Jean-Claude ve Richard ile birlikteyim, yani pozisyonlarımızın benzer olduğunu düşünüyor. Biz sevgililer iz ama sevgililerimizin en sevdikleri değiliz."

Bu cümleyi kafamda döndürmeye çalıştım ama pes edip konuştum, "Yani sen burada Jade'in arkadaşı olarak bulunuyorsun?"

"Evet, öyle."

"Pekâlâ. Ama bana öğretmeye gönüllü değil misin? Açık konuşmak gerekirse ben de böyle bir şey teklif etmiyorum. Kişisel bir şey değil ama Jade ile olmak yeterince kafa karıştırıcı. Daha fazla kız eklemeye gerek yok. Daha fazla erkek eklemeye bile gerek yok aslında."

"Ben daha önce hiçbir kadınla birlikte olmadığımdan, kadın sevgilin olduğun için kafanın karışmasına kızmıyorum ama Jade ile cinsel temasın var. Sadece, o alanda tecrübeli başka bir kadının sana faydası dokunabilir."

Jason'a baktım. "Bir üçlü için beni, sen ve J.J.'in yanına eklediğin bir fantezi yaratmaya çalışmıyorsun değil mi? Çünkü eğer durum buysa..." Ona gözlerimi daha çok diktim.

Sırıttı, ardından da sesli bir şekilde güldü. "Hayır, böyle bir şey yapmıyorum ama durum buna giderse hayır demem."

"J.J. ile kişisel bir sorunum yok. O çok güzel ama ben onunla birlikte olduğumu hayal edemiyorum."

"Aklın hemen sekse gitti, değil mi? J.J. ile bir kahve eşliğinde sohbet etmeyi hiç düşünmedin bile, değil mi?" dedi Envy.

Yüzümün kızardığını hissettim ve omuzlarımı silktim. "Ufak bir biseksüeller günü mü yapmam gerek?"

"İşe yarayabilir ama bu, benim sorunumu çözmez," dedi Jason.

"Ne sorunu?" diye sordum.

"Freda'nın benden daha az nefret etmesini ya da J.J.'i kıskanmamasını sağlayamazsın fakat kız arkadaşıma sert seks olayını anlatmama yardımcı olabilirsin."

"Nasıl?" diye sordum ve bu tek kelime ağzımdan şüphe tadıyla çıktı.

Sırıttı ama hemen ardından yüzü değişti ve bir anda mutluluk kayboldu. Onu böyle görünce üzüldüm.

"J.J. gerçekten bu konu yüzünden senden ayrılmayı mı düşünüyor?" diye sordum.

"Bu konu yüzünden ben Richard'dan ayrılıyorum," dedi Envy.

"Hayır, aynı şey değil. Ben canı yanana kadar J.J.'i becermeye çalışmıyorum. O, Richard'ın sevgili olduğu, birlikte pembe panjurlar almayı düşündüğü insan kadınların benim için olan versiyonu gibi. Ama benim sert şeylere de ihtiyacım var. Bunu J.J. ile yapamayacağımı biliyorum."

"Bana anlattığın gibi anlat ona da ve onsuz öleceğini söyle." Sesi küçümseyici çıkmıştı.

"Sen bize inanmıyorsun. O neden inansın ki?" diye sordu Jason.

Envy bir şey söylemek üzere ağzını açtı ama durdu ve çayından bir yudum aldı. Yine, düşündüğünü görebiliyordunuz.

"O zaman," dedim, "J.J.'in anlaması için ne lazım?"

"Görmesi," dedi.

Ona, benimle dalga geçme şansı vermeyecek şekilde dik dik baktım. "O kadar teşhirci değilim."

"Biliyorum ve zaten istediğim şey bu değil."

"Tam olarak ne istiyorsun?"

Nathaniel iki elimi de elleri arasına aldı. Gözlerimi kaldırıp eflatun rengi gözlerine baktım. Bir gün gözlerine bakıp şaşırmadığım bir gün olacak mı diye merak ediyordum. "Sen ve ben, Jason ve J.J.'in olduğu odada sevişebiliriz diye düşünmüştük. Farkı kendileri görebilir böylece."

Gözlerimi şaşkınlıkla büyüttüm.

"Başka bir çiftle ya da çiftlerle aynı odayı paylaştığımız ilk zaman bu olmaz, Anita."

"Bu, *ardeur*'ü beslediğimiz ve işler bizim kontrolümüzden çıktığı zamanlarda oluyordu. Kafam yerindeyken böyle bir şeyi hiçbir zaman kabul etmedim."

"Belki de kabul etme zamanın gelmiştir," dedi yumuşak bir sesle.

Ağzımı açtım, kapattım ve ne diyeceğimi bilemedim. Lanet olası, ne düşüneceğimi bile bilmiyordum. "Lanet olsun," dedim, en sonunda.

"Biz de bunu umuyoruz," dedi Jason.

Domino, "Planınıza engel olmak istemem ama Nathaniel ve Anita tek başlarına o kadar sert olmuyor," dedi.

Üçümüz sırayla birbirimize baktık. "Ne kadar sert olunduğunu görmesi lazım Jason?" diye sordum.

Bir süre düşündü ve iç geçirdi. "Sen ve Nathaniel'dan daha sert muhtemelen."

"Daha sert olabilirim," dedi Nathaniel.

Omzunu okşadım. "Olabilirsin."

"Anita ve ben, sizin ikinize göre daha sert oluyoruz," dedi Jason.

"Nicky ve Nathaniel'ın birlikte üstümde olduğunu düşünürsen daha sert olabilir," dedim.

Jason güldü. "J.J.'in daha sert olan seksle tanışmasını istiyorum, onu ölümüne korkutmak değil."

"Nicky sevgisini de gösteriyor," dedim, orada olmayan sevgililerimden birini savunma ihtiyacı hissederek.

"Sana inanıyorum ama onun sert halini gördüm ve uzun boylu, geniş omuzlu oluşu ve bıçaklarla teslimiyet oyunu benim için konfor alanının dışında kalıyor. J.J.'in ne düşüneceğini düşünemiyorum bile."

Nicky, Jason ve Envy kadar sarışın ve mavi gözlüydü ama buradaki herkesin... Kırılgan görülmesine neden oluyordu. En uzun boylu olan korumamız değildi ama en geniş omuzlar ondaydı ve devasa görünen iyi erkeklerden biriydi. Belki fiziksel boyut ve kişiliğinin bir birleşimi olarak görünüyordu. Ayrıca, herkesçe bilinen bir sosyopattı. Olaylara olan tepkisi ya mükemmeldi ya da ağzınızı açık bırakacak tuhaflıktaydı. Onu seviyordum, ona âşıktım ve o da bana âşıktı. Yani sandığı kadar sosyopat değildi. O yalnızca Nathaniel'ın ışık tutabildiği karanlık bir çocukluk geçirmiş birisiydi.

"Pekâlâ, eğer Nathaniel ve benim yeterince sert olmadığımızı düşünüyorsan ve Nicky'yi ya da odada başka biri olmasını istemiyorsan, seçeneklerin neler?" diye sordum.

"J.J.'in görmesini istediği sertlik seviyesine Jason karar verdiği için, gösteren kişiler o ve Anita olmalı," dedi Envy.

Hepimiz bakışlarımızı ona çevirdik. Pek arkadaşça bakışlar atmamış olabilirdik çünkü, "Ne? Mantıklı olan karar bu," dedi.

Jason'a baktım. "Sence, seninle beni gerçekten yatakta görmek J.J. için sorun olmayacak mı?"

"Bilmiyorum. Ona soracağım çünkü Envy haklı. J.J. neyden bahsettiğimi tam olarak görmeli, sen ve Nathaniel'ın veya sen ve Nicky'nin ne yaptığını değil."

Ve bu fikri nasıl uygulayabileceğimizi tartışmaya başladık. Ne zaman cinsel hayatımın daha tuhaf ya da karmaşık olamayacağımı düşünsem yanılıyordum.

2

İKİ HAFTA SONRA, J.J. sonunda St. Louis'e ziyarete gelebilmişti. Fazlasıyla gergindim. O kadar çok seks yaptıktan sonra yeterince tabuyu yıktığımı ve geleneksel değerleri kapıdan dışarı attığımı düşünebilir, bu yüzden de hiçbir şeyin beni şaşırtamayacağına inanabilirdiniz ama işler öyle değildi. Böyle olmadığı için hayal kırıklığına uğramıştım. Geleneksel cinsellik ve ilişki yapılarından uzak duran biriyken utanç duygusuna karşı dayanıklı ya da tuhaf hissetmeyen biri olmayı beklerdiniz ama hayır. Buna öfkelenmek istedim ama beni sinirlendireceğini biliyordum, bu yüzden de huysuzluk hissiyle savaşmaya hazırdım. Surat asıyordum yine de. Kendimi yeniden on altı yaşında, tribünlerin altında tökezlemiş, amigo kızların lideri ve yıldız oyun kurucuya çarpmış gibi hissettiğim için kendime huysuzlanma hakkını vermiştim.

J.J.'i gördüğüm andan itibaren gerilmiş ve somurtmaya başlamıştım. J.J.'in Lambert Havaalanı'ndaki kalabalıktan çıktığını

gördüm. O bizi görmeden biz onu gördük çünkü çeşitli sanat ve el işi eserleri barındıran yüksek bir alanda duruyorduk. Bazen sanat kafamı karıştırıyordu ama Jason ve ben gibi kısa boyluysanız kalabalığı görme konusunda işinize yarayabiliyordu. J.J.'in yüzü bir anda, sanki içinde bir mum yakılmış ve onun mutluluğu her yerini doldurmuş gibi aydınlandı. Jason ona doğru koşarken mutlulukları yabancıların onlara bakmasına neden oldu. Büyük çantasını yere bıraktı ve kendini Jason'ın üstüne attı. Aslında Jason onu yerden kaldırmıştı ve aralarındaki on santimetreye rağmen onu kucaklayabilmesi için kız bacaklarını bükmüştü. Kalabalığın içinde dans edermiş gibi yavaşça kendi etraflarında dönüp öpüşürlerken, J.J. bacaklarını tamamen yukarı kaldırdı ve tüm ağırlığını taşımasına izin verdi.

At kuyruğu halinde toplu olan saçları Jason'ınkilerle neredeyse aynı renkteydi. Jason'ın vücudu daha ufaktı ama kız arkadaşının kemiklerinin ve kaslarının görüneceği kadar incelmiş olan dansçı bedeni onu daha narin gösteriyordu. Kız daha uzun olsa da diğerinin ağırlık kaldırmaktan dolayı kaslanmış vücudu onun daha iri gözükmesini sağlıyordu.

Onu yere indirince kız düz ayakkabılarıyla sanki bir dans hareketiymiş gibi yere kondu. Bunu, benim her zaman orada kullanılmayı bekleyen alıştırma ve kas hafızam sayesinde düşünmeden silah kullanmam gibi otomatik olarak yapmıştı. Kahverengi kumaş pantolonu, kısa ten rengi ceketi, bana hep fazla sıcak gelen ipek bluz ve kahverengi mokasen ayakkabıları içerisinde rahat görünüyordu. Boynu ve omuzlarının etrafına sanatçı edasıyla dolanmış altın ve ten renklerindeki bir şalı bile vardı. Üstündekiler çok güzel görünüyordu, gerçek bir kıyafet gibi. Ayakkabılar ve takılar dışındaki aksesuarları pek anlamıyordum. Özellikle şallar kafamı karıştırıyordu.

Bu yüzden beni Nathaniel giydirmişti; siyah dar paça pantolonun altına dize kadar gelen siyah topuklu çizmeler ve pantolonumun içine soktuğum siyah, yuvarlak yaka bir üst ve Nathaniel'ın

lüks bir ikinci el dükkanından bulduğu, her şeyi tamamlayacak bir kemer. Kemerin üstünde bir hilal vardı ve belimdeki silahı saklaması için üstüme siyah bir deri ceket giydirmişti. Neredeyse hiçbir yere silahsız gitmezdim.

Jason, bebek mavisi bir tişörtle koyu mavi bir pantolon giymişti ve pantolonunun altından görünen siyah botlarıyla uyumlu siyah bir kemer takıyordu. Giydiği renkler gözlerinin maviliğini ortaya çıkarmıştı ve harika görünüyordu. Nathaniel'ın üzerinde de dar, siyah pantolon, diz seviyesinde, tokalı ve platform topuklu çizmeleri vardı. Botları Jason ve benimkiler gibi şık değil bilim kurgu ürünü gibi görünüyorlardı. Nathaniel siyah bir tişört giymiş ve kemerindeki hilal şeklinde yapılmış kemer tokasını gösterecek şekilde pantolonunun içine sokmuştu. Kemer tokalarını bile birbirine uydurduğunu havaalanına gelene kadar fark etmemiştim. Gotik gece kulübüne gidiyor ya da tüm kötü adamların siyah renklerde giyinip havalı göründüğü, fütürist ama gerçeklikten uzak bir filmde oynayacak gibi görünüyorduk. İtiraz ederdim ama gerçekten de çoğu günlük kıyafetimiz orada burada kırmızı, mor ve mavi barındıran siyah renkteydi.

Nathaniel, Jason'ın bebek mavisi tişörtünün üstüne giydiği siyah deri ceketi ellerinde tutuyordu çünkü hava deri giymek için çok sıcaktı ve kızı karşıladığında ellerinin boş olmasını istemişti. İşte J.J. buydu: Jason'ın kızı. Yüzlerinden, birbirlerine dokunuşlarından ve birbirine çok benzeyen mavi gözlerinden bunu anlayabiliyordunuz. Birbirlerine çok fazla benziyorlardı ve Ashville, Kuzey Carolina'nın belirli bölümündeki birçok kişi gibi büyük büyük büyük büyükbabalarının aynı olduğunu öğrenmiştik. Jason'ın ailesiyle tanışmak için gittiğim tek ziyaretimde tanıştığım sarışın, mavi gözlü kadınların hiçbiri Jason'ın ya da birbirlerinin kâğıt üzerinde akrabası değildi ama ortak ataları olan vaiz çok meşgul ve bir o kadar ahlaksızmış ve söylenene göre en az Jason kadar, hatta belki de daha yakışıklıymış.

Bakışlarını ben ve Nathaniel'a çevirdiler, o kadar mutluydular ki kendimi tuhaf ya da aptal hissetmedim. Jason'ın bunu, onu kaybetmemesini istiyordum sadece.

"İkiniz de harika görünüyorsunuz," dedi J.J. ve Nathaniel'a sarılıp yanağından öptü. Bana doğru dönünce biz de sarıldık. Benden on üç santim kadar uzundu ama beli o kadar inceydi ki radarıma narin olarak kodlandı. Birbirimizi öpmek yerine yanaklarımızı değdirmiş olduk çünkü o renksiz bir parlatıcı sürüyor olsa da bende kırmızı ruj vardı ve diğer kadınların rujlarının yanında fazla kaldığını öğrenmiştim.

"Giysileri Nathaniel seçti, yani güzel görünüyorsak bu onun suçu," dedim gülümseyerek.

Onun da gülümsemesi genişledi. "Güven bana, Anita, bu kıyafetlerin içerisinde harika görünmeni sağlayan tek şey Nathaniel'ın kıyafet seçimleri değil."

J.J.'in bedenimin kıyafetler içerisinde güzel göründüğünü ve bunun nedeninin spor salonunda çalışmam olduğunu söylediğini anlamam birkaç saniyemi aldı.

"Teşekkürler," dedim.

"Keşke senin kıvrımların bende olsaydı ve dans edebilecek kadar formda olsaydım."

Jason ona sarıldı. "Ben senin kıvrımlarını seviyorum."

J.J. güldü. "Sevdiğini biliyorum ama benimkiler arazide bir sürüş, Anita'nınkiler ise hız treni gibi."

Bana bakarken Jason'ın gözleri parıldadı ve yüzü bir düşünceyle aydınlandı. Bunu gördüğüm anda ağzından çıkmak üzere olan şey her neyse hoşuma gitmeyeceğini ya da benimle dalga geçen bir şey olacağını biliyordum.

"Cehennem gibi sürüş olduğunu söylesem kızar mıydın?"

"Evet," dedim ve koyu kahverengi gözlerimle ona çok ciddi bakışlar attım. Kahverengi gözler gri ya da mavi gözler kadar soğuk görünmeyebilirdi ama kaba bir bakışın yeterince işime yaradığının farkındaydım.

"O zaman söylemem ben de," dedi ve sesli bir şekilde güldü. J.J. ve en sonunda Nathaniel da onlara katıldı.

Hepsine gözlerimi devirdim.

J.J.'in başka bavulu yoktu. Hızlı bir iki günlük ziyaret olacaktı ve belli ki ihtiyacı olan her şey omzuna astığı dev çantadaydı. Etkileyici şekilde az eşya getirmişti ve böyle düşündüğümü ona da söyledim.

"Yeterince dans turuna katıldıktan sonra az eşyayla seyahat etmeyi öğreniyorsun," dedi.

Doğru söylüyordu. Pratik yapmakta olduğu güncel çalışmalarından ve dans şirketinin durumundan bahsetti. Arabadayken Nathaniel ve benim işlerimizin nasıl gittiğini sordu. Arabayı ben sürüyordum, Nathaniel yanımdaki koltuktaydı ve iki aşk kuşu arabamın arka koltuklarına yerleşmişlerdi. Mesleklerimizin bir balerin, doğaüstü bir dalda çalışan bir federal, striptiz kulübü yönetici ve dansçısı ve o kulüpteki bir egzotik dansçı olması yüzünden kısmen havalı ya da alışılmadık olduğuna dair konuşmamız dışında sıradan muhabbetler etmiştik.

Sanki asıl konunun etrafında dolanıp duruyormuşuz gibiydi. Herkesin dikkatini çekip "Hey, artık bunu konuşmanın zamanı geldi," demek istiyordum. Cinsellik ve onu ilgilendiren sorunları konuşmak istiyor, ama aynı zamanda bu konulara hiç değinmemek istiyordum. Sanırım benim dışımda herkes arkadaş olarak konuşuyordu. Her zaman ya seks ve fantezi olaylarından uzak durmak ya da diğerlerini şaşırtacak şekilde doğrudan konuya dalmak istiyordum. Beni duygusal olarak etkileyen problemlere karşı iki çözümüm vardı. Kulaklarımı kapatıp duymazdan gelmek ve baltamı alıp soruna kafa göz dalmak. Ben ya da sevdiğim insanlar için bu pek de rahatlatıcı bir yaklaşım değildi ama savunma mekanizmalarım bunlardı. İleride orta yola daha yakın olmak istiyordum ama şu anda orada değildim. Neden süslenip havaalanına J.J.'i karşılamaya geldiğimiz konusunu hiç açmamak ya da *benden başka gergin olan var mı yoksa sadece ben mi böyleyim?* diye bağırmak arasında kalmıştım.

Nathaniel uzandı ve ben arabayı sürerken boynumu okşamaya başladı. "İyi misin?"

Kaba ya da çıkışıyor gibi olmama konusunda kendime güvenmediğim için başımla onay verdim. Birçok insan dosdoğru konuşmayı, özellikle de bir kadından gelmişse, kabalık olarak algılayabiliyordu. Cinsiyetçilikle alakası olmadığını söylemek isterdim ama alakalıydı. İnsanlar bir kadının hayata karşı çoğu erkeğe göre daha ağırbaşlı olmasını bekliyordu. Çoğu şeye karşı tavrımda erkekler gibi olduğum için bir erkeğe göre bile sert olabiliyordum. Bilerek yapmıyordum ama birden fazla kez böyle olmuştu. Kaba olmaya çalışmıyordum. Bir şey söylemek, yapmak ve harekete geçmek istiyordum, bir şeylerin olmasını beklemeyi değil. Zorlayarak durumu daha kötü hale getirsem de böyleydi. Sabırla pozitif bir sonuç beklemektense bütün bilinmezleri negatif bir sonuçla bile olsa sonuçlandırmayı istememe neden olan bir dürtü gibiydi. Terapistimle bu konuyu görüşüyorduk ama o anda elimdeki direksiyona odaklanıp ağzımı kapalı tutmam en iyisiydi.

J.J. arka koltuktan seslendi. "Sadece ben mi böyleyim yoksa bu konu hakkında endişeli olan başka kimse var mı?"

"Tanrı'ya şükür," dedim. "Evet, ben, ben de gerginim."

"Ne hakkında geriliyorsun, canım?" diye sordu Jason ve J.J. ile konuştuğunu biliyordum çünkü bana hiçbir zaman canım dememişti.

"Sana âşığım, Jason. Yani, bu olay bir fantezi grup seksinden daha önemli. Benim istekli olduğumu biliyorsun, her zaman böyleydim ama hiçbiri önemli ilişkiler için değildi. Hep tekdüze gittiler."

"Belki bu yüzden yürümemişlerdir," dedi Nathaniel, ona bakabilmek için oturduğu koltukta dönerek.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Eğer bir insan farklı fanteziler seviyorsa ve standart olmayan seks onu mutlu ediyor ama ciddi oldukları ilişkilerde en çok iste-

dikleri cinselliği dışarıda bırakıyorlarsa, o ilişki yürümez. Çünkü sadeyi ne kadar sevsen bile diğer lezzetlere de ihtiyacın var."

"Diğer lezzetleri istiyorsun, onlara ihtiyacın yok," dedi.

"O kelimeyi bilerek kullandım J.J. Kendimden biliyorum ki eğer teslimiyet ve itaat ihtiyaçlarımı karşılamazsam mutsuz olurum, enerjim düşer ve eninde sonunda hiçbir şey yolunda gitmez. Bunun bir istek değil ihtiyaç olduğunu kabullendim ve bunu kabul ettikten sonra hayatım daha iyi ilerlemeye başladı."

"Benim kadınlardan hoşlandığımı kabullenmem ve kısa süre önce doğru adam olmadan yaşamak istemediğimi fark etmem gibi."

"Bunun gibi, evet. Düz lezbiyen yerine biseksüel olduğunu kabullenmişsin," dedi Nathaniel.

"*Düz lezbiyen* bir oksimoron olmuyor mu?" diye sordu.

"Sanmıyorum. Heteroseksüeller kadar tutucu olan gay erkek ve kadınlarla tanıştım. Yalnızca bir kutuya sığmaya çalışıyor ve o kutudan çıkmaya çalışan herkesin hatalı ya da kötü olduğunu düşünüyorlar."

"Bence Jason'ın sert seks istemesi kötü değil."

"Ama neden Anita ile bunu yapması gerektiğini anlamıyorsun, değil mi?"

"Alınma Anita ama hayır, anlamıyorum."

"Alınmadım. Yani sen Jason ile sert ilişkiye girmeye istekli olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordum, yüzünü görebilecek kadar dikiz aynasına bakarken.

"Daha önce yaptık."

"Ne kadar sert?" diye sordu Nathaniel.

"Sert," dedi.

"Hayır canım, Nathaniel'ın standartlarına göre değil ve Anita'nın standartlarına göre de sert sayılmaz."

"Onlar için ne kadar sert, sert sayılır?" diye sordu.

Birden yola ve arabayı sürmeye odaklandım çünkü bu soruya nasıl cevap verebileceğimi bilmiyordum. Onların yaptıkları sert

sekslerin ayrıntılarını sormadan cevaplayamazdım ve dürüst olmak gerekirse sormak istemiyordum.

"Önemli olan ben ve Anita'ya göre ne kadar sert olduğu değil, Jason'a göre ne kadar sert olduğu," dedi Nathaniel.

"Pekâlâ, ısırmak siz üçünüze göre ne kadar sert?"

Arka koltukta hareket olduğunu işittim ve Jason'ın bir şekilde J.J.'i yakınına çekip sarıldığını biliyordum. Gözlerimi yolda tutmaya çalıştım ama bazı seslerin ne olduğunu anlıyordunuz.

"Seni ısırma iznim yok, unuttun mu?"

"Sahneye çıkıyorum, Jason. Ve bazen kostümüm vücudumun büyük kısmını gösteriyor."

"Bazen ben de aynı nedenden dolayı ısırık iziyle duramıyorum."

"O zaman bu neden bir sorun?"

"Sen beni ısırmak istemiyorsun ve ben seni ısırmak istiyorum."

"Anlamıyorum," dedi.

"Gecenin sonunda anlamış olacağını umuyorum."

Ve bu doğruydu. Bazı şeyler gerçekten de açıklanamazdı, deneyimlemek ya da en azından gözlemlemek gerekiyordu. Bu akşam gerçekleri görmekle ilgiliydi. Vahşi doğanın incelenmesinde bir rolüm olduğu için mutlu mu olmalıydım, ona karar veremiyordum.

3

LANETLİLER SİRKİ'NİN ALTINDAKİ yeraltı alanına giden uzun merdivenleri inerken de normal şeyler hakkında konuşmaya devam ettik. Korumaları gördük, arkadaşlık çizgisini aşmış olanlara selam verdik ve New York'daki yeni baleyle ilgili daha çok şey öğrendik. Nathaniel, Jason ile birlikte Danse Macabre ismindeki striptiz kulübü olmayan bir dans kulübü için koreografisini yaptıkları danstan bahsetti. Ben iş konuşmasına katılmadım çünkü benim hikâyelerimin çoğu fazla çarpıcıydı ya da açık vaka dosyalarıyla ilgiliydi. Her şekilde J.J.'in moralini bozacakları kesindi. Hayatımdaki erkekler işimle ilgili konuşmamı iyi karşılardı. Genelde yani.

Jason'ın odası, tuvaleti ve harika bir duşu olan dairelerden biriydi. Ana yatak odasının tarafındaki kapıyı kapattık ve sessizliği bozan tek şey ısıtma/soğutma sistemindeki havalandırmanın sesiydi. Buradaki odaların hepsi doğal mağara sisteminden oyul-

muştu, bu yüzden de çok fazla soğutmaya veya ısıtmaya ihtiyaç duyulmuyordu ama ihtiyaç duymuşsanız ihtiyaç duymuşsunuz demektir. Jean-Claude bir şeyleri eksik bırakmaktan hoşlanmazdı. Bence hepimizi fazla şımartıyordu.

J.J., Jason'ı öptü ve "Gidip üzerime rahat bir şeyler giyeceğim," dedi. Kocaman çantası yanında sallanırken tuvalete doğru ilerledi.

Arkasından seslendim. "Daha rahat mı olacak, yoksa tam tersi mi?"

Güldü. "Birazdan görürsün."

"Kahretsin. O zaman benim de iç çamaşırına ihtiyacım var."

Kapıyı açarken omzunun üzerinden arkaya baktı. "Bilemiyorum, senin çıplak halin yeterli olacaktır."

Yorumuna uygun bir gülümsemeyle baktı ve ben cevap veremeden kapının öteki tarafına geçti. İyi de olmuştu çünkü bir cevabım yoktu. Birden kendimi gözüne far tutulmuş tavşan gibi hissederek kapalı kapıya baktım.

Jason bana sarıldı. "Tuhaf hissetme, tamam mı? Unutma, kızlardan, erkeklerden hoşlanmasından çok daha fazla hoşlanıyor."

Yüzünü görebilecek kadar geri çekildim. "Şimdiye kadar sevgilisi olan tek erkek sen değilsin, değil mi?"

"Hayır ama tek ciddi olan benim."

Nathaniel bana diğer taraftan sarıldı ve bir süreliğine sıcak erkek sarılması içinde kaldım. Hoşuma gidiyordu ve bunu biliyorlardı. Sakinleşmeme yardımcı oldu.

Nathaniel beni öptü. "Sana iç çamaşırı ve ayakkabı getireceğim."

"Ben alırım," dedim.

Bana bakarak sırıttı. "Seçenekler arasında acı çekeceksin ya da geri dönmeni geciktirmek için bahane olarak kullanacaksın. Ben hemen giymen için harika bir şeyler bulup geleceğim."

Bu mantıkla başa çıkamazdım bu yüzden başa çıkmaya çalışmadım. Öğrenebilirdim. O gitti, ben kaldım ve Jason bana sarıldı. Sadece beni rahatlatmak için bana dokunmadığını fark ettim.

"Sen de gerginsin," dedim.

"O benim için her kadından daha önemli Anita. Biraz korkutucu bir şey bu."

"Aynı zamanda harika da," dedim. Kollarım bedeninin etrafında sarılı, bahar mavisi gözlerine gözlerimi dikip durdum. Endişeli görünüyordu ve gizlemeye çalışmayı bırakmıştı.

"Evet," dedi, "harika ama yine de korkunç."

Yüzümü boynunun sıcaklığına koyarak ona sarıldım. "Hallederiz."

Beni sıkıca tuttu, kollarının gücü beni vücuduna bastırdı. "Umarım Anita. Tanrı biliyor ya, umarım."

Rahatlatıcı olmaya devam etmek istedim ama dürüstlüğe daha çok ihtiyacımız vardı. Yüzünü görebilmek için kafamı kaldım ve konuştum: "Richard'a bazı kız arkadaşlarıyla arasını düzeltmesi için yardım etmeye çalışmıştım ve hiçbiri işe yaramadı."

"Envy gibi," dedi Jason.

"Evet."

"Bence, Richard seninle sert olmuşsa Envy ile birlikteyken kendine hâkim olurdu."

Omuzlarımı silktim. "Envy'yi görmeye, yeni ölümlü kızla görüşmeye ve fantezi seks davetlerini programına sığdırmaya vakti olmadı. Tam zamanlı bir işi, şehirdeki ailesi ve kardeşleri nedeniyle bir sürü aile zorunlulukları var."

"Richard, grubumuzdaki herkese göre daha sert seks yapmayı seviyor. O kadar sert oynadığın zaman bundan kaçınamazsın."

Bunu onayladım. "Bu yüzden de Envy'yi kaybetti." Yüzünde üzgün bir ifade oluştu.

Omuzlarını tutabilmek için ellerimi hareket ettirdim ve onu sarstım. "Kendine gel, biz Richard değiliz. Biz isteklerimize ve önceliklerimize daha çok kulak asıyoruz."

Gülümsedi ve gülümsemesi neredeyse gözlerine de ulaşacaktı.

"J.J. ve beni aynı anda yatağa atıyorsun. Hadi ama, en az bir lezbiyen fantezisi şakası yapmazsan hayal kırıklığına uğrayacağım."

O zaman gülümsemesi tüm yüzünü kapladı. "İkinizi benimle birlikte yatakta hayal etmediğimi söylesem yalan olur."

Gülümseyerek ona sarıldım. "İşte benim seks düşkünü kurdum."

O da bana sarıldı. "Teşekkürler Anita, her şey için."

Bu şey işe yaradıktan sonra teşekkür et, demek istedim ama bu az önce verdiğim bütün güveni yerle bir ederdi. Bu yüzden de, "Rica ederim," dedim.

Nathaniel benim kıyafetlerim ve kendisi için getirdiği ipek şortla geri geldi. J.J. tuvaletten mavi fantezi giysisiyle çıktı. Aralara serpiştirilmiş dantel detaylarıyla bedenini sarıyordu. Uzun ve düz saçlarını taramıştı ve şimdi saçları ışıltılı bir perde gibi yüzünün etrafını sarıyordu. Göz makyajını da biraz koyulaştırmıştı.

Üçümüz de dönmüş ona bakıyorduk. Jason, "Harikasın. Beni sevdiğini bilmek kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor," dedi.

Gülümsedi ve gülüşü bana Jason'ı anımsattı. "Kapıdan dışarı adımımı attığım anda üçünüzün de yüz ifadesi neredeyse muhteşemdi."

"Nasıl tamamen muhteşem olurdu?" diye sordu Nathaniel.

"Bunu sonra konuşuruz. Şu anda herkesin üstünde fazla kıyafet var."

"Anita ve ben üstümüzü değiştirecek ve sizi biraz yalnız bırakacağız." Nathaniel elimden tuttu ve bizi tuvalet kapısının önünde ışıldayan J.J.'in yanından geçip tuvalete girebilmemiz için yürüttü.

"İyi fikir," dedi J.J. ve yanından geçebilmemiz için kenara çekildi. Jason'ın fısıltılı sesi ve onun gülüşünün üstüne kapıyı kapattık. Nathaniel, benim için siyah, tek parça bir kıyafet ve şeritli ince topuklu ayakkabılar getirmişti. Kıyafet fazlasıyla inceydi ve göğüslerimi üst kısmına koyduğumda göğüs uçlarım ince kumaşı zorladı ve arkamı görmek için aynayı kullandığımda üstümdeki giysinin sizi çıplak değilmiş gibi hissettirmek isterken siyah tülün üstünden her şeyi görmenizi sağlayan giysilerden olduğunu gördüm.

"Ben daha az iç gösteren bir şeyler seçerdim," dedim.

"Biliyorum ama Jason bunu yırtsa umursamazsın. İpek olanları yırtsa kızardın."

"Ah, evet, üstümdeki kıyafetleri yırtabileceğini konuşmuştuk."

"Hoşuna gitmiyormuş gibi konuşuyorsun ama hoşuna gidiyor."

Utancımın yüzüme yansıdığını görmemek için gözlerimi aynadan kaçırdım. Hissetmesi yeterliydi, bir de görmeme gerek yoktu.

Nathaniel arkamdan bana sarıldı ve ikimizi de aynada görebilmem için beni döndürdü. "Muhteşem görünüyorsun. Yalnızca, biz kapıdan çıktığımızda onların sana, bizim J.J.'e baktığımız gibi bakmalarını isteyecek kadar rekabetçisin."

Bu da beni farklı nedenlerden dolayı utandırdı. "Jade ile olduğumda rekabetçi değilim."

"Jade ile yatıyorsun."

"Envy ile olduğumda da rekabetçi değilim."

"Evet, bu doğru ve doğrusunu söylemek gerekirse biraz tuhaf da."

"Neden?"

"Çünkü boyu bir seksen, çoğunluğunu bacakları oluşturuyor, bir model kadar güzel. Bu özellikler diğer kadınları korkuturdu." Kolları hâlâ etrafıma dolanmış şekilde duruyorken omuzlarımı silktim. "Bacakları benimkilerden on beş santim daha uzun. Vücut yapılarımız o kadar farklı ki bizi karşılaştırmak bir buldog ile Sibirya kurdunu karşılaştırmak kadar tuhaf olurdu. İkisi de köpek ama benzerlikleri burada bitiyor."

Güldü, bana sarıldı ve yanağımdan öptü. "Bir kızdan duyduğum en sağlıklı benzetme buydu. Gerçekten kendini diğer insanlarla karşılaştırmıyor musun?"

"Benim vücut tipimden çok farklı olan kadınlarla karşılaştırmıyorum. Hiç mantıklı olmaz çünkü. Gençken yapardım ama sonunda boyu ve bacakları uzun olan kadınlarla kendimi kar-

şılaştırmaya çalışmanın, spor salonunda boyu bir seksen olan adamlarla yarışmak gibi olduğunu fark ettim. Benim için ağırlık sınırının çok üstündeler. Ya da başka bir deyişle Envy bir yarış atıyken ben midilliyim ve ikisi de birbirinden daha iyi değil, sadece farklılar."

"Farklılık güzel olabilir."

Başımı yukarı aşağı sallayıp güldüm. "Olabilir ve kendimi J.J. ile de karşılaştırmıyorum çünkü o bir balerin ve vücudu gezegendeki en yorucu egzersizlerden birinin sonucu. O profesyonel bir atlet, ben kötü adamlardan kaçmak için spor yapıyorum."

"Ya da onları yakalamak için," dedi.

"Ya da o," dedim.

"Kendimi diğer dansçılarla ya da bazı adamlarla karşılaştırıyorum."

Yansıması yerine ona bakabilmek için yerimde döndüm. "Vücudunu beğenmediğini mi söylüyorsun?"

Omuzlarını yukarı aşağı oynattı. "Biraz."

"Tanıdığım en güzel adamlardan ve en iyi sevgililerden birisin. Nasıl bedeninle ilgili sorunların olabilir?"

"Sahnede soyunuyorum Anita. Müşteriler yüzüme karşı ya da internette bedenimle ilgili yorumlar yapıyorlar. Endişe duymak normal."

"Yani, benim sana güzel olduğunu söylemem sorununa pek yardımcı olmuyor," dedim.

"Hayır, çünkü sorunun mantıkla, hatta gerçeklikle bir ilgisi yok. Mantıksız, duygusal ve herkesin beynindeki negatif sesler yüzünden olan bir sorun."

"Herkesin kendi sorunları var sanırım."

Başıyla onayladı ve gülümsedi. "Ama bu gece, J.J. ve Jason ile aynı odada seks yapacağız ve harika olacak."

Döndüm ve omzunu okşadım. "Sen benim küçük izleyicimsin."

"Hayır, ben senin büyük izleyicinim. En sevdiğim fantezilerden biri bu."

"Bayağı bir teşhircisin de," dedim.

"Aynen ve bu gece ikisini de yapabileceğiz. Üstümü değiştireyim ve hadi bunu yapalım."

"Bu konuyla ilgili herhangi bir şüphen yok, değil mi?"

"J.J.'in bütün bu olanlarla ilgili rahat hissetmesini sağlayabilecek birileri varsa bu da biziz."

Başımla onayladım çünkü doğru, hatta mantıklıydı ama... "Ben bir izleyici ya da teşhirci değilim."

"Tam olarak değilsin ama sen bu olayın işe yaraması için gerekli iki şeysin."

"Hangi iki şey?"

"Jason'ın arkadaşı ve sevgilisi."

"Orası doğru," dedim.

Kıyafetlerini çıkarmaya başladı ve o soyunurken dikkatimin dağılmaması için arkamı döndüm. Onun soyunması, her zaman içimde ona dokunma isteği uyandırıyordu ve bu gece dikkat dağıtıcı dokunmayı grup aktivitemize saklamak zorundaydık. Olacakları kafamda düşünmek tuhaf hissettiriyordu. Hayatım bazen beni şaşırtıyor, bazen de ağzımı açık bırakıyordu.

4

HEMEN YATAĞA ATLAMAKTANSA konuşmaya başladık. J.J. soru ardına soru sormaması gerektiğini bilecek kadar iyi tanımıyordu beni. "Jade ile sevgili olmak konusunda seni en rahatsız eden şey ne?" diye sordu.

Bir liste vardı ve içindeki maddeler her gün değişiyordu. Transparan kıyafetim ve becer-beni diyen topuklularımla bir yana yaslanmış, ciddi şeylerden bahsediyordum. J.J. mavi ipek geceliği içerisinde arkasına yaslanmıştı ve yüzü bana dönük bir şekilde dinliyor, kafasını sallıyor, arada sırada bir yorum yapıyordu.

"Yani, seni ona bağlayan *ardeur* olmasa kadınlara karşı hiç ilgi duymaz mıydın?" diye sordu.

Kafamı olumsuz anlamda salladım. "Hayır."

"Bu zor olsa gerek. Jean-Claude ve diğerlerinin kadınlarla birlikte oldukları bütün anılar erkek anıları, yani hatırladığın şeyi yapacak ekipmanın yok."

"Aynen."

Güzel yüzü çok ciddiydi ve mavi gözlerinin arkasındaki zekâyı izlemek Jason'ın neden onun doğru kişi olduğuna karar verdiğini anlamamı sağlıyordu. Zekâ seksiydi.

"Çok fazla konuşma var, yeterince seks yok," dedi Jason, J.J.'in yanında yaslandığı yerden.

Arkamdan Nathaniel konuştu, "Katılıyorum."

"Bütün bu konuşmalara son verip seks kısmına nasıl geçeceğiz?" diye sordu Jason.

İkisini de görebilmek için yatakta arkama yaslandım. J.J. ve ben onların konuşmasını seksi bir tenis maçını izler gibi izledik.

"Saldırı," dedi Nathaniel.

"Saldırı?" Jason aynı kelimeyi soru olarak sordu.

Nathaniel ciddi bir şekilde kafasını yukarı aşağı salladı. "Saldırı."

"Kediler," diye gözlerini devirdi Jason. "Ama bana uyar."

Ve saldırdılar.

5

BİR SÜRÜ GÜLÜŞMEDEN sonra erkekler bizi artık konuşmamıza gerek olmadığına ikna ettiler. Arkama yaslanıp bedenimin öbür ucunda, bacaklarımın arasını uzun dil darbeleriyle yalayan Nathaniel'ın yüzünü izledim. Üstümdeki giysinin gizli kopçasını açmış ve kumaşı yukarı ittirmişti. J.J. de benim yanıma uzanmış ve aynı şekilde mavi ipek kıyafeti yukarı sıyrılmıştı ve Jason'ın yüzünün büyük kısmı vücudundan görünmüyordu.

Ben ufak ama istekli sesler çıkarmaya başlamışken J.J.'in vücudu bir iple yukarı çekiliyormuş gibi bir süre yukarı kavisli bir şekilde kaldı. Bir anlığına yüzü aç, gözleri açık kalakaldı ve ardından vücudu orgazmın şiddetiyle sarsıldı.

Nathaniel, ikimiz de onun yatağın üzerinde debelenmesini, hatta dans etmesini ve Jason'un onu emip öpmesini izlediğimiz için bir süre durakladı. Nathaniel güzel, zevk veren noktayı tekrar tekrar yalarken hızlandı. J.J.'in eli bana doğru uzandı ve

vücudumdaki sıcaklık aşağıda toplanırken kendimi onun elini tutarken buldum. Nathaniel diliyle dairesel hareketler yapmaya başlamıştı, aynı noktadan hızla geçerken daha çok bastırıyordu. Baskı ve sıcaklık içimde, aşağılarda, bacaklarımın arasında son bir dil darbesi beni uçurumun kenarından atıp orgazm her yanımı sarana kadar devam etti. Başım geriye düştü, omurgam gerildi ve zevk çığlıklarım yatak başlığında boğuldu.

J.J.'in elinin avcumda kasıldığını hissettim ama bu çok uzak bir histi. Bedenim zevkle kendine gelir ve kıvranırken elini tutmaya devam ettim. Nathaniel yalayarak ve emerek orgazmın daha uzun sürmesini sağladığı için zevk dalga dalga gelmeye devam etti ve yaşattığı hisle kör olurken gözlerimi sımsıkı kapattım.

Yataktaki hareketi hissetmeden bir saniye önce, "Yer değiştirelim," dendiğini duydum. Jason'ın sesi olduğunu biliyordum. Ne demek istediğini sorabilirdim ama hâlâ artçı dalgalarla titriyordum.

Beni yaladığını hissettim ve tamamen emin olmak için gözlerimi açmadan önce bunun Jason olduğunu ya da en azından Nathaniel olmadığını biliyordum. Gözlerindeki mutlu karanlıkla bana baktı ve mavi gözleri o karanlığı diğer renkler gibi çok güzel taşıyordu. O karanlık, gölgeden değil niyetten dolayı vardı. Sahipleniciydi, kesindi, 'bu benim' demekti.

Ben onun değildim ama o anda onun sayılırdım ve bunu bildiği gözlerinden okunuyordu. Nathaniel ve J.J.'i görebilmek için başımı çevirdim. Arada bir bariyer olmadan oralın hepimiz için uygun olduğuna birlikte karar vermiştik. J.J. bir insandı, yataktaki tek insandı, yani hastalık kapıp başkalarına bulaştırabilirdi. Aynısını yapmak için yeterince insan olup olmadığım muallaktaydı ama dikkatli olmak iyiydi. Test olmuş ve hastalıksız çıkmış, o zamandan beri görüştüğü başka biri olmamıştı, o yüzden bir risk aldık. Sorun olmayacağına emindim. Likantroplar ve vampirlerle yatmak beni şımartmıştı. Onlar hastalık kapıp bulaştıramazdı. Tükürük paylaşımının bir sakıncası yoktu bu yüzden. Çoğu nedenden dolayı insanlar daha tehlikeliydi.

Sonraki boşalmasına yaklaşırken J.J.'in nefes alıp verişi hızlandı. Gerildim ve bunu fark eden Jason hemen geri çekildi ve "Sorun yok Anita, bu bir yarış değil," dedi.

"Üzgünüm," dedim. Bazı şeyler yaparken yatakta başka bir kadın olması beni rahatsız edebiliyordu çünkü Domino, diğer kadınlar gittikçe daha kolay orgazm olurken benim oralla boşalmamın özellikle ikinci ve üçüncü seferde daha yavaş olduğunu keşfetmişti. Ayrıca üniversitedeki eski nişanlımın da beni bu şekilde hızlı getiremediği için kendimi kötü hissettirmesinden dolayı da böyleydi. Sonradan öğrendiklerime göre aslında suçlu benim bedenim değil onun yeteneksizliğiydi. Başka bir kadınla yatmaya başlayana kadar bu olayı geride bıraktığımı sanıyordum. Eski hayaletleri nelerin ortaya çıkarabileceğini bilmek tuhaftı. Domino, Jason'dan tavsiye almak için izin almıştı, yani o biliyordu.

Jason bana bakarak gülümsedi. Dalga geçen bir yorum yapmasını bekledim ama yapmadı. "Başka kadınları dahil etmenin senin için zor olduğunu biliyorum. Anlamıyorum ama böyle olduğunu biliyorum, o yüzden teşekkür ederim."

"Rica ederim," içinde bulunduğumuz durum düşünülünce bu cümle biraz resmi kalıyordu ama yine de söyledim.

Bana doğru sırıttı, bir yastık yakaladı ve "Köprü yap," dedi. Boynunu ağrıtmadan istediği açıda durmasına yardım etmek için yastığı altıma koyabilsin diye kendimi kaldırdım.

J.J., Nathaniel onu tekrar boşaltırken istekli sesler çıkardı. İkimiz de yatağın o tarafına baktık. İkimiz için en önemli ve değerli olan kişilerin yakınlaşmasını izledik. Jason kendini bacaklarımın arasına yerleştirdi, içini ve etrafını yalamaya, emmeye ve öpmeye başladı. Çok iyi hissettiriyordu ama yatağın öbür tarafındaki J.J.'in nefesinin tekrar hızlanması benim için dikkat dağıtıcıydı.

Jason bacağımın iç kısmını çoğu insanın hoşuna gideceğinden daha sert bir şekilde ısırdı. Nefesim boğazımda kaldı ve ona bakmama neden oldu.

"Böylesi daha iyi," dedi. "Bu bakışı gözlerinde daha çok görmek istiyorum." Az önce yüzümde her ne gördüyse, sesi şimdiden kalınlaşmıştı.

Yaladı, dişledi ve küçük ısırıklar bırakmaya başladı. Bunlar bazen beni orgazmdan uzaklaştırır, bazen de üstüne ekleme yapardı. Jason onun ayarlamasını iyi yapıyordu. Isırdığında zevk alan değil acılı bir ses çıkarırsam geri çekilip yalamaya ve emmeye devam eder, sonra da yanları ısırmaya çalışır ve zevk alan sesler çıkardığımı görürse ortadaki güzel yeri yarı nazik bir şekilde dişlemeye çalışırdı. Nefesim hızlanmaya ve sırtım kavislenmeye başladığında daha sert ısırırdı. Zevkle inlediğim zaman beni daha çok ağzının içine alır ve bir köpeğin ağzına oyuncak alması gibi kafasını iki yana sallardı. Onun için çığlığımı tutmadım. O beni dişleri ve ağzıyla uyarmaya devam ederken ellerim tutunacak bir yerler aradı. Sonunda ellerimle geri çekilmesini işaret ettim. Ellerimizle iletişim kurabiliyorduk çünkü bazen aldığımız zevk ve titremeler halinde gelen artçılar bizi konuşamaz hale getirebiliyordu.

Beni tekrar tam ortadan yaladı. İnlememe ve bedenimin bir kuklanın yukarı kaldırılması gibi yataktan kalkmasına neden oldu. Sonra da görünmez iplerim biri tarafından kesilmiş gibi yatağa geri düştüm.

Jason dört ayak üstünde üzerimde duruyor, kırpışan kirpiklerimi izliyordu. Gözleri kurt formunun yumuşak bahar yeşili rengine dönmüştü. O şekilde oral seks yapmak hayvan kısmını gün yüzüne doğru çıkarıyordu.

"Onu ısırman sayesinde mi öyle oldu?" diye sordu J.J.

"Evet," dedi Jason ama yüzüme bakarak konuştu.

Başımı döndürüp dirseklerinin üstüne kalkmış bizi izlerken ona bakabilmek için kendimi zorladım. Nathaniel yanında uzanıyordu. Bir kolu kızın beline atılmış, yüzü vücuduna gömülmüştü. Gözleri o istekli karanlıkla doluydu ve göz rengini daha koyu bir mora döndürmüştü.

"Hoşuna gitti," dedi.

Jason o zaman ona bakıp kurt gözlerini görmesini sağladı.

"Evet." Ve artık sesinde bir hırıltı da vardı.

"Bunu bana asla ama asla yapamazsın," dedi J.J.

"Biliyorum," diye cevap verdi.

"Sert derken bunu mu demek istedin?"

"Bir kısmını," dedi.

"Diğer kısmı ne?" diye sordu.

"Nathaniel ile ilişkiye girmek istemedin. Bu yüzden biz seks yaparken izlemek zorundasın."

"İzlemeyi sevdiğimi biliyorsun," dedi.

"Ben de," dedi Nathaniel hâlâ vücuduna sarılmış halde.

"Bazen katılmaktansa izlemeyi tercih ediyorsun gibi hissediyorum," dedim.

"Bazen," dedi gülümseyerek, "ama bu gece değil. Ön sevişme olarak izlemek istiyorum."

"Göstermeme yardım mı etmek istiyorsun?" diye sordu Jason sırıtarak.

"Yaşasın takım," dedi Nathaniel, o da sırıtıyordu.

"Üçünüz çok fazla yatıyorsunuz, değil mi?" diye sordu J.J.

"O benim en yakın arkadaşım," dedi Jason.

"Çoğu erkek en yakın arkadaşıyla maç falan izler. Biliyorsun, değil mi?" dedi J.J.

"Maç sevmem."

"Bundan daha delice şeyler yaptım ama hiçbir zaman önemsediğim insanlarla yapmadım," dedi kız.

"Vazgeçmek mi istiyorsun?" diye sordu.

J.J. başını iki yana salladı. "Hayır, seni yatakta izlemek istiyorum."

"Güzel çünkü ben de bizi izlemeni istiyorum." Tekrar aşağıdaki bana baktı, gözleri insan hallerine dönmüştü. Hatta, ısının çoğu gitmişti.

"Çok uzun konuştuk," dedim.

Vücuduna göz attı. "Moda girmeme yardım etmelisin."

"Arkadaşıma yardım etmeyi severim," dedim.

Sırıttı, ardından sesli bir şekilde güldü. "O zaman ben sertleşene kadar yala beni." Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Haydi J.J.'e sert derken ne demek istediğimi gösterelim."

"Haydi," dedim ve ona gülümsedim.

6

JASON DİZLERİNİN ÜSTÜNDE durmaya devam etti ve ben de hem ellerimi hem ağzımı kullanabilmek için yarı oturur pozisyona geçtim. Ağzımı etrafına sardım ve dudaklarımın ucunda vücudunu hissedene kadar onu emdim. Kısmen erekte haldeydi o yüzden tümünü ağzıma alıp içeride tutmak daha kolaydı. Bir elimle nazik bir şekilde testisleriyle oynarken diğer elimle bel kısmını tutuyordum. İki elim de dengede durmama yardımcı olması için vücudundaydı.

Kendimi olabildiğince vücuduna bastırmaya çalışırken onu emiyor ve ağzımın içinde hareket ettiriyordum çünkü yarı yumuşak olan bir erkekle bu şekilde kaldığım sürece, sertleşmesinin daha uzun sürdüğünü ve ben tümünün ağzımda olma hissini, öğürme refleksime karşı koymaya çalışmadan daha uzun süre yaşayabildiğimi öğrenmiştim. Belli ki dışarıdan daha etkileyici görünüyordu çünkü...

"Nasıl onu bu kadar uzun süre dibine kadar alabiliyorsun?" J.J. yatağın diğer tarafında yastıklara uzandığı yerden sordu.

Onu görebilecek kadar gözlerimi çevirdim ama pozisyonumu bozmak istemiyordum. J.J.'e cevap vermek için onu bıraktığım anda sertleşeceğini ve onu boğazıma kadar almanın gittikçe daha zorlaşacağını biliyordum. Yaptığım şeyden zevk alıyordum ve henüz bırakmak gibi bir niyetim yoktu.

Nathaniel, "Ağzını üstünde o şekilde kapalı tuttuğun sürece tamamen sertleşmesi uzun sürer böylece en dibe kadar almak daha kolaydır," dedi.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Gerçekten," dedi.

J.J.'in benimle aynı yapmadığı tek şeyin sert seks olmayışının ilk izini o zaman fark ettim. Üzerimde, dizlerinin üstünde duran Jason'ın bedenini gözlerimle taradım. Onunla göz göze geldiğimizde bana doğru attığı bakış J.J.'in oral sekse, en azından penislere yapılan oral sekse karşı benimle aynı ilgisinin olmadığını anlamama yetmişti. Benim en sevdiğim şeylerden biriydi ama tabii, J.J. hayatının çoğunu bir lezbiyen olarak geçirmişti ve eminim bir kıza oral seks yapma konusunda beni sollardı.

Jason'ın vücudu hoş olmayan gerçekleri düşünüyormuş gibi biraz yumuşadı ve çabalarımı iki katına çıkarıp onu emmeye, ağzımın içinde döndürmeye ve diğer yerleri ellerimle oynamaya devam ettim. Ağzımın içinde büyüdüğünü hissettikçe tırnaklarımı kalçasına geçirdim. Ağzından küçük iniltiler kaçırdı ve sonunda gözlerini kapattı. Nefes verirken kafası öne düştü. "Ah, Tanrım."

Ancak o zaman ağzımı yavaşça geri çektim ve sihir gibi önümde büyümesini izledim. Ağzım ucuna gelene kadar geri çekildim ve ucuna geldiğim an hızla yine tümünü ağzıma almaya çalıştım ama artık sertliği ağzımdan boğazıma taştığı için dudaklarımı bedenine değdirene kadar yaklaşmakta zorlandım.

Ellerimi aletinin köküne doladım ve elimi yeni durma noktası olarak ayarlayarak yapabildiğim kadar ileri geri gitmeye çalıştım.

Hâlâ en dipteyken nefes alamıyordum ama boğulma hissi yaşayacak kadar çok derinde durmuyordum. Her zaman öğürme refleksi değildi, bazen 'nefes alamıyorum,' refleksi oluyordu.

"Dur, dur yoksa beni getireceksin," dedi Jason sesini zar zor çıkarabilirken. Yatak başlığına uzandı ama dokunabilecek kadar yakın değildi. Nathaniel onu dengede tutmak için elini uzattı. Bazen takım çalışması seksle ilgili değil, kimsenin yataktan düşmemesini sağlamak içindi.

"Kondom," dedi Jason ve gözleri kapandı. Bedeniyle ve konsantrasyonuyla uğraşıyordu yani biraz fazla ileri gitmiştim. Bir ön sevişme vardı, bir de ilişkiye girilmeyen sevişme.

"Özür dilerim," dedim ve kalkıp yatak başındaki çekmeceden kondomu almaya kalktım.

"Özür dileme, harikaydı," dedi Jason ama sesi hâlâ bekleme gerginliğini taşıyordu ve Nathaniel'ın elini erkek selamı yapıyormuş gibi kavrarken ön kol kasları gerilmişti. Tabii bu bir el sıkışma değildi, onun dizlerinin üstünde yataktan düşmesini engelliyordu.

Geri dönüp yatağın yan tarafında diz çöküp çekmeceye uzanmam gerekiyordu. Kısa olan kondom dizisini tuttum çünkü tutması en kolay olan oydu, sonra da yatakta geri emekledim. Dönüp ona kondomları vermek üzereydim ki, "Orada dur," dedi.

"Ne?"

"Tam orada dur."

"Neden?" Omzumun üzerinden onu görebilecek şekilde hareket ettim. Artık gözleri açıktı ve yine kurt mavisine dönmüşlerdi. Yaptığım şey bir şekilde onu heyecanlandırmıştı. Tekrar ne diye soracaktım ama üstümdeki giysinin göğsüme kadar çıktığını ve alt tarafımın topuklular haricinde çıplak olduğunu fark ettim. Tek gördüğü kalçalarımdı.

"Sanırım köpek pozisyonu yapıyoruz," dedim.

"Ah, evet," dedi. Sesi belki kurt yüzünden, belki de erkeklerde bazı anlarda olan testosteron akışından biraz kısıktı.

Nathaniel kondomları benden aldı ve birini Jason'a verdi. Jason paketi açtı, plastiği kenara fırlattı ve geçirmeye başladı. Kondomu geçirişini izlemek bile içimdeki bir şeyleri sıkıştırdı ve kızgınlık dönemindeymiş gibi kalçamı ona sunmamak için kendimi zor tuttum. Eğer sadece üçümüz olsaydık muhtemelen bunu yapardım ama J.J. izlerken biraz hayvani veya fahişe gibi gelmişti. Her şekilde, başkası önünde yapmayacaktım.

"Sorun olmadığına emin misin?" diye sordu, bana sormadığını anlamam bir saniyemi aldı.

"Sakin şimdi durayım deme, seninle oynamasını izlemek hoşuma gitti," dedi J.J.

Jason ona gülümsedi ve bana dönerken gülümsemesi biraz değişti. "Yap hadi Anita, yap gitsin. Kendini tutma."

Ne dediğini hemen anladım ve üst bedenim yatağa doğru olacak şekilde, yüzümü yastıklara gömüp kalçamı ona doğru kaldırdım.

"Tanrım, bunu yapmana bayılıyorum."

Elleri, ben başlattığımız işi bitirmesi için kıvranana kadar vücudumda gezindi. Kendini üstümde konumlandırdı. Aletinin ucunun girişimi bulabilmesi için kalçalarımı biraz ayırdı. Girişini hissetmek bile benden bir ses çıkmasıyla sonuçlandı. İlk girişin verdiği hissi çok seviyordum.

"Islak ama çok sıkı," diye fısıldadı kendini içime iterken. Girebildiği en derin şekilde içimde olduğunu bildiğim bir an vardı ki vücudunun benimkine dayalı olduğunu hissedebiliyordum. Birbirimize olabildiğince yakın olduğumuzu bilmek bir başka hissettiriyordu. Çok ama çok hoşuma gidiyordu.

Kendini geri çekip sonra tekrar içeri girmeye başladı. Hızlı ama ne en hızlı ne de çok sert olan bir ritim yakalamıştı. Daha sert olmasını söyleyecektim ki doğru açıyı buldu ve o güzel noktaya doğru bastırmaya başladı. Karşı çıkmak istemedim. Yüzümü yastıklara gömdüm ve içimde büyümekte olan hisse kendimi kaptırdım. Jason defalarca kez bulması çok da zor olmayan o güzel noktaya doğru git gel yaptıkça içimde büyüyen lezzetli hissi

hissedebiliyordum. Yalnızca doğru açıyı bulmalıydınız ve o bulmuştu.

Nefesim hızlanmaya başladı ve girişlerinden birinde beni uçurumun öbür tarafına gönderdi ve çığlığımı yastığa gömdüm. Bedenimi ona doğru kaldırdım, orgazmın doruklarındayken beni daha hızlı, daha sert becermesini istiyormuşum gibi. İsteğime karşı koymadı ve daha iyi hareket edebilmek için kalçalarımı tuttu. Orgazm hissini hâlâ yaşıyorken beni olabildiğince hızlı ve sert becermeye başladı, vücutlarımız birbirine çarpıyordu. Kalçalarımı tutuşu ona karşı hareket edememem için sıklaştı. Bizi yönetip bedenlerimizi etlerin birbirine çarpma sesleri eşliğinde, en hızlı, en sert şekilde hareket ettirme işi ondaydı. İnsan normallerine göre daha hızlı ve güçlüydü, yani fazlasıyla hızlı ve sertti.

Jason beni tekrar tekrar getirirken zevk çığlıklarımın yatak başlığından yankı yapacak şekilde daha yüksek sesle duyulması için başımı yastıklardan kaldırdım. Ve ancak çığlıklarım zevk inlemelerine dönüşüp istediğim için değil çoklu orgazm sonrası gözlerim kapanmış halde bedenimin kontrolünü kaybetmeye başladığım için vücudum et parçası gibi yatağa düştüğünde, kendini son bir kez uzun bir itişle olabildiğince içime gömdü. Bedeninin üstümde titrediğini hissettim ve bu, her şeyin verdiği hazla inleme sesleri çıkarmama neden oldu.

Tekrar titrediğini hissettim, biraz üstüme doğru ağırlığını verdi ve hâlâ içimdeyken ikimizi de yatağa düşürdü. Yatağa düştüğümüz anda içimden çıktı. Bedeni hâlâ bana yapışıktı, kalbinin hızlı çarpışını ve şiddetli zevkle bedenlerimizin nabız gibi atışını hissedebiliyordum. Vücudum altında seğirdi, hareket edemiyordum veya gözlerimi açamayacak kadar zevkten kör olmuştum.

Kulaklarımdaki uğultudan uzakta birinin, "Vay canına," dediğini duydum. J.J. olduğunu düşündüm ama emin değildim ve o an umursamadığımı biliyordum.

Jason yavaş hareketlerle yanıma devrildi. Sırtım ve kalçam arasındaki bir yeri yavaşça sıvazladı.

"İyisin, çok iyisin." Sesi hâlâ nefes nefeseydi.

J.J. konuşuyordu. Onu duydum ama kelimeleri bir araya getiremiyordum. Kafamı döndürüp ona bakmak istedim ama çok zor gibi geldi, bu yüzden elimi kaldırdım. Pek bir işe yaramadan yatağa geri düştü ve o anda bir artçı hissettim. Birkaç saniye yatakta olduğum yerde sızlandım. Olduğum yerde uzanıp geriden gelen hazların tadını çıkarmak iyi bir fikir gibi gelmişti ve ben de öyle yaptım.

Nathaniel'ın derin sesi, "Onlara kendilerine gelmeleri için birkaç dakika ver," gibi bir şey söyledi.

Evet, işte bu, buna katılıyordum. Jason beni tekrar sıvazladı ve ona bakacak kadar kafamı çevirmek için kendimi zorladım ama saçlarımın büyük bir kısmı yüzüme düşmüş olduğu için saçlarımın arasından Jason'ın sarı saçlarının parlaklığı ve yatağın öteki tarafındaki lambadan başka bir şey çıkartamıyordum. Baktığım yerden dünya ışıkla bulanıklaşmıştı ve oda mı böyle görünüyordu yoksa ben böyle hissettiğim için böyle mi görüyordum bilmiyordum. Bazen haz, her şeyin etrafında ışık halesi oluşturuyordu. Yaşasın, harika seks!

Nathaniel'ın bana yaklaşmasını, dokunmasını ve kendi sırasını kullanmasını bekledim ama yapmadı. Hareket edebildiğim zaman etrafa bakar ve sorunun ne olduğunu görebilirdim.

"Bu çok ateşliydi ve eğer Jason'ı onunla evlenecek kadar sevmeseydim yanınıza tırmanıp size katılmak isterdim ama... sanırım... gözüm korktu."

Neden Nathaniel'ın bize katılmadığını anlamaya başlamıştım. Çünkü o J.J.'i görebiliyordu ama ben göremiyordum. Sonra harika seksimizi yapabilirdik. Duygusal el ele tutuşmalar bazen hemen yapılmalıydı, yoksa devamında seks olmazdı. Bunun üzerinde başımı daha çok döndürüp bir elimle saçlarımı gözlerimin önünden itmemi sağladı. Oda hâlâ parlak altın ışıklıydı ama Jason'ın başının üstünden yatağın diğer ucunda oturan J.J.'e odaklanmakta hâlâ zorlanıyordum. Nathaniel üstümüzdeki yastıklara oturmuştu.

İlk önce Jason konuştu. "Neden? Yatakta harikasın J.J. ve birlikte harika seks yapıyoruz."

"Seninle sevişmeyi seviyorum Jason ama asla böyle olmuyorlar."

"Bizim yaşadığımız çok ateşli," dedi Jason.

Başıyla onayladı. "Ama... bu değil." Bizim yönümüze doğru belirsiz bir işaret yaptı.

"Jason'ın sert derken neyi kast ettiğini anladın mı?" diye sordu Nathaniel.

Ona doğru döndü. "Evet," ama gözleri çok büyüktü ve suratı çok mutsuzdu. Olanlar çok ters tepebilir ve aralarındaki mutluluğu mahvedebilirdi. Onun bir parçası olmak istemeyen birine hayatının bu kadar büyük bir kısmını göstermek her zaman tehlikeliydi. Eğer senden korkarlarsa iki yarım mutluluğunuz bir yarım mutluluk, bir yarım ciddi üzüntüye dönüşebilirdi.

Başımı kaldırdım ve "Yaptığımız hiçbir şey sen ve Jason'ın arasında geçen sevişmeleri azaltmıyor," dedim.

"Eğer istediği tür seks buysa, ben asla bunu yapamam."

"Her zaman bu kadar sert istemiyorum," dedi Jason. "Çoğu zaman istediğim şey sevişmek oluyor." Yerinde oturdu, dizlerini kendine çekti ve kollarını etrafına doladı. Başının dertte olduğunun farkındaydı.

"Sen ve Anita sevişiyor musunuz?"

Tehlike geliyor! demek istedim.

"Çoğunlukla bunu yapıyoruz ve Anita'yı Nathaniel ya da Jean-Claude ile paylaşıyorum. Başkasıyla paylaşmayı seviyorum."

"Nathaniel oralda çok iyiydi. İkiniz de *oral yetenekleri lezbiyenler tarafından onaylı* yazan tişörtler giymelisiniz," dedi ve sırıttı.

Göğsümdeki ağırlık biraz azaldı. Eğer şaka yapabiliyorsa hâlâ bir şansımız vardı.

Jason yatakta ona doğru ilerledi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Yüzü tekrar ciddileşti.

Jason kollarını ona doladı ve bedeniyle mesaj vermek isteyerek onu öptü ama J.J. durdu ve yüzünü inceleyecek kadar adamı

itti. "Sadece oral seks için bile Anita'yı neden tutmak istediğini anlıyorum. Harika yapıyor ve ben erkeklerde bunu yapmayı pek sevmiyorum."

Neden, diye sormak istedim ve sonra *Neden sormayayım ki,* dedim. "Neden erkeklere oral yapmayı sevmiyorsun?" diye sordum.

"Nefes almayı seviyorum ve öğürme refleksim seninkinden çok daha güçlü."

"Eskiden benimki de daha güçlüydü."

"Nasıl aştın?"

"Pratik," dedim ve kızardığımı hissedince kafamı eğip gülümsemeden edemedim.

"Çok," dedi Nathaniel bana yaklaşarak.

"Hem de çok," dedi Jason.

"Pratik," dedi Jason ve Nathaniel aynı anda ve genellikle kızlar hakkında olan, her zaman değil ama bazen kızlarla dalga geçen erkeksi gülmelerinden birini yaptılar. Bazen yaptıkları şaka yalnızca seks içeren bir arkadaş muhabbeti olabiliyordu.

Kızardığım sırada yüzümü gizlemesi için saçımın önüme düşmesine izin verdim. Tanrım, bir gün kızarmayı kesecek miydim?

"Kızarıyorsun," dedi J.J. "Bunun seni utandıracağını düşünmemiştim."

"Oral seksi sevdiğim için utanmıyorum ama birbirimizi sonuna kadar becerdikten sonra Jason'ın sevgilisinin önünde çıplak bir şekilde yatmak benim bile sınırlarımı aşıyor."

"Gerçekten mi?" diye sordu J.J.

Başımla onayladım ve sonunda ona baktım. Jason'ın omzundan görebildiğim kadarıyla yüzü oldukça ciddiydi. Jason'ın bedeninin arka tarafı mükemmel bir çıplaklıkla kızın kollarındaydı ama çıplaklık ya da seks bile onu pek etkilemiyor gibi görünüyordu. Eğer onu rahatsız eden şey seks değilse, neydi?

"Sorun ne J.J.?" diye sordum. Normalde sormazdım ama bu şeyin yürümesini istiyorsak konuşmalıydık, her ayrıntısını.

"Sanırım, Jason'ın bütün isteklerine yetemeyeceğimi kabullenmeye çalışıyorum."

"Ama o da senin isteklerine yetemeyecek," dedi Nathaniel.

"O farklı bir durum. O bir erkek ama ben kadınları seviyorum."

"Nesi farklı?" diye sordum.

Bakışlarını bana çevirdi. "Çünkü ben onun senin yeterli olduğun ihtiyaçlarını karşılayabilirim ama o benim Freda ile olan ihtiyaçlarımı karşılayamaz. Doğru fiziksel parçalara sahip değil."

"Olay sadece kız ya da erkek parçalarının olmasında değil," dedi Jason. "Farklı insanların farklı ihtiyaçlara yetmesinde."

"Olay tercih edilen cinsel organdan daha fazlası," dedi Nathaniel.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Muhtemelen bu yataktaki tam anlamıyla biseksüel olan tek kişi benim. Benim için önemli olan hangi cinsel organa sahip olduğun değil, hayatımdaki her insan başka kimsenin yapamayacağı başka bir ihtiyacı karşılıyor," dedi Nathaniel.

"Örneğin?" dedi.

Jason, J.J.'in arkasına gecip bacaklarını iki yanından uzattı. J.J.'in mavi geceliğiyle ikisi de örtünüyordu artık ve Nathaniel hâlâ ipek şortlarının içindeydi yani artık yataktaki tek çıplak insan bendim. Bu nasıl olmuştu? Birden üşümüştüm veya utangaçlığım tutmuştu ya da ikisi birden. Örtülerin altına girebilecek kadar ayağa kalktım.

Nathaniel da benim gibi örtülerin altına girdi ve beni kollarının arasına aldı. Jason ve J.J.'in sarılışının bir kopyası gibiydik ama tek farkımız bizim daha aşağıda yastıklara dayalı olmamız ve onların daha yukarıda oturmasıydı.

Nathaniel, "Jason benim en yakın arkadaşım, Anita dünyada en sevdiğim kadın, Micah adamım, Jean-Claude bizim efendimiz ve dördümüz de yataktayken ön sevişme olarak kan içmesi harika bir şey, Usher benim yatakta teslimiyet ve bazen de sert ilişki için baskın kişim, Cynric hiç sahip olmadığım küçük kar-

deşim, Nicky benim kardeşim ve arkadaşım, ayrıca onunla birlikte Anita'nın üstünde olmaktan zevk almayı öğreniyorum, Dev biseksüel oluşuyla tamamen barışık ve böyle hisseden birinin daha olması çok güzel ve benim için cinsel bir anlamı olmayan herkesi dışarıda bırakıyorum ama asla önlerinde soyunmayacağım ve hayatımı idare etmemde yardımcı olacak bir sürü ailem ve arkadaşım da var," diye sayarken beni kollarının sıcaklığında ve bedeninin katılığında tuttu.

"Küçük kardeşin nasıl bir cinsel anlamı var?" diye sordu J.J.

İrkilmemek için kendimi zor tuttum çünkü Cynric ile sorunlarım vardı. Kendine Rick değil Sin denmesini istiyordu. On dokuz yaşında ve lise son sınıftaydı ama hâlâ aramızdaki yaş farkı beni rahatsız ediyordu. Hayatımdan gitseydi onu özlerdim ama hâlâ benim için sorunlu kısımda kalıyordu. En ifadesiz suratımı takındım ve Nathaniel'ın konuşmasına izin verdim. Şu anda J.J.'in sorunlarıyla ilgileniyorduk, benim değil.

Küçücük hareketimi hissetmiş ve her şeyi anlamış gibi bana daha sıkı sarıldı. "Cynric'in Anita ile birlikte olmasını izlemeyi ve onunla paylaşmayı seviyorum. Bazen sadece üçümüz oluyoruz bazen başka insanlar da katılıyor."

"En büyük fantezilerimden biri Jason'ı başka bir kadınla paylaşmak ama bir kız kardeşim var ve Jason'ı onunla paylaştığımı hayal edemiyorum," dedi J.J.

"Belki Cynric ve ben küçüklüğümüzden beri birlikte büyüseydik farklı olabilirdi ama biz tanıştığımızda o on yedi yaşındaydı ve benim küçük kardeşimdi. Onu hiçbir zaman bir çocukmuş gibi düşünmedim. Benden daha genç olabilir ama hâlâ bir yetişkin."

J.J. başını yukarı aşağı salladı. "Mantıklı, sanırım. Seçilmiş ailen oluyor o zaman, kan bağıyla olan değil."

"Evet," dedi Nathaniel ve yanağımı yumuşakça öptü. J.J.'in kokusundan bir parça yakaladım. Kötü değildi, yalnızca farklıydı ve ben değildi. Öncesinde olanlar nedeniyle yüzü hâlâ parlıyor-

du. Bana sarılı kollarını daha yakınıma çektim ve yanımda olmasının birçok konuda beni iyi hissettirmesine izin verdim.

"Eğer Freda, Jason'ı delicesine kıskanmasaydı her şey harika olabilirdi. Kıskanç olmayan bu kadar kişiyi nasıl buldunuz?"

"Jean-Claude'un bir ünü var. Onun yakın grubunda olmak istiyorsan, kıskanç bir tip olmamalısın," dedi Nathaniel.

"Jean-Claude harikadır ve herkes onu istemeliymiş gibi cinsel tercihlerini geçersiz kılar."

"Büyüsünün bir etkisi," dedim.

"Ondan fazlası, Jean-Claude seks ve duyusallıktan ibaret. Jason'ın erkeklerden hoşlanmadığı halde Jean-Claude ile yatabileceği gibi ben de erkeklerden çok hoşlanmıyorum ama cazibesinin farkındayım."

"Çoğu kişi Jean-Claude'un cazibesinin farkında," dedim.

J.J. yine başıyla onayladı ve gerginliği azalmış gibi daha rahat şekilde Jason'a yaslandı. Ne olup da rahatladığına emin değildim ama kazanıyor gibiydik, o yüzden kabul edebilirdim.

"Herkes bana doğru kişiyi bulduğumda tek eşlilikten mutlu olacağımı söyledi ama siz bana bunun işe yaramadığını söylüyorsunuz."

"Aynen öyle," dedim.

"Yaramıyor," dedi Nathaniel.

Jason onu yanağından öptü. "Her seferinde tek bir kadını denedim ama uzun süre boyunca işe yaramadı."

"Freda ile iki yıldır birlikteyim."

"Tek eşli mi takıldınız?" diye sordum.

Kafasını olumsuz anlamda salladı. "Bunu hiç istemedim ve bire birin bana yetmeme ihtimali olduğunu en başından söyledim. Başkalarıyla çıkmaya devam ettim ama git gide azaldı çünkü o, bu işi çok zorlaştırıyordu. Tekrar Jason ile tanışana kadar kıskançlık ve kavgalara değmiyordu." Omzunun üstünden onu görebilmek için kollarının arasında biraz döndü. Hollywood'un bize aramamızı söylediği o gülümsemelerden biri paylaştılar. Bunu görmek beni mutlu etti.

"Kavga etmeye değer olduğuma sevindim," dedi Jason onu öperek.

J.J. öpücüğüne karşılık verdi ve "Lisede çok eşliliği bilseydim çıkmaya devam edebilirdik ama o zamanlarda herkes seçim yapmanı söylüyor," dedi.

"Bana lezbiyen olduğunu söylemiştin ve buna saygı duydum ama artık sevgili olamayacağımız anlamına geliyordu bu."

"Ölüm bizi ayırana kadar tek bir cinsiyet ve tek bir kişi seçmem gerektiğini düşünüyordum ve bu hiç bana uymuyordu."

"Ya da bana," dedi Jason.

"Sanırım Freda tek eşli ve biz birlikte yaşamaya başlayana kadar öyle değilmiş gibi yaptı."

"Freda'yı hâlâ seviyor musun?" diye sordu Nathaniel.

Hemen cevap vermedi. "Bilmiyorum, Jason hakkında çok çirkinleşmeden önce sevdiğimi sanıyordum. O bir erkek ve Freda ile aynı vücut kısımları yok. Bu yüzden daha az kıskanacağını düşünmüştüm ama tam tersi oldu."

"İlk başta mı daha kötüydü yoksa Jason ile ciddileştikten sonra mı kötüleşti?" diye sordu Nathaniel.

Bunun üstüne biraz düşündü ve sonunda, "Aslında, en başından beri lezbiyen kız kardeşliğine ihanet ettiğimi düşünüyor gibiydi. Ona hep biseksüel olduğumu söyledim ama sanırım bunun seksi ya da değişik görünmek için söylenen şeylerden biri olduğunu düşündü. Sadece gay değilim, ben biseksüelim, anladınız mı?"

Nathaniel'ın benimle aynı anda kafasını salladığını hissettim. "Kadınların biseksüel olması ateşli ama erkeklerin olması değil."

Etrafımdaki kollarına sarıldım. "Erkeklerin biseksüel olması acayip ateşli bir şey."

Güldü, sarıldı ve biz öpüşebilene kadar bana yanaştı. "Sen böyle düşünüyorsun ama çoğu kadın bunu tuhaf buluyor ve eşcinsel erkekler eşcinsel olduğunu itiraf etmekten korktuğunu düşünüyor ve heteroseksüel erkekler de senin eşcinsel olduğunu ve onların namuslarının peşinde olduğunu düşünüyor."

Jason başıyla onayladı. "Ben aslında biseksüel değilim, hem de hiç ama Jean-Claude'un *pomme de sang*'ı olduğum için herkes öyle sanıyor."

"Kan elması," dedi J.J. "Sen onun ana kan bağışçısısın."

"Aslında *pomme de sang* bundan daha fazlası. Eski moda metres olayının güncel hali gibi," dedim.

Başını yukarı aşağı salladı, yüzü yine ciddileşmişti. "Jason, New York'a taşınırsa Jean-Claude kendine yeni bir *pomme de sang* bulmak zorunda kalır."

"Bir zamanlar Anita'nın *pomme de sang*'iydım ama ben erkek arkadaşı olunca yeni birini bulmadı," dedi Nathaniel.

"Ama hâlâ yatağındasın ve senden beslenebilir. Jean-Claude'un ondan beslenebilmesi için Jason fazla uzakta olacak."

"Her seferinde tek bir sorun," dedi Jason. "İlk önce, sert derken ne demek istediğimi anladın mı?"

"Evet," dedi J.J. ve ona daha sıkı sarıldı. Yine mutsuz görünmeye başlamıştı.

"Ve Anita ile sert olmamı sorun etmiyorsun?"

"Pekâlâ, tam olarak değil ama ondan vazgeçmeni isteyecek miyim? Hayır. Dürüst olmak gerekirse, benim için daha sakin bir ilişki yaşamayı hep birlikte kabul edersek fantezimi sen ve Anita ile birlikte gerçekleştirmek isterim."

Vücudum biraz gerildi ve Nathaniel üzerime eğilip beni döndürdü, daha uzun ve yoğun bir öpüşme yapmamızı sağlayarak yüzümü gizlememe yardım etti. Dudaklarında ve ağzında benim tadımla birlikte J.J.'in aromasını hissedebiliyordum. Bu tat geri çekilmeme neden oldu. Kötü olduğundan değildi, sadece... Daha önce onu hiç başka bir kadının tadını taşırken öpmemiştim. Belli ki bazı alanlarda kadınlarla olan sorunlarım J.J.'in tadını almadan önce yüzüme yansımıştı. Saklanmama yardım ettiği için minnettardım ama geri çekildiğimde yüzünde soru soran bir ifadeyle yüzüme baktı. J.J. iyi bir takım oyuncusuydu, ben de öyle olmalıydım, bu yüzden onu derin bir tutkuyla öptüm. İşleri berbat et-

mesine izin vermektense sorunumu çözmeyi tercih ettim. J.J. gerçekten de konfor alanının dışına çıkarılmış olmasına rağmen iyi iş çıkarıyordu. Tabii, J.J.'in işi katılmak değil yalnızca gözlemlemekti ve benim katılımım daha çok uğraş gerektiriyordu ve ben zaten J.J. olmayan bir kadın yüzünden konfor limitimi aşmıştım.

Öpücüğü bozdum ve normal bir sesle, "Gururum okşandı," diyebildim.

"Ama burada olma nedenlerimden biri de senin kadın bir sevgilinin olması fakat bu konuda mutlu hissetmemen," dedi J.J.

Ona bakabilecek kadar döndüm. "Evet."

"Jade ile tanıştım, güzel birisi."

"Olmadığını hiç söylemedim," dedim.

"Hayatındaki erkeklerin kadınlarla olan ilişkilerinin anılarına sahip olman dışında, ki bana sorarsan sende gerekli teçhizat olmadığı için bu tuhaf bir şey, seni Jade ile ilgili rahatsız eden şey ne?"

"Daha önce kadınları hiç potansiyel sevgililer olarak görmedim ve birden birinin sevgilisi olmam gerekti. Bu herkese tuhaf gelmez miydi?"

J.J. başıyla onayladı. "Bu konuda haklısın ama ben sana yardımcı olamam. Kafanı karıştıran spesifik bir şey var mı? Başka bir kadınla seks yapmakla ilgili, çok kadınla çıkmış birinden öğrenmek isteyeceğin bir şey?"

"Çok, öyle mi?" diye sordu Jason.

Döndü ve ona büyük, yaramaz bir sırıtışla baktı. "Birbirimize sayılarımızı söylemiştik. Tam olarak kaç kadın olduğunu biliyorsun."

Güldü. "Sayının benimkinden büyük olduğunu öğrenince bir şansımız olduğunu fark ettim."

Jason'ın birlikte olduğu kişilerin sayısını öğrendiğimde etkilenmiştim ve... Üç hanelere çıkmak herkesin yapabileceği bir şey değildi. İlk başta yargıladıysam da şimdi şaşırıyordum. Hayatımdaki herkesle birlikte bile ben hâlâ otuzun altındaydım. O kadar insandan o kadar çok hoşlanmayı hayal bile edemiyordum.

Nathaniel beni yakınına çekti ve kulağıma fısıldadı, "Neyi bilmek istiyorsun Anita?"

Ona bakabilecek kadar döndüm. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir kızla birlikte olmakla ilgili en çok kafanı karıştıran şey ne?"

Bir süre düşündüm. Bir konuyu bir süredir düşünüyordum. "Bir konu var; oral seks. Bazı şekillerde çok farklı ve Jade hâlâ erkeklerle olan sorunlarını halletmeye çalıştığı için yalnızca Domino ve bana izin veriyor ve ben olabildiğince iyi yapamadığımı biliyorum ama neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum."

"Orgazm oluyor mu?" diye sordu J.J.

Utanç duymamak için savaştım. "Eninde sonunda."

"Neyse ki Jade klitoris yoluyla hızlı geliyor," dedi Nathaniel.

"Jade izlemene izin mi veriyor?"

"Anita, oralla ilgili yardım istedi ve izledikten sonra fikir verebileceğimi düşündü. Jade de kabul etti."

"Peki, ne öğrendin?" diye sordu J.J.

"Jade'in görüş bildirmeyen bir kadın olduğunu. Anita'ya, bu iyi hissettiriyor mu, bu iyi mi diye sormasını söylemiştim ama Jade onu yönlendirmedi."

"Ah, Tanrım. Öyle kadınlardan nefret ederim," dedi J.J.

"Bunun nedeni, eski efendisinin onun verdiği her görüşü, performansına yapılan bir eleştiri olarak kabul etmesi ve onu cezalandırması," dedim.

J.J.'in gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "İşte bu herkese düşüncelerini kendine saklamayı öğretir."

"Neden böyle olduğunu ve bana yardım etmediğini biliyorum ama sanki kör bir uçuş yapmak gibi oluyor. Aynı vücut parçalarına sahip olmanın yardımcı olacağını düşünmüştüm ama çok az yardımı oluyor. Nefesinin değişimine, vücudunun hareketlerine dikkat ediyorum ama eğer başkasının yapışını görebilsem ve sorular sorabilsem, hatta kendim deneyebilsem çok daha iyi olacakmış gibi geliyor."

"Buna çok pratik bir üslupla yaklaşıyorsun, Anita. Bu düşüncenden etkilendim fakat bunu bir iş olarak mı görüyorsun, yoksa zevk mi?"

İrkilmemek için uğraştım. "Benim hoşuma gittiğini bildiğim için yapıyorum bunu. Domino'nun da onun üstünde oral denemesine yeni yeni izin vermeye başladı. Bu konuda henüz bir şey söylemedi ama sanırım eski efendisi bunu yapmayı sevmediği için bu konuyu onun için nahoş kıldı. Diğer şeylerde yaptığı gibi."

"Sen yapmayı seviyor musun?"

İç geçirdim. "Pek değil. Erkeklere yaptığım gibi zevk almıyorum. Bazen sadece oral seks yaptığım için boşaldığım oluyor."

J.J. yine bana gözlerini büyüterek baktı. "Gerçekten mi?"

Başımla onay verdim. "Gerçekten."

"Vay be, mümkün olduğunu duymuştum ama bunu gerçekten yapabilen biriyle tanışmamıştım."

Utanmamak için tekrar çabalamam gerekti.

"Utanma, Anita. Bu kadar zevk alman çok harika bir şey."

"Ondan boşalmadan önce de zevk alıyordum," dedim, olayın sadece benim mutlu olmamla ilgili olmadığını açıklığa kavuşturmak istiyormuşum gibi. Neden bilmiyorum ama savunmaya geçme ihtiyacı hissetmiştim.

J.J. benim savunmaya geçtiğimi anlamış gibi gülümsedi. "Kadınlara oral yapma konusunda ben de böyle hissediyordum. Tek farkı benim bundan orgazm yaşamamam. Yaşasam güzel olurdu tabii."

Jason güldü. "Ondan orgazm olsaydın başka hiçbir şey yapmazdın."

J.J. de güldü ama sonra gülmesi geçti. "Yalnızca Freda ile ise yapardım."

Artık kız arkadaşına âşık olmadığını bilip bilmediğini merak ettim. Bu konuda bir şey söylemeli miydim yoksa peşini bırakmalı mıydım? Emin olamayınca konuyu boş verdim. Her seferinde tek soruna odaklanmalıydık.

"Lütfen sen ve Freda arasındaki her şeyi mahvetmediğimi söyle," dedi Jason, ona daha sıkı sarılarak.

"Sen hayatıma girmeden çok öncesinden beri sorunlarımız vardı, Jason. Daha çok, seninle zaman geçirmekten zevk aldıkça onunla olmanın ne kadar az eğlenceli olduğunu fark etmeye başladım."

"Aşk her zaman eğlenceyle ilgili değildir," dedi Nathaniel.

"Evet ama arada sırada eğlenceli olması gerekmez mi? Jason gelip beni olduğum kişi olarak kabul etmeden önce Freda'nın beni ne kadar değiştirmek istediğini fark etmemiştim sanırım."

"Sen de beni kabul ettin," dedi Jason.

J.J. gülümsedi. "Ettim."

"İnsanlar neden tamamen değiştirmek istedikleri kişilerle evlenmeye çalışır, hiç anlamamışımdır," dedim.

"Ben de," dedi J.J. ve ciddi bir yüzle bana baktı, ardından sırıttı.

"Ne?" diye sordum.

"Ciddi bir yorum yapacağım ama kendi çıkarım için olduğunu düşünebilirsin."

"Söyle haydi," dedim.

"Sen izlerken Jade'e seve seve oral yapabilirim. Sen de ben yaparken soru sorabilirsin ama Jade bunu kabul eder mi?"

"Sen şehre gelmeden önce senin hakkında konuşmuştuk. Kadınlardan erkekler gibi korkmuyor. Bazı kadın şekil-değiştirenlerden çekiniyor ama insanlardan korkmuyor. Kişisel bir şey değil ama insanları tehdit olarak görmüyor."

"Alınmadım, gerçek bu. Jason'ın ne kadar hızlı hareket edebildiğini gördüm, ne kadar güçlü olduğunu hissettim ve hiçbir insan bununla baş edemez."

"Sağ ol canım," dedi Jason.

J.J. gülümsedi ve kolunu okşadı. "Rica ederim tatlım." Bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Yani Jade benimle cinsel temas kurmayı kabul mu etti?"

"Evet ama sadece üçümüzün olmasını istedi ama ben bu durumda rahat edemem. Heteroseksüel gerginliğim için üzgünüm ama yatakta en az bir erkek olmalı."

"Gerçekten yatakta hiç Jade ile yalnız kalmadın mı?"

"Hayır ve bu konuda kötü hissediyorum ama ön sevişme sonrası erkek kısımlarına ihtiyacım var, yoksa yarım kalmış hissediyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu J.J.

"Aynen."

"Takma penis denemeyi düşündün mü?"

"Erkeklerden bazıları bu konuyu açmıştı ama benim pek ilgimi çekmiyor ve Jade'in bunu yaptığını da hayal edemiyorum."

"Neden, kız olduğu için mi?"

"Hayır, aslında bakarsan ben onu seksten çok teslimiyet fantezi ürünü olarak görüyorum ve kadınlarda alta geçmiyorum." Son cümle, kararımın kesin olduğunu belirten bir tonda çıktı ağzımdan. Emin olduğum birkaç şeyden biriydi.

"Çok fazla teslimiyet yapmıyorum ama takma penisi de teslimiyet olarak görmüyorum."

"Ha öyle ha böyle," dedim.

Başını yukarı aşağı salladı. "Birinin seksi, diğerinin fantezisi, bunu anlıyorum."

"Ayrıca Jade o kadar itaatkâr bir yapıda ki bir kadının beni yönetmesine izin verecek olsam bile bu kadın Jade olmazdı."

"Şunu söyleyebilirim ki, Jade gibi kötü muamele görmüş bir kadın, yatakta kadınlarla deneyimi olan benim gibi biri için bile zorlayıcı olabilir. Ayrıca doğru yapıp yapmadığınla ilgili tepki vermeyen bir sevgilin olduğu zaman çok zordur."

"Yani ben aptal, düz bir kızlık yapmıyorum?"

Nathaniel bana sarıldı. "Öyle olmadığını söylemiştim."

"Ama sen beni seviyorsun ve sen bir kız değilsin."

J.J. gülümsedi. "Hayır aptal, düz bir kızlık yapmıyorsun. Hatta olabildiğince sorumlu davranıyor ve elinden geleni yapıyorsun. Bu, çoğu sevgilinin yaptığından daha büyük bir şey."

"Teşekkürler."

"Rica ederim. Jade ile oral seks yapmana yardımcı olabilmek için elimden geleni yapmak isterim ama Jade ve sen bu konuda ne kadar farklısınız?"

"Farklı derken ne demek istiyorsun?"

"Nathaniel, sen izlemişsin. Ne kadar farklılardı?"

"Görebildiğim kadarıyla Anita oral yolla uzun sürede geliyor ama Jade başka sorunlar araya girmezse klitoris yoluyla çok çabuk gelebiliyor."

"Başka bir farklılık?"

"Jade'in klitorisi Anita'nınkinden daha aşağıda bu yüzden pozisyonları farklı oluyor ve sanırım Jade doğrudan temastan Anita kadar hoşlanmıyor, bu yüzden de Anita'nın çoğunlukla daha da aşağı inmesi gerekiyor."

"Eğer yüzünü o kadar aşağı gömersen nefes alması bazen çok zor oluyor. Hiç nefes alamayabilirsin de." Altın rengi kaşlarını düşünceyle kaldırarak bana baktı.

"Şunu söylememe izin verin, bütün bunlar benim için fazla muayene havasında ve şu an çok rahatsız oluyorum ama evet, bazen erkeklerle olan tecrübem sayesinde nefesimi tutabilmem Jade konusunda da işime yarıyor çünkü o kadar... aşağısındayken nefes almaya çalışmak fazla tuhaf oluyor."

"Pekâlâ, bu bana bir fikir verdi," dedi J.J. ve yüzü aydınlanarak tekrar sırıttı.

"Ne?" diye sordum, biraz şüpheci göründüğümün farkındaydım.

Jason'a bakabilmek için kafasını çevirdi ve suratındaki yaramazlık ifadesi Jason'ınkine o kadar benziyordu ki söylemek üzere olduğu şeyden hoşlanmayacağımı şimdiden biliyordum.

"Bu bakışı biliyorum," dedi Jason. "Söyleyeceğin şey Anita'nın pek hoşuna gitmeyebilir."

"Söylemeyeyim mi?"

Güldü. "Söyle."

Tekrar bana döndü, yüzü hâlâ neşeyle parlıyordu. "İlk sorum: Jade, Jason'ın odada olmasına izin verir mi?"

"Bilmem, daha önce izin vermedi."

"Hangi erkeklere izin veriyor?"

"Domino ile seks yapıyoruz. Aslında, ben onunla ilişkiye giriyorum ama Jade henüz girmedi. Ona dokunmasına ve oral yapmasına izin veriyor, o yüzden onunla ilgili bir sorun yok. Uykuda sarılma dışında sadece bana dokunduğu sürece Nathaniel da tamam. Buna bile izin vermesi zaman aldı. Jean-Claude'a da sanırım izin veriyor. Hâlâ vampirlerin yanında gerildiği için dikkatli olması gerekiyor ama."

"Jean-Claude ile seks yapıyor mu?"

"Hayır."

"Yani ona cinsel açıdan dokunmasına izin verdiği tek erkek Domino, öyle mi?"

"Evet."

"Neden yalnızca o?" diye sordu.

"Sanırım sahip olduğumuz tek siyah kaplan olduğu için. Klan kaplanları kendi klanlarından biriyle olmayı sever."

Bunun üzerine biraz düşündü ve sonra, "Domino ile birlikte rahat edebileceğimi sanmıyorum, onu tanımıyorum. Jean-Claude beni kedi-fare muhabbeti gibi geriyor. Nathaniel bir sorun olmaz ama Jason da bizimle olursa," dedi.

"Jade'e Jason'ı da sormalıydım. Senin ne hissedeceğini düşünmeyerek aptallık ettiğim için üzgünüm."

"Üzülme Anita. Jade için ve hepimiz için elinden geleni yapıyorsun." Üzerinde biraz daha kafa yorduğu belli oluyordu. Yüzü çok ciddiydi ve gözleri konsantre olmuştu.

"Beni bağlamalarına izin veririm. Jade bunu seviyor gibi," dedi Nathaniel.

"Olmaz," dedi Jason, "sormayın bile. Ben itaatkâr birine kendimi teslim etmem ve özellikle de erkekle sorunları olan kadınların beni bağlamasına izin vermem."

"Jade hiç kimseye zarar vermedi," dedim.

"Olabilir ama birden geçmişi hatırlamayacağı ne malum? Anita, seninleyken hassas görünebilir ama spor salonundayken bedeninden beklemeyeceğin kadar güçlü ve hızlı oluyor. Eski efendisinin kafasına kazıdığı sorunlardan kurtulabilseydi en etkili ölüm makinelerinden biri olabilirdi."

Ona şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırarak baktım. "Jade mi?"

"Senin yanındayken son raddeye kadar spor yapmıyor, Anita. Belki bu eski efendisinin ondan daha hızlı veya dövüşte ondan daha iyi olmasından hoşlanmaması yüzündendir. Sanırım kendini belli etmek istemiyor."

"O bir yarı-kaplan Jason, benden daha hızlı ve güçlü olmak zorunda."

"Sen bunu biliyorsun ama belli ki o, senin onu spor salonunda görmeni istemiyor. Sen orada olduğun zamanlarda, zorunda olmadıkça spor yapmadığını fark etmedin mi?"

Biraz düşündükten sonra, "Bu yüzden mi bire birde ve çoğu silah talimlerinde kötü? Ben hep orada olduğum için mi?" dedim.

"Sanırım öyle. Çünkü sen orada değilken kum torbasını bir insanı hızlı bir şekilde lime lime edebilecekmiş gibi yumrukluyor."

"Bunu yapışını gördün mü?" diye sordum Nathaniel'a.

"Evet ama sen ve Nicky yanımda değilken. Siz yokken spor yapışı çok farklılaşıyor."

"Peki, bana kendini göstermek istememesini anladım ama Nicky'yi neden umursuyor?"

"Sanırım tehdit olarak gördüğü kimsenin ne kadar iyi olduğunu görmesini istemiyor," dedi Jason.

"Nicky onu tehdit etmedi, değil mi?" diye sordum.

"Hayır, ona zarar vermedi. Sadece o gerçekten iri, güçlü ve dövüşte becerikli."

"Lanet olsun," dedim.

"Kimsenin beni bağlamasına izin vermem, kendimi başkasının merhametine teslim etmem ve bana tedbirli diyebilirsiniz

ama bazen gözlerinde öyle bir ifade oluyor ki karşı koyamayacağım bir anda bana karşı yönetilmesini istemem," dedi Jason.

"Sen bir savaşçı değilsin," dedim.

"Ben bir koruma değilim ama kurtadamım ve bu, sürüdeki yerini korumak için dövüşmen gerektiği anlamına gelir. Tüm şekil-değiştirenler savaşır, Anita, ayrıca ufak tefek biri olduğumu da biliyorum. Bu beni sınırlıyor."

"Micah senden de ufak ve o bir alfa."

"Evet ama o benden daha acımasız. Daha çok sen gibi. Siz, sizi ve insanlarınızı tehdit eden kişileri öldürürsünüz. Ben zorunda olmadıkça öldürmem ve bu beni tehdit dışı kılıyor."

J.J. gözlerini üzerimizde gezdirdi. "Öldürme konusunda ciddi misiniz?"

Jason ile birbirimize baktık. Ne derdik bilmiyorum çünkü Nathaniel, "Bence Jade'in gözlerindeki o bakış onunla yatakta bağlı olmak istememe neden oluyor," dedi.

Bu sözü üzerine hepimiz dönüp ona baktık. Muhtemelen amacı da buydu. J.J.'in dikkatini dağıtıyordu çünkü bizim bütün yatak sırlarımızı öğrenebilirdi ama şiddet kısmı... O kısmı öğrenmek için fazla sivil kalıyordu.

"Jade'in tehlikeli olduğunu biliyorsun ve bu, bağlanıp onun merhametine bırakılmak istemeni mi sağlıyor?" diye sordum.

Başıyla onayladı. "Asher, Jade'in mükemmel bir kurban olduğunu düşünüyor ve onu zindana getirmeyi çok istiyor ama bence bu doğru değil. Bence, doğru şartlar altında Jade fazlasıyla tehlikeli olabilir." Vücudu biraz titredi ve bedenimin arkasına bastırdığı yerde bedeninin tepki verdiğini hissettim. Onun ne kadar tehlikeli olabileceğini düşünmek onu heyecanlandırmıştı. Nathaniel'ı neredeyse herkesten daha çok seviyordum ama bu gibi anlarda onu hiç ama hiç anlamıyordum. Güvendiğim insanlarla birlikte esaret altında tehlike rolünü seviyordum evet, sınıra kadar zorlardım ama Nathaniel gibi sevmiyordum. O, gerçek tehlikeyi seviyordu ve kaplanadam olduğu için ne-

redeyse her durumda iyileşiyordu. *Neredeyse* kelimesine dikkat çekiyorum.

"Ve bu hoşuna mı gidiyor?" dedi Jason.

"Gittiğini biliyorsun," dedi Nathaniel.

Jason kafasını iki yana salladı. "Raina, bir şekil-değiştirenin beni bağlamasına ve istediğini yapmasına izin verme konusunda payıma düşeni verdi."

Kendimi aptal ve yavaş hissettim. Jason'ın bir kurtadama nasıl dönüştüğünü unutmuştum. Yerel sürünün artık ölü olan dişi alfası, o sürünün lupası olan Raina, onu bağlamış, onunla seks yapmış ve üstündeyken kurt formuna dönüşmüştü. Bu kadarla kalsa sorun olmazdı ama pençelerini ve dişlerini de kullanmıştı. Raina'nın hayaleti sayesinde bu anıya erişebiliyor ve Jason'ın ölüp ölmemesini umursamadığını biliyordum. Onun için önemli olan tek şey aldığı hazdı. Tam bir cinsel sadistti ve vicdanının devreye girmediği yerlerde de tamamen bir sosyopattı. Tanıdığım diğer sosyopatların çoğu gibi umursadığı şeyler vardı ama bunlardan hiçbiri sevgilileri değildi.

"Raina benim istediğimden çok daha ileri gitti," dedi Nathaniel ve beni yakınına çekti. Bana, eğer o bir insan olsaydı Raina'nın ona, gerçek dehşet görüntülerinin ortaya çıkmasına neden olacak şeyler yapmış olduğundan bahsettiğini hatırladım. Yaptıklarını kabullenmişti ama o zamanlar bazı fantezilerin, yaşamak ve akıl sağlığını korumak istediğin sürece gerçekleştirilmemesi gerektiğini anlamamıştı.

"Üzgünüm Jason, nasıl kurtadam olduğunu unutmuşum. Nathaniel bağlıyken Jade'in onunla oynamasını izlemek senin için kötü anıları tetikler mi?" diye sordum.

J.J. onun etrafındaki kollarını sıkılaştırdı. "Hâlâ sana bunu yapmış olduğuna inanamıyorum. O bir seri katil gibi bir şeymiş."

Bu hikâyeyi aralarında paylaştıkları ve J.J. fantezi seksi için kurbanı suçlamayıp ona sempatiyle yaklaştığı için ikisini de içimden kutladım.

Jason, Nathaniel'a baktı. "Sana da yaptıklarını bildiğim şeylerden sonra bağlanıp başka bir dişi şekil-değiştirenin merhametine bırakmak seni de rahatsız etmiyor mu?"

"Yaptığı şeylerin çoğundan senden daha çok zevk aldım. Bazen hâlâ Gabriel'i ve onu özlüyorum."

Jason gözle görülür bir şekilde irkildi ve J.J. ona sıkıca tutundu. "Ben ikisini de özlemiyorum."

J.J. bizimle birlikte odada olmasaydı, *ben de ikisini de öldürdüğüm için pişmanlık duymuyorum,* derdim. Polisler, onlar beni kaçırıp dehşet filmlerinden birinde başrol oynatmaya çalıştıktan sonra onları nefsi müdafaayla öldürdüğümü biliyordu. Kamera arkasında Jean-Claude ve Richard'ı da öldürmeye çalışmışlardı. Hayır, onların ölümlerinden dolayı hiçbir pişmanlığım yoktu, hem de hiç. O konuda vicdanım o kadar temizdi ki parlıyor olabilirdi.

"Anita ve Jade için bağlanma fikrini sevdim. Hem onun güven kazanmasına da yardımcı olacak," dedi Nathaniel.

"Yalnızca ikiniz olacaksınız ve Jade'in seni bağlamasına izin mi vereceksin?" diye sordu Jason.

"Yalnızca benimle birlikte olmayı istemez ama hayır, ben de izin vermezdim."

"Ben orada olmasam sana gerçekten zarar vereceğini mi düşünüyorsun?" diye sordum.

"Jade'in bana gerçekten zarar vereceğini düşünmüyorum ama eğer tehdit olarak gördüğü erkeklerden biri sınırı aşsa önce onları öldürür, sonra senden af diler."

"Katılıyorum," dedi Jason.

Gözlerimi ikisinin arasında gezdirdim. "Bunu nasıl kaçırdım ben?"

"Jade kaçırmanı istedi," dedi Jason.

"Benim için de tehlikeli mi?" diye sordu J.J.

Jason ona sarıldı ve onu öptü. "Hayır, öyle olduğunu düşünseydim seni buraya getirmezdim."

"Yine de bizimle birlikte odada olmanı tercih ederim. Ne olur ne olmaz diye," dedi.

"Ben de öyle," diye cevap verdi Jason.

"Odadaki ekstra erkekler hakkında kim konuşmak ister?" diye sordum.

Herkes bana baktı. "Neden ben?" dedim ve bana bile şikâyet ediyormuşum gibi geldi.

"Sen onun efendisisin," dedi Jason.

"Sen onu yüzlerce yıllık işkenceden kurtardın. Herkesten çok sana güveniyor," dedi Nathaniel.

İkisi de çok mantıklı noktalardı. Bu yüzden, güzel bir yarı-kaplanla yatağımıza kızlar üçlüsü yapmak için bir kadın getirmek ve bu sırada Nathaniel'ı, Jason'ı, hatta yapabilirsem Domino'yu da araya sokmakla ilgili müzakere yapmak üzere çıktım. Son eklemeyle ilgili J.J. ne hisseder bilmiyordum ama kendi rahatım için denemek zorundaydım. Homofobik değildim ama konu kadınlar olunca kafam karışıyordu. Her zaman lezbiyen olmanın daha kolay olduğunu düşünmüştüm çünkü kızlarla çıkan bir kızsan birbirinizi daha kolay anlardınız. Ama hayır, hiç de böyle değildi. Kadınlarla çıkmak erkeklerle çıkmaktan çok da farklı değildi. Tek fark erkeklerle çıkmayı biraz da olsa anlıyor oluşumdu. Kadınlar bana zor geliyordu ya da bu kadın böyleydi. Nasıl kaçacağımı bilmediğim duygusal bir mayın tarlası gibiydi. Bütün kadınlar böyle miydi? Erkekler benim için böyle mi hissediyordu? Tanrım, umarım hissetmiyorlardır.

7

JADE, BEN VE J.J. ile oral seks denemek istiyor ama erkeklerin katılmasına gerek olmadığını düşünüyordu. Geri adım atmadım. Ağladı ve onu sevmediğimi söyledi. Duygusal fırtınanın geçmesine izin verdim. Ben pes etmeyince o etti. J.J.'in St. Louis'deki ikinci gecesini benim için bir yataktaki rekor kadın sayısıyla geçirecektim. Ne kadar eğlenceli.

Jean-Claude yatak odasındaki büyük yatağı kullanmamıza izin vermişti. Bu özel istek üzerine yapılmış olan yatağa seks-partisi-boyutunda ismini takmıştık. Dört köşeli, zincir ve ipler için bağlama noktaları bulunan ağır bir yataktı. Eğer bir mucize eseri J.J. ve Jade herkesi yatağa kabul edecek kadar rahatlarsa, herkesin sığabileceği büyüklükte olan tek yataktı. Bu çok *küçük* bir olasılıktı ama ilişkilerimi de vampir avlarım gibi planlıyordum. Her olasılık için bir planınızın olması, başıboş vampirleri yakalama konusunda sizi ve büyük teslimiyet seks sahnelerinden sonra ilişkilerinizi canlı tutardı.

Yatak çarşafları, yatağın etrafını saran perdeler ve yastıkların hepsi düzenli olarak değişirdi. Bugün yatak örtüleri beyazdı, siyah ve kırmızı yastıklar yatak başlığına sıralanmıştı. Kırmızı ve siyah perdeler de aralardan görünüyordu. Yatağın ayakucunda siyah ve kırmızı renkler üzerine beyaz çiçek işlemesi olan bir yatak örtüsü bile vardı. Üstündeki desenin kızılcık ağacı çiçeği olduğunu sanmıştım ama işlenmiş bir güldü ya da bana böyle söylenmişti. Her neyse, güzel görünüyordu.

Yanıma kıvrılmış Jade ile dağ gibi olan yastıklara oturdum. Nathaniel'ı yatağın ortasına bağlayan iplerden yukarıdaydık. Evet, yatak o kadar büyüktü ki ikimiz yan yana oturup hem kollarını bağlayan iplere hem de Nathaniel'ın kollarına uzak kalabiliyorduk. Oraya bağlandıktan sonra yalnızca "savunmasız" bir şekilde bağlanmanın ona verdiği o huzur hissini gözlerinde gördüm.

İpler siyaha boyanmıştı ve beyaz yatak çarşaflarının üstünde zıtlık oluşturuyorlardı. Henüz çıplak olan tek kişi oydu. Güzel vücudu yatağa yayılmıştı, konuştuğumuz şeyin olmasını bekliyordu. Ayak bileklerine kadar uzanan kumral saçlarını açmıştık ve ipek bir havuz gibi altına serip kırmızı ve kestane halkalar halinde bedenine dolamıştık. Saçları beyaz çarşafların üzerinde normalden daha kırmızı görünüyordu. Muhtemelen onu bağlamadan önce çarşafları çıkarmamız gerekirdi çünkü gece bitmeden beyaz çarşafları mahvedecektik ve iyi bir kuru temizlemecinin bile geçiremeyeceği lekeler vardı.

Jade kırmızı, ipek bir gecelik giyiyordu ve J.J.'in giydiği mavi geceliğe neredeyse bire bir benziyordu. Belli ki mavi gecelikleri seviyordu. Ben de siyah bir gecelik giymiştim. Geçen günkü giysi bu gece için fazla iç gösteriyordu. Seks yapmayı kabul etmiştim bu yüzden iç çamaşırlar bir süre sonra kaybolacak gibiydi ve o zaman çıplaklıklar artacaktı. Bu nedenle şeffaf bir şey giymek istememek saçmalık olabilirdi ama konu her zaman mantık olmuyordu. O an rahat hissetmemle ilgiliydi bu ve bu akşam olabildiğince rahat olmalıydım.

Jade'in saçları koyu renk şelale gibi, geceliğinin kırmızısından beline aktı, küçük göğüslerine doğru yapıştı. Soğuk hava, göğüs uçlarının kumaşın altından görünmelerine neden oldu. Şimdiden elimi tutuyordu. Onun ojeleri siyah, benimkiler kırmızıydı. İkimizin de dudağında onun üstündeki kumaş ve arkamızdaki yastıklar gibi kırmızı ruj vardı. Her şeyi bilerek birbirine uydurmuşuz gibi görünüyordu. Büyük gözleri ateşin sarı ve turuncu renklerindeydi. Alev rengi gözlerinin olması siyah kaplan klanının bir işaretiydi. Kıyafetinin kırmızısı, gözlerindeki gizli kırmızılığı ortaya çıkarmıştı ve tamamen insan dışı görünüyorlardı. Etrafına çektiği göz kalemiyle de harika olmuştu. Jason ve Nathaniel'ın bahsettiği, birinin ödünü koparıp diğerini heyecanlandıran o bakışı görmeye çalıştığımı itiraf ediyorum ama bana her zamanki gibi göründü. Güzel bir kurban gibi.

Benden daha kısa, daha ufaktı. Ayağa kalktığımızda diğer erkeklerin yanında olduğum gibi kolumun altına sığıyordu.

İkimize de güven vermek için başparmağımı parmaklarının üzerinde gezdirip durdum. Bana dokunmayı seviyor, bir açıdan buna ihtiyaç duyuyordu ama genellikle birbirimize dokunduğumuzda karşılık vermezdi. Yalnızca seks yapmaya başladıktan sonra okşamaya başlardı. Bir keresinde bunun nedenini sormuş ve eski efendisinin onu tutmasını ama karşılık vermemesini istediğini öğrenmiştim. Kurallarını uygulatmak için de ne tür şeyler yaptığından haberim vardı. Aralarındaki bağı metafiziksel olarak kırmıştım ama en büyük pişmanlığım onu henüz avlayıp öldürmemiş olmamdı. Artık peşinde başka adamlarımız vardı. Kral olduğunuz zaman gidip ejderi kendinizin öldüremeyeceğini öğrenmiştim çünkü eğer kral ölürse krallığa yeni bir kral gerekirdi ve bir sonraki tam bir piç olabilirdi. ABD federali olarak kendimi yeterince tehlikeye atıyordum. İntikam peşinde koşma iznim yoktu.

Jade ile kalmıştım ve onu koruyordum, işim buydu. İşkencecisini avlayıp öldürmek kadim vampirler olan ve onu eskiden beri tanıyan korumalara kalmıştı.

J.J. yatağın yanında Jason'ın elini tutarak durdu. "Eğer ellerimi çırpıp mutlu yarasa sesleri çıkarsam bana kızar mısınız?" diye sordu.

Jason başını iki yana salladı. "Ben kızmam. Yalnızca izlemek zorunda olduğum için üzgünüm. Ben izleyiciden çok göstericiyim."

J.J. onu yanağından öptü. "Üzgünüm, tatlım."

"Acını anlıyorum," dedi Domino yatağın öbür ucundan.

J.J., Domino'nun da Jason gibi ipek bir şort giymesini kabul etmişti. Eğer o ya da Jade yumuşar ve benim yataktaki ekstra erkeğime izin verirse veya birbirlerine sevgililerini almak için izin verirlerse diye adil bir karardı. Jason'ın şortu J.J.'in geceliğine çok benzer bir renkteydi. Onlarınkini ben çift olarak aldığım için Domino ve Jade'in üstündekiler de aynı renkteydi. Jean-Claude, birbirine uyan mükemmel kırmızıları seçmem için bana yardım etmişti.

"Anladığını biliyorum dostum," dedi Jason ve havaya bir yumruk tokuşturma hareketi yaptı. Yatağın öteki ucundaki Domino, hareketin karşılığını aynen yerine getirdi. Sıradaki şeyi yapmak istemediğim için hiç düşünmeden ikisinden biriyle yer değiştirirdim. Bir şekilde Jade alttan üste çıkmıştı ve bu, aslında dominant olan kişinin ilişkiyi kontrol etmesi gerekirken boyun eğen kişinin kontrolünde olmasıyla ilgili bir sözdü.

Teknik olarak benim Jason'ı istediğimi söylemem ve onun bunu kabul etmesi gerekirdi ama itaatkârların bir oy hakkı vardı ve hayır demişti. Benim de bir oy hakkım vardı ve *Jason yatağa geliyor yoksa aramızdaki şey biter,* diyebilirdim ama dememiştim. Neden dememiştim? Çünkü J.J. ve Jade'in yatakta olmasını istemediğim kadar onu gerçekten yatakta istiyor muydum, bilmiyordum ve gerçek buydu.

Konfor alanımdan o kadar uzaklaşmıştım ki artık sahili göremiyordum. Denizde kaybolmuşum gibi hissediyordum ama fırtınaya ya da fırtına formundaki yumuşak et ve ipeklere karşı

direnmeye kararlıydım. Başka herhangi bir şey yapmak korkaklık olurdu fakat bunu yapamazdım ve yapmayacaktım. Değer verdiğim ve sevdiğim bu kadar çok insan için bu kadar önemi olan bir şeyde korkaklık edemezdim. Sorunlarımın öne çıkmamasını gerektirecek kadar önemli bir olaydı. Ya sen sorunlarını yenerdin ya da onlar seni. Sorun Jade'in alttan üste çıkması değildi, bendim, yatakta ekstra kadın olmasıyla ilgili beni her ne rahatsız ediyorsa onunla yüzleşmemi sağlayan panik halimdi.

Jade'in eli bir stres topuymuş ve yeterince oynarsam beni bu kadar rahatsız eden şeyi anlayacakmışım gibi başparmağımla parmaklarını okşamaya devam ettim.

Çok erkek, tecavüz anlamına geliyormuş gibi yatakta çok erkek olmasından korkan kadın arkadaşlarım vardı ama benim için erkekler güvenlik duvarı gibiydi. Kadınlar beni korkutuyordu ve bunun nedeniyle ilgili hiçbir fikrim yoktu. Yalnızca, karanlıktan gelen bir sesin, beni silahım hazır şekilde içeride olduğunu bildiğim başıboş vampiri aramama engel olmayacağını bildiğim gibi, bu korkunun da beni alt etmesine izin vermeyeceğimi biliyordum. Nedeni fark etmeksizin bütün korkular aynıydı. Ya onları fetheder ya da onlar tarafından fethedilirdiniz. Kendime bile, belki de özellikle kendime karşı bile olsa kaybetmeyi sevmezdim.

İstediğim zaman güvenlik sözcüğünü kullanabileceğimi kendime hatırlattım ve Jade'in elinde bir delik açma çalışmama devam ettim.

Jade eğildi ve kulağıma, "Sen iyi misin Anita?" diye fısıldadı.

Aslında değildim ama yüksek sesle, "Evet," dedim.

Bana bir bakış attı ve biliyordum ki eğer aramızdaki metafiziksel kalkanı indirseydik, Domino, Jason ve Nathaniel ile yapabildiğim gibi, birbirimizin neler hissettiğini anlayabilirdik. Jade benim çağırdığım siyah kaplandı, Domino beyaz/siyah kaplanımdı, Jason kurdumdu ve Nathaniel kaplanımdı. Onlar çağırdığım şekil-değiştirenlerdi, benim yarı-hayvanlarım. Birbirimizin duygularını hissetmemek için uğraşmamız gerekiyordu.

Tabii, elimin gerginliğimi doğrudan Jade'in eline aktarması da beni aynı şekilde ele veriyordu. Bariz ortada olan şeyi anlamak için psişik olmanıza gerek yoktu.

"Anita," dedi Jason.

Ona ve J.J.'e baktım.

"İyi misin?"

Omuzlarımı silktim. "Sanırım, Asher veya Jean-Claude olmadan denediğim en karışık fantezi olayı bu. Sanki hepimizin bir yeteneği ve potansiyeli var ama aslında kimse yetkili kişi değil." Dediklerimin hepsi doğruydu. Tam olarak beni ürküten şey değildi ama gerçeğin bir kısmıydı. En azından sorunun ne olduğunu sormayı bırakırlardı.

"Asher ile olamam," dedi Jade.

Kafamı iki yana salladım. "Bunu önermiyordum, her şeyi kimin yönettiğine emin değilim, o kadar."

"Daha önce Nathaniel ile birlikte sevişmiştik," dedi, sesi hoş, alçak ve tuhaf bir müzikal havasındaydı. Sesi her zaman böyle çıkmazdı ama beni etkilemeye ya da kullanmaya çalıştığında böyle çıkıyordu. Ona tiyatro eğitimi alıp almadığını sormuştum ama ne demek istediğimi anlamayınca konunun peşini bıraktım. Jade'in yanındayken çoğu şeyin peşini bırakıyordum, bunun ben bile farkındaydım. Fazla kafamı karıştırdığındaysa zorlamaktansa geri çekiliyordum. Ben mi büyüyordum, o mu kazanıyordu bilmiyorum.

"Sen yönetiyorsun, Anita," dedi Domino, "yönet o halde. Ne yapmak istiyorsun?"

Kafamın içinde düşünce belirdi, *gitmeyi.* Yüzüme yansımış olabilirdi çünkü ardından, "Zevk aldığın şeyi yap. Jade de arkandan gelecek," dedi.

Jade ona onay verdi.

"Gerçekten mi?" diye sordum.

"Gerçekten," dedi.

"Pekâlâ, ne yapmak istediğimi biliyorum."

"Senin yolunu takip edeceğim," dedi.

Söylediği şeyin hem gerçek hem de yalan olduğunu biliyordum. Bir süre beni izleyecek, sonra istemediğinde ya da rahatsız olduğunda fikir değiştirerek istediğini yapacak ve bir şekilde her şey benim suçum olacaktı, yeniden. Benimle çıkan erkekleri anlamaya başlıyordum.

8

NATHANIEL'IN BAĞLI VÜCUDUNUN sol tarafına doğru uzandım ve Jade aynı şekilde sağ tarafına geçti. Onu, dolgun dudaklarından öpmeye başladım ve bizim dokunuşumuz, ipler ya da kontrolünün olmaması nedeniyle gözleri odağını kaybetmeye başlamışken öpüşüme karşılık verdi. Teslimiyetle ilgili en sevdiğim şeylerden biriydi.

Jade uzandı ama onu öpmedi. Kırmızı dudaklarını bana sundu. Nathaniel'ı daha önce dudaklarından öpmemişti. Benim için sakladığı bir şeydi. Öpüştük ve birbirinin aynı renk kırmızı rujlarımız birbirine karıştı. Benim sürdüğüm kırmızı rengi sürmeye başlamıştı çünkü başka renk sürdüğü zaman ya ikimizin de rujları mahvoluyor ya da ikimize de yakışmayan renkler ortaya çıkıyordu. Artık rujlarımız aynı olduğu için daha çok öpücük aldığını fark ettim. Neyse ki bu renk ikimize de yakışıyordu.

Nathaniel öpüşmemizi izledi, dudakları yalnızca ortada biraz kırmızı olmuştu. Adını daha-hızlı-git izi koymuştu ve gururla taşıyordu. Gözlerinde, yalnızca teslimiyetten dolayı olmayan bir iştah vardı, üstünde öpüşüyor olmamız hoşuna gitmişti. O ve Micah'nın öpüşmesini seviyordum, bu yüzden beni başka bir kadınla öpüşürken görmekten zevk almasını anlıyordum. Komiktir ki, onun iki kadınla birlikte olmak gibi sıradan bir erkek fantezisi olduğunu bilmiyordum. Yani, biseksüel kelimesi erkek değil demek değildi, farklı tür bir erkek demekti.

Birbirine karışan kırmızı rujumuzu dudaklarına bulaştırarak onu tekrar öptüm ve boynunun sıcaklığına inip derisinin üstünde kırmızı bir ruj izi bırakmadan önce vanilya kokusunu içime çektim. Jade, boynunun diğer tarafında benim yaptıklarımı tekrar etti. Kolunu saran ipi çekerken şişen kasını hissederken omzunun üst kısmını ve göğsünün başlangıcını öptüm. Nathaniel da ben de bizi saran ipleri çekiştirmeyi severdik. Kaçmak için değil, öyle olmadığımızı bilirken kendimizi tutsak, bağlı ve savunmasız hissetmek için yapardık bunu. Yapması gereken tek şey güvenlik sözcüğünü söylemekti ve hemen onu serbest bırakırdım. Aynı şey bağlanma sırası bana geldiğinde de geçerliydi. Teslimiyet tehlike illüzyonuydu, gerçek tehlike değildi. Kötü adamlar tarafından gerçekten bağlandığım olmuştu ve bu hiç heyecanlı değildi, sadece korkutucuydu.

Ağzımı göğüs kasına, tam göğüs ucunun üstüne koydum ve Jade ile onu neredeyse aynı anda öptük. Nathaniel'ın bedeninin üzerinde birbirimizi gerçekten ayna gibi yansıtmaya başlıyorduk. Ağzımı göğüs ucunun üstüne koydum ve küçük sert bir nokta haline gelinceye kadar sadece dilimin ucunu bir ileri bir geri hareket ettirdim. Bedeninin öbür tarafındaki Jade'e bakmak için gözlerimi yukarı kaldırınca Jade'in de ateş renkli gözleriyle beni aynen izlediğini gördüm. Jade ile göz kontağımı kesmeden dilimi göğüs ucunu yalamak için kullandım. Nathaniel bizim için belli belirsiz istekli sesler çıkarmaya başladı.

Santim santim aşağı kayarak derisinin üzerinde kırmızı ruj izleriyle bedenini öpmeye devam ettik. Son öpücüklerimizi ayağının üstüne, bileklerindeki ip halkasının hemen altına bıraktık.

Doğruldum ve şaheserimizin önünde diz çökerek oturdum. Teninde bizim dudak izlerimizle, bağlı ve çıplak bir şekilde uzandığını görmek çok iyi hissettiriyordu. Kasıklarına dokunulmamıştı ama ikimiz de o sızlanana kadar etrafına öpücükler kondurmuştuk. Bedeni dokunulmak için fazlasıyla hazır, sert ve istekliydi. O kısma bilerek dokunmamıştım çünkü hem oyun olmasını istemiştim hem de Jade daha önce Nathaniel'la birlikteyken hiç olmadığı kadar beni takip etmişti ve bunu devam ettirmesini istiyordum. Her zamanki konfor alanının dışına çıkmayı kabul etmişti ve onu sakince ilerletmek istiyordum, onu uçurumdan aşağı itmek değil.

Yalnızca kibarlığımdan ya da dikkatli olduğum için değildi. Jason ve J.J. yatağın kenarında durmuş, kendi dokunuşlarını yapıyorlardı. J.J.'in *tamam, gel hadi,* dememi beklediğine emindim. Bu gece uçurum içeren çok fazla olasılık vardı ve ben de aşağı itilmek istemiyordum. Bu yüzden de Jade'i aşağı itmeyecektim. *İnsanlara, sana davranılmasını istediğin gibi davran.* Umuyordum ki bu karma olayı işe yarardı.

Nathaniel'a dokunmak, kendimi toparlamama yardımcı olmuştu. *Topraklama ve merkezlenme,* arkadaşım ve öğretmenin Marianne böyle derdi. Ne derseniz deyin, kendimi daha iyi, daha kendinden ve etrafımdaki kişiler dahil diğer şeylerden emin hissetmiştim.

Nathaniel'ın bacaklarının üstünden emekledim ve Jade'in yanına geçtim. Onu kollarımın arasına aldım ve yakınıma çekip öptüm. Bana kızmaması için değil, istediğim için. O benimdi ve Nathaniel konusunda son derece cesur ve duygusal davranmıştı. Dilim ağzına, istekli ellerim giydiği ipeğin içine girerken onu öptüm. Onu öptüğüm her zaman gibi bu sefer de kadınların ağızlarının erkeklerinkinden daha küçük oldu-

ğunu düşündüm. Ellerimin arasında o kadar ufak, narin kemik ve etten oluşuyormuş gibiydi ki içimde "senden küçük olanı korumalısın" hissini uyandırıyordu. Aslında ter bile dökmeden küçük bir arabayı devirebilirdi ama o anda koruyucu ve gururlu hissederek narin kızımı öptüm. Onu nefes nefese, benim sayemde salgılanan hormonla büyüyen göz bebeklerini görebileceğim şekilde geri çekildim.

Rujumuzu bozmuştuk ama çok değil. Erkekleri öperken sonunda palyaço gibi görünmemeyi öğrenmiştim, şimdiyse iki kadın ve iki rujlu ağız olunca yalnızca biraz daha hassas bir dans sergilememiz gerekiyordu. Jade ve ben birlikte öğreniyorduk. Tabii, bu gece rujlarımız sonuna kadar mahvolmamış olursa bir şeyleri yanlış yapıyoruz demek olurdu.

Döndüm ve Jason ile J.J.'e baktım. Hâlâ birbirlerini tutuyorlardı ama izlemek için öpüşmelerine ara vermişlerdi. Jade ve ben, Nathaniel'ın vücudunu öperken mi yoksa biz öpüşürken mi bizi izlemeye başlamışlardı, bilmiyordum. Bilmiyordum ve umurumda değildi. Umursadığım tek şey yatakta ben onlara doğru emeklerken J.J.'in beni, üzerine gelen yılanı izleyen bir kuş gibi etkilenmiş ve korkar halde izlemesiydi. Sanki ben onu yiyecekmişim gibi bakıyordu ve düşününce komikti çünkü ben odadaki şekil-değiştiren olmayan diğer tek kişiydim. Yok edilmenin birden fazla yolu vardı tabii. Etinin koparılması bunlardan yalnızca biriydi.

Yatağın en ucuna kadar emekledim ve elimi ona uzattım. "Rujunu bizimkilerin üstüne bulaştırmak istiyorum."

J.J., Jason'a daha sıkı sarıldı ve, "Bazen senin gibi hareket ediyor. İnsanlardan daha çok kas ve bağı varmış gibi. Tehlikeli, seksi, endamlı," dedi.

Dediklerine güldüm. "Bu yataktaki en endamlı şeyin ben olduğumu düşünüyorsan yanılıyorsun."

Gülümsedi, Jason'ı hızlı bir şekilde öptü, elimi tuttu ve onu yatağa çekmeme izin verdi.

9

ÖPÜCÜĞÜ BEN BAŞLATTIM ama onun tarafında da herhangi bir tereddüt yoktu, istekli eller ve dudaklarla birlikte kendini öpücüğe bıraktı. Jade'in normalde yaptığından daha agresif öpüşüyordu. Bir anlığına durakladım ve ne hissettiğimi kontrol ettim. Ardından isteğe istekle karşılık verdim ve ellerimin mavi kumaşın altında gezinmesine izin verdim. Ellerimin altında yumuşaklık hissetmeyi beklerken dokunduğum en narin bedendeki en güçlü kasa uzanmış buldum kendimi. Aynı anda hem hassas hem de olabildiğince güçlü gibiydi. Jade ben bakmıyorken harika bir atlet olabilirdi ama vücudu yine de yumuşaktı ve kasları ellerinizle yoklamanız gerekiyordu. J.J.'in gücü yüzeyde, pürüzsüz derisinin tam altındaydı.

Pembe ruju, benim kırmızı rujumla karışmıştı ve dudaklarımın en az onunkiler kadar kötü olduğunu biliyordum. Düzgün değildi ama palyaço makyajı gibi de değildi. Sanki... Öpüşürken

birbirimize bulaştırmışız gibiydi ama bir saniye... Zaten böyle olmuştu.

Az kalsın deli gibi kahkaha atacaktım. J.J. bana gözleriyle sorgulayıcı bir bakış attı ve uzanıp ellerimi tekrardan o sıkı, saten gibi ve kaslı derisine dokunabilmek için kumaşın altına uzattım. Kafamda belli belirsiz ben olmayan birilerinin yansımasını hissettim. Kötü bir ruh tarafından ele geçirilmiyordum ama Jean-Claude'un anılarını paylaşıyordum ve o, kadınları Amerika'nın kıta olmasından yüzyıllar öncesinden beri seviyordu. Geçmişte bir yerlerde J.J.'e benzeyen bir kadın olmuştu ve ben o yoğun, mutlu yansımayı gerçek anıyı yaşamadan hissedebiliyordum. Hoşuma gitmişti.

Jean-Claude'un anısının keyifli istekliliğine kendimi bırakmasam, bu hissin beni istemeyeceğim hiçbir şeye zorlayamayacağını da kabul etmeliydim. Mavi ipek kumaşı J.J.'in başının üstünden geçirip dokunmakta olduğum vücudu görmek istedim. O zaman, dolgun kalçalarını saran mavi külotunun dantelini görebilirdim. O zayıf ve feminen kaslarının her yerinde ellerimi gezdirmek istedim ve öyle de yaptım. Göğüsleri o kadar küçük, vücudu o kadar inceydi ki, göğüsleri erkeklerde olan göğüs kısmı çıkıntısı gibiydi. Fakat onları avuçladığım zaman yumuşaklardı ve onları sıkıp okşarken oynuyor, değişiyorlardı. Elimin içerisinde istediğim kadar göğüs tutabilmek için onu avuçlamam gerekiyordu ki eğilip birini ağzımı üstüne sıkıca kapatarak emeyim. "Tanrım!" diye bağırana kadar devam ettim. Beni biraz fazla teşvik etmişti, o yüzden, "Çok sert, daha az diş," demesi gerekti.

Sakinleştim ve geri çekildim. Birbirine karışan rujumuzun ben orayı ağzımla boyamışım gibi göğsünün her yerine bulaşmış olduğunu gördüm. Bir hareket gözüme takıldığında Jason'ın koyu renkli tahta karyola direklerinden birine tutunduğunu fark ettim. Parmakları, yatağın oymalarına, o direk onu oraya sabitlemiş gibi tutunuyordu ve yüzü istekle yanıp tutuşuyordu. Gözlerinde acı gibi bir his vardı ve onun da benim gibi izlemeyi pek sevmediğini hatırladım. Biz daha çok yapan kişilerdik.

Kafamı döndürüp hâlâ büyük yatağın ortasına bağlı olduğu için oynamaya gelemeyen Nathaniel'a baktım. Eflatun rengi gözleri hiç görmediğim kadar koyu bir tona bürünmüştü, dudakları aralık, yüzü şehvetle kaplıydı. Sırf beni diğer kadınlarla izlemenin etkisiyle bile vücudu istekli ve hazırdı. Jade ve bana böyle tepki vermemişti. J.J.'in daha az karmaşık olan istekliliğinden onun da hoşlandığını fark ettim.

Domino yaklaşmıştı, parmakları yatağın kenarına değiyordu. Yüzünü sabit tutmaya çalışsa da başaramıyordu ama en azından çabalıyordu. Nathaniel hislerini saklamaya çalışmıyordu, düşününce erkekti ve çıplaktı. Saklamak için biraz geç olmuştu. Domino yüzünü kontrol altına aldı ama vücudu kırmızı ipek çamaşırın içinde o kadar sert ve gergin görünüyordu ki yanına emekleyip ona dokunmak, onu soymak ve aramıza katmak istedim.

Son olarak Jade'e doğru döndüm, çünkü sadece o bizden uzaklaşmıştı. Yaklaşabilen diğer erkekler bize yaklaşmıştı. Yüzü çok dikkatliydi, ifadesiz kalmak için uğraşıyordu ama omuzlarının duruşunun ve neredeyse çıkan kamburunun farkındaydım. O anda fark ettim ki, eğer Jade istemediğim halde onun peşinden koşmamı veya onu baştan çıkarmamı istemek yerine daha baskın karakterli olsaydı ve benim kararlılığıma aynı şekilde karşılık verseydi daha iyi olur ve daha az sorunla uğraşırdım.

J.J.'in elleri benim siyah kumaşımın altına kaydı. Dokunuşunda bir istek vardı ve çekimserliğin olmayışı hoşuma gitmişti. Sanırım Jade'le en büyük sorunum, onun kadın olması değil, kararsız olup her zaman beni plan yapmak ve erkeklerin bana yaptığı gibi ona kur yapmak zorunda bırakmasıydı. J.J. beni yatağa doğru iterken o, beni bütün ilişki boyunca yönetmek zorunda bırakmayacakmış gibi hissettim. Yaşasın!

Bir kadınla yiyişmenin ortasında diğer sevgilinin, hayallerinin kadını olmadığını fark ettiğinde ne yapabilirdin? Ona doğru uzanırdın, çünkü gözlerindeki dikkatli üzüntüye dayanamazdın,

ben de böyle yaptım. Beni en güzel gülümsemelerinden biriyle ödüllendirdi ve ona gülümsemeden edemedim. J.J. geceliğimi göğüslerimin üstüne doğru itti ve dudaklarını birinin üstüne kapattı. Gülümsemem yerini belli belirsiz istekli seslere bıraktı.

Jade kırmızı ipeği başının üstünden arkaya doğru fırlattı. Üstüme eğildi ve baş aşağı şekilde beni öpmeye başladı. O sırada J.J. ağzına göğsümün olabildiğince büyük kısmını sıkıştırmaya çalışıyordu. Beni güldürebilirdi ama Jade'in ağzı benimkine dayalıydı ve saçları yüzümün iki yanına düşüyordu.

J.J. göğüslerimi emmeye başlayınca tekrar gülme hissi yaşamadım. J.J. üstüme eğildi ve diğer meme ucumu diliyle yalarken göğüsleri yüzüme değdi. Göğsünü elimle avuçladım ve aynısını yaptım. Benim için titredi ve eliyle göğsümü tutup ucunu emmeye başladı. Üçümüz de birer göğsü yalıyor, emiyor ve dişliyorduk. Üç göğüs boşta kalıyordu ve odada başka ağızlar da vardı. Jason ve Domino'yu yatağa getirip göğüs oyununa katmak isterdim. Nathaniel'ın yalnızca izleyebildiği düşüncesi vücudumun alt taraflarında bir şeyleri sıkıştırdı. Onu dışlamak istediğim için değil, bedeni katılmaya çok istekliyken sadece izlemeye zorlanmanın onu ne kadar heyecanlandırdığını bildiğim için. Fakat hayalde olan her zaman gerçekte olamıyordu. Çok fazla insan katarsanız erotik ve heyecan verici olan şey, bir Jenga oyuna dönüşebilirdi. İki kadın da buna onay verse bile erkekleri dahil etmek internet pornosu gibi aşırıya kaçabilirdi. Onları kimse beğenmiyordu ama etkileyici görünüyorlardı ve *ben senden daha garip şeyler seviyorum* diye övünme hakkını veriyorlardı.

Jade'in göğsünü biraz daha sert ısırdım ve irkildi. Tepkisi onun için fazla sert olduğunu anlamamı sağladı. Hoşuna giden bir kadın bulsam göğüsleri ısırmayı seveceğimi düşünmeye başlıyordum.

J.J. ağzını üzerimden, "Göğüslerle oynamayı diğer şeyler kadar çok seviyor musun?" diye soracak kadar kaldırdı.

"Evet," diye cevap verebilmek için Jade'in göğsünü bırakmak zorunda kaldım.

J.J. dönüp Jason'a baktı. "Ne kadar sert ısırabilirim?"

Jason hâlâ karyola direğini tutarken cevap verdi. Sesi, gözlerindeki bakıştan çok daha sakin çıkmıştı. "Baskıyı yavaşça artırarak ısır. Sınıra ulaştığına Anita sana söyler."

J.J. genişçe açtığı gözleriyle bana döndü, "Öyle mi?"

"Evet," diye cevap verdi Domino yatağın ucunda durup kendini fiziksel olarak tutması gerekiyormuş gibi kendine doladığı kollarıyla bakarken.

Bir güç dalgası, bizden yalnızca bir metre kadar uzak olan Nathaniel'a bakmaya zorladı beni. Gözleri, leopar gözlerinin yoğun gri-maviliğine dönmüştü. Hayvan formundayken bile gözleri farklı olmalıymış gibi şimdiye kadar gördüğüm tek mavi gözlü leopar oydu.

J.J. bir elinin yardımıyla göğsümü tuttu ve ağzını etrafına dayadı. Ardından, yalnızca baskı uygulayarak yavaşça ısırmaya başladı.

"Daha sert," dedim.

Gözlerini kaldırıp yukarı baktı. Kararsızdı ama yine de baskıyı arttırdı ve benim iki kere daha "daha sert" dememden sonra ne kadar sert istediğimi anlamıştı. Bazı geceler ısırılmayı istemiyordum ama bu, o gecelerden biri değildi.

Nefes vererek konuştum, "Daha sert!"

Bana baktı ve ilk kez başka bir kadının gözlerinde bir aslanın, altındaki ceylana bakışı gibi olan o karanlığı gördüm, ardından beni ısırdı. Sırtımın kavislenmesine, ellerimin yatakta tutunacak bir şeyler ararken çarşafları sıkmasına ve kıvranma sesleri çıkarmama neden oldu. Jade'in elini buldum ama hemen geri çekildi ve J.J.'in ağzı göğsümü kaparken yalnızca çarşaflara tutunabildim.

Haykırdıktan sonra soluk soluğa, "Güvenlik sözcüğü, dur, dur!" dedim.

Göğsümden yukarı kalktı, dişleri sağ göğsümün üstünde kırmızı renkli bir halka bırakmıştı. Beni kanatmamıştı ama güzel bir izdi.

"Canını mı yaktım?" diye sordu, sesi nefes nefese ve biraz kalındı.

"Hayır," dedim ve güldüm, "hayır."

Benimle aynı hizaya geldi ve yüzümü inceledikten sonra gülümsedi. "Eğlenceliydi."

"Evet, evet öyleydi," dedim, sesim kesik kesik ve mutlu çıktı.

Duyduğum ufak bir ses kafamı döndürmeme neden oldu. Domino yataktan uzaklaşmıştı, Nathaniel kendini kontrol altında tutmaya çalışırken vücudu ipleri zorluyordu ve gözleri kapalıydı. Sorun, yatak başlığındaki yastıklara diz dökmüş, yüzü gözyaşlarıyla parlayan Jade'di.

İç geçirdim ve yanına gitmek istemeyerek bir süre orada uzandım çünkü Domino ve Nathaniel ile ön sevişmenin benim hoşuma gidenden daha sert olduğu ve Jade'in korktuğu zamanlar olmuştu. Onu istismar eden eski efendisini hatırlatan çok fazla şey vardı ve bu hatırlatıcıların çoğu, benim sevdiğim seks yüzünden oluyordu.

J.J. bana baktığında gözlerimdeki bakışı saklamaya çalışmadım. "Üzgünüm," dedim.

"Sorun yok. Senin hatan değil."

"Evet," dedim, "değil." Yataktaki diğer kadını rahatlatabilmek için yerimden kalktım ama dürüst olmak gerekirse bunu yapmak istemiyordum. Onu anlamadığım için değildi. Onu aylar ve aylardır anladığım içindi. Yanında ben olmadıkça terapiye gitmiyordu ve ben ona terapinin, insanın iç yolculuğu olduğunu ve bu yolu yalnız yürümesi gerektiğini, ayrıca odada başkası olunca dürüst olamayacağını söylemiştim.

Sonunda, ev içi istismar üstüne uzmanlaşmış bir terapist bulmuştum ve yanında gitmiştim ama bütün seansı bizim nasıl anlaşamadığımızı konuşarak geçirmiş ve onu bir çift terapisine çevirmişti. Eski efendisinden ne kadar şiddet gördüğü konusunu konuşmak istemiştim ama Jade'in konuşmak istediği tek şey, ikimizi nasıl daha iyi, daha uyumlu bir çift yapabiliriz konusuydu.

Terapiste benim zaten üç erkekle nişanlı olduğumu ve erkeklerden o kadar da hoşlanmayan bir kız arkadaşın buna nasıl uyum sağlayabileceğini bilmediğimi söylemiştim. İşinde iyi bir psikiyatristin şaşkına döndüğünü kolay kolay göremezdiniz ama bu sefer verecek bir cevap bulamamıştı.

Jade ağlamış ve beni tekrar onunla terapiste götürmeye çalışmıştı ama geri adım atmadım. Ben onunla gidip elini tutmadığım için de terapistle görüşmüyordu. Jade geçmişiyle yüzleşmeye hazır değildi. O kırılmıştı ama sorun bu değildi, onunla tanıştığımda Nathaniel da kırılmıştı. Aralarındaki fark, Nathaniel'ın sorunlarını çözüp iyileşmek istemesiydi. Jade ise iyileşmeye çalışmıyordu. O sadece bana ve biraz da Domino'ya yapışmak ve korkmak istiyordu. Ona âşık olsaydım daha sabırlı olabilirdim ama gözyaşlarını silmek için yatağın öbür tarafına emeklerken kesinlikle âşık değildim. Duygularımı yüzüme yansıtmamak için çabaladım.

Nathaniel ben yüzünün yanından geçerken ufak bir ses çıkardı. Ona doğru bakmak için kafamı eğdiğimde fısıldadı, "Seni seviyorum."

"Ben daha çok seviyorum."

"Ben en çok seviyorum," dedi.

Gülümsedim ve onu öpmek için eğildim. Dudaklarının tadı ve verdiği his çok güzeldi. Geri çekildiğimde dudağında az da olsa ruj izi olduğu için şaşırdım. Şimdiye kadar hepsi silinmiş sanıyordum.

Saçını ve yüzünün kenarını okşadığımda bir kedinin, onun olduğunuzu göstermek için kendisini size sürtünmesi gibi yüzünü elime sürttü. Ve ben ona aittim, hem de çok. Ama aynı zamanda Jade'e de aittim ya da o böyle olmasını istiyordu. Yatak başlığına yaslanmış, ağlayışına baktım ve önümdeki harika oğlanı, elimdeki krizi hallettikten sonra ona dönmek üzere bıraktım.

Yatakta ilerlerken göğsüm sızladı. Yalnızca göğsün hareket etmesi bile daha fazla acımasına neden oluyordu ve J.J.'in bede-

nimdeki ağzının harika bir hatırlatıcısıydı. Yatakta emeklerken hissettiğim acı hoşuma gitti ama Jade'in bana sarılmasına izin verdiğimde mutluluk hormonları azalmaya başladı. Ondan geriye çekilmemek ya da ona sinirlenmemek için çok uğraşmam gerekti. Kendi terapistime Jade'den bahsetmiştim ama bu durumla ilgili benim sorunlarımdan bahsedebiliyordum yalnızca. Jade, kendinden sadece ben ya da Envy gibi kişilere bahsediyordu ama biz arkadaşları ve sevgilisiydik ve onun yaşadığı zorluk bizim yardımcı olabileceğimizden fazlaydı. Bu, profesyonel düzeyde bir kırılmaydı ve hiçbirimiz onu düzeltebilecek kadar uzman değildik.

J.J. gelip Jade'i rahatlatmama yardımcı oldu. J.J. benim savaşmak zorunda olduğum duygusal yüke sahip olmadığı için konuşma ve sakinleştirmede benden daha iyiydi. İkimiz birlikte onu sakinleştirdik. Ben muhtemelen hoşuma gitmese de pes eder ve seksi Jade'in istediği gibi yapardım ama J.J. bir orta yol bulmamıza yardım etti.

Nathaniel'ın bedenini, Jade'i oral seks için yeterince yukarı kaldırmak için yastık olarak kullandık. Kırmızı geceliğini geri giymişti ama neredeyse çıplak olan vücudunu, erkeğin kasıklarına doğru yerleştirebildiği için çok cesurdu. Diğer taraftan, ona bir değil iki kadın birden oral yapacaktı. Demiştim ya, orta yol.

Jade açık yerlerinin yalnızca Domino'ya doğru olmasına tamam demişti ama J.J. de çıplaktı ve Domino'nun onu görmesinin bir sorun olabileceğini düşünmüştüm ama olmamıştı.

"Bazen neredeyse çıplak dans ediyorum. Ya sorun etmemen gerekiyor ya da performansını kötü etkiliyor," dedi. Hiçbir şeyin performansını etkilemesine izin vermediğini belli eden kararlı bir tonda konuşmuştu.

Bu yüzden J.J. yatakta arka tarafı Domino'ya doğru bacak şekilde uzandı. Eğer yabancı bir adam en kişisel yerlerini gördüğü için rahatsız oluyorduysa da bunu belli etmiyordu. Çok hoşuma gitmişti.

Hatta, J.J. ellerini Jade'in bacaklarının etrafına sarıp kafasını bacak arasına çok kıskandığım bir rahatlıkla koymuştu. Başka bir kadınla bu kadar rahat olabilir miydim, bilmiyordum. Hayatımdaki birçok erkek beni başka erkeklerle paylaşma, hatta diğer erkeklerle etkileşimde olma konusunda o kadar iyiydiler ki, ben bu kadar iyi olmadığım için kendimi başarısız hissediyordum. Bu, kulağa tuhaf gelen bir düşünceyse de varsın öyle olsun. Ben böyle hissediyordum.

Nathaniel yatakta beyaz saten çarşaflara yaslanmıştı, saçları beyaz üstünde kızıl kahve bir havuz gibi parlıyor, vücudunu kumral dantel gibi sarıp vücuduna bir hava katıyordu. J.J. sanatı sayesinde kas ve etten oluşan bir sanat eserine dönen bedeniyle saçın yanına uzanmıştı. Bedenini, bir mermerin el ve heykeltıraş kalemiyle oyulması gibi dikkatlice ve bir o kadar sevgi ve tutkuyla yontmuş olduğunu fark ettim. Sarı saçları omuzlarından sarı şelaleler gibi dökülüyordu ve Jade'in vücudunun alt kısmını odanın geri kalanının görüşünden engelliyordu. Jade, Nathaniel'ın üstünde yatıyordu. Bedeninin büyük kısmı kırmızı kumaşla kaplıydı. Arkasına dağılan siyah, uzun saçları; beyaz çarşaflar, başının altına koyduğumuz yastık, kıyafetlerinin kırmızısı ve teninin beyazlığı nedeniyle kuzgun kanatlarının rengi ve gece karanlığına dönmüştü. Hiçbiri esmerleşmemişti ama bedenlerinin bu kadar yakın olmasıyla Nathaniel'ın doğal renginin daha koyu olduğunu görebiliyordunuz. İkinci en beyaz kişi, son birkaç yüzyılda gün ışığını pek görmemiş olan beyaz cildiyle Jade'di. Bu yüzden de siyah saçları ve ateş renklerindeki gözleri daha da şok edici oluyordu. Son olarak J.J.'in sarı saçları ve mavi gözlerine uyan süt rengindeki cildi vardı. Aslında saçları yaptıklarının çoğunu gizliyordu. Jade'in tepkilerine bakarak farklı şeyler yaptığını anlıyordum ama yanlarında diz çöküyor olsam da ne yaptığının çok azını görebiliyordum.

Gelişme olduğunu biliyordum çünkü Jade'in nefes alışları hızlanıyor ve gözleri odağını kaybetmeye başlıyordu.

Nathaniel'ın kolları ve bacakları iplerin içinde kasılıyor, gözleri kapanıyordu ve o anda ipeklere sarınmış bir kadının onun kasıklarının üstünde başka bir kadın tarafından uyarılmasının onu getirebileceğini fark ettim. Bunu planlamamıştık çünkü genelde onun dayanıklılığı ve kontrolü eşsizdi ama bu onun için de yeni bir olaydı ve bazen yeni şeyler, sizi beklediğinizden çok etkilerdi.

J.J.'in yaptıklarını izleyip bir şeyler öğrenmeye çalışmak ve Nathaniel'a ne kadar yaklaştığını sormak arasında kalmıştım. Sonunda Nathaniel'a yaklaşıp yanağını okşadım ve bana bakmasını sağladım. Gözleri eski eflatun rengine geri dönmüştü ama hâlâ tam odaklanamıyordu ve bana bakmak için kendini zorlaması gerekmişti.

"Yakın mısın?"

Başını iki yana salladı ama sonra gözleri kapanıp boynu kasıldı. Kolları ipler içinde kasıldı, vücudu sarsıldı. Diğer kadınlara baktım. Jade bir spor hareketi yapıyor gibi yüzü hem acı hem de saf zevk izlerini gösteriyordu. Ses çıkarmadan, bütün hisleri yüzüne yansırken bedeninin bükülüşünü hissettim. Oral sırasında neredeyse hiç yüksek ses çıkarmazdı. Neden bilmiyordum ama bu, doğru yere geldiğimi anlamamın tek yolunun, bedeninin hareketlerini izlemem olduğu anlamına gerekiyordu.

Nathaniel sonunda, "Hayır, değilim," diyebildi.

Domino'nun sesi arkamızdan duyuldu. "Neden değilsin, Tanrı aşkına?"

"Domino'ya katılıyorum," dedi Jason. Kadınların başlarından fazlasını görebilmek için karyola direğindeki yerinden ayrılıp yana gelmişti.

J.J. başını kaldırdı, ağzı ve çenesi lamba ışığında parlıyordu. "Nathaniel'ın bundan etkileneceğini düşünmemiştim. Daha fazlasına dayanabilir mi yoksa Jade'in yerini değiştirelim mi?"

"Değiştirmek yok," dedi Jade, kendisine atmaya izin vermediği çığlıklarla sesi boğuklaşmıştı.

"Hareket etmeyin," dedi Nathaniel. Sesi kendinden geçmiş gibiydi ama kelimeleri belirgindi.

"Pekâlâ," dedi J.J. ve bana bakmak için döndü. "Yaptıklarımı gördün mü?"

Kafamı iki yana salladım. "Pek değil."

"O zaman görebileceğin bir yere geç."

"Evet, efendim," dedim. Bir an tereddüt ettim ve sonrasında, *başka nasıl öğreneceğim,* diye düşündüm. Kahretsin, bu işi bir derse çevirecektik.

10

DAHA YAKINDAN İZLEYEBİLMEK için J.J.'in yanına eğildim. Jason ve Domino'nun hâlâ yatağa gelmeden arkamızda, en iyi manzaraya karşı durduklarının hayal meyal farkındayım. Umurumda değildi, ikisi de sevgilimdi ve beni daha önce görmüşlerdi. İkisi de yeni birer çıplak kadın görüyordu ama Jade bile bunu düşünmeyi bırakmıştı. İkinci orgazmı, güvensiz oluşuna iyi gelmişti.

"Bir saniye, az önce ne yaptın da bedeni öyle tepki verdi?" diye sordum.

J.J. diğer kadının bedeninden uzaklaşıp "Ortası yerine kenar tarafından yaladım. Gelmeye yakın olmadığı sürece doğrudan temas istemiyor gibi," dedi.

"Doğrudan temasa hazır olduğunu nasıl anlıyorsun?"

"Nefesi hızlanıyor ve ellerini sıkıyor. Pokerde rakibinin elini anlaman gibi."

"Yani herkesin işareti farklı," dedim.

"Sayılır, neredeyse her kadının nefesi hızlanır ve yüzüyle tepki verir. Tabii orgazm tepkisini bölmezse."

Kafamı yukarı aşağı salladım. "Bunu bazen ben de yapıyorum, o yüzden anladım."

"Sen de denemek ister misin?" diye sordu.

"Evet, ben seninle aynı tepkileri alamazsam neyin yanlış olduğunu anlamaya da yardımcı olursun."

"Lezbiyenlik dersi gibi," dedi Jason.

İkimiz de dönüp omuzlarımız üstünden ona baktık. Kötü bir amacı yokmuş gibi iki elini de önüne kaldırdı. Ve dürüst olmak gerekirse bir şaka yapmadan durduğu en uzun zaman bu olabilirdi.

"Belki sen de bir iki şey öğrenirsin," dedi J.J.

"Bir şeyler öğrenmem gerektiğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

Sırıttı. "Yani, hayır, sen harikasın ama yine de bu sadece lezbiyen yeteneği değil."

Domino elini kaldırdı. "Ben bir şeyler öğreniyorum."

Bunu demesi beni gülümsetti. "Güzel, ben de öğreniyorum. Şimdi bakalım bunu pratiğe de dökebilecek miyim?"

"Önce Nathaniel'a baksak iyi olacak," dedi J.J.

Bağlı sevgilime baktım. Gözleri odağını kaybetmiş bir şekilde boşluğa bakıyordu, yüzü ifadesizdi. Biz seks yaparken de bazen böyle yapardı. Gelmemek için böyle konsantre olduğunu söylemişti.

"O iyi," dedim.

"Emin misin?" diye sordu.

Nathaniel başparmağını kaldırarak işaret verdi.

"Bir şeyi yok."

Yer değiştirebilmemiz için J.J. yerinden kaydı. Jade ile birlikte olmadan önce hep bedenine bakıp bir sürü ufak kısımla ne yapacağımı bilemediğimi düşünüp tereddüt ettiğim bir an olurdu. Erkekler benim için daha mantıklı ve kolaydı; daha büyük parçalar, nereyi yalaman ve emmen gerektiğiyle ilgili daha az tahmin yürütmek zorunda kalmak.

İnsanlar kadınların tadının balık gibi olmasıyla ilgili şakalar yapardı ama Jade'in tadı et gibiydi, kırmızı et. Nathaniel'a sormuştum ve benim de böyle olduğumu söylemişti ama bazı kadınların gerçekten de balık tadında olduğunu söylemişti. Soruları sorabilirseniz bir sürü şeyin cevabını öğrenebilirdiniz.

Deri katlarının arasındaki yerde, kenarında dilimi gezdirdim. Onu ürpertmiştim ve J.J. onu benden önce getirmiş olduğu için bir sonraki sefer için avantajlı olduğumu fark ettim ama sorun değildi, avantaja ihtiyacım vardı. Erkeklerde oral seks konusunda o kadar iyiydim ki kadınlarda daha az iyi olmak gururumu incitiyordu. Beni sorular sormaya teşvik eden şeylerden biri bu olmuştu. Daha iyi olabileceğimi biliyordum.

Yaptığım şeyin aynısını diğer tarafında da tekrarladım ve yine ürperdi. Güzel! İki tarafını da yalamaya başladım, tam ortasına geldiğimde daha aşağı kaydım ki tam klitorisini değil altını yalamış oldum. Ben daha çok doğrudan temas sevdiğim için bu beni delirtirdi ama ben ileri geri yaladıkça Jade'in bedeni titremeye başladı. Yastıktaki elleri sarsıldı ve nefesi hızlandı. Sağ sola giderken klitorisine daha yakın yalamaya başladım ve nefes alırken az da olsa ses çıkarmaya başladı. Bedeni beni şaşırtarak öne doğru geldi ama ben, J.J.'in gösterdiği gibi yapabildiğim kadar hızlı dil darbeleriyle ortadaki yerde kalmaya devam ettim. Göründüğünden daha zordu ve dilime kramp girmeye başladığını hissedebiliyordum. Bu yüzden, emmeye başladım çünkü yanlış bir anda kas krampı kadar keyif kaçıran bir şey daha yoktu.

Ağzımı üstüne kapattım ve sanki bir erkeği çok daha farklı bir şekilde emiyormuşum gibi olması için o küçük noktayı ağzımın içine çektim. Bulabildiğim tek benzerlik buydu. Bedeni, yastık ve Nathaniel'ın bedeni üstünde ileri geri hareket etti. Jade yastığın üstünden kaydı ve Nathaniel'ın öteki tarafına doğru düşmemesini yalnızca benim onu kalçalarından tutuşum engelledi.

Nathaniel belli belirsiz bir ses çıkarınca onun da geldiğini sandım ama gelmişse de Jade'in altında kalmıştı ve kırmızı kumaşın

üstündeki karışıklığı şu an göremezdim. Düşünceyi kafamdan atıp Jade'in bedenine odaklanmaya çalıştım çünkü kadınlar bazen uzun süre gelebiliyordu ve sonuna kadar beklemeden duran erkeklerden daha çok nefret ettiğim çok az şey vardı. Ben işaret vermeden durulmasını sevmezdim bu yüzden Jade için de aynısını yapmaya çalıştım ama o titreyip ileri geri hareket ederken kalçasındaki tutuşum tüm vücudu tutmak için tuhaf oluyordu. Onu emmeye devam ederken tutuşumu değiştirebilir miydim yoksa tutmaya devam edip diğer tarafa düşmesini mi engellemeliydim bilmiyordum. Grup seksi planlarken kimsenin aklına gelmeyen gerçek hayat problemlerinden biriydi bu.

Jason birden şekil-değiştirenlerin sahip olduğu hızla geldi ve Jade'i yakalayıp yastıkların üstüne geri koydu. Jade'in kalçasındaki sert tutuşumu gevşetip ona en uzun orgazmı vermeye çalışmaya konsantre olabilirdim artık. Ona vermeyi başardığım en iyisi bu olmuştu ve uzun sürmesini istedim.

"Tanrım, çok hızlısın," dedi J.J. "Bir koreograf bu hızla neler yapabilir, görmek için sabırsızlanıyorum."

Hareket etmeden Jason'ın yüzünü göremiyordum ve bunu yapmayacaktım. Kendimi ellerimin ve ağzımın altındaki kadına verdim. Bütün vücudu titremeye başladı ve ağzından bir çığlık çıktı. Zevk ve rahatlama çığlığıyla bir elindeki seğirmeler haricinde hareketsiz yatağa düştü. Jason onu yakalamak için orada olmasa yine yastıklardan kayabilirdi. Bu sefer zevkten bayılmış gibi olduğu için Jason onu bırakmadan bekledi.

J.J. omzuma dokundu. "Yeter, bitti," dedi ve güldü.

Jade'in bedeninden uzaklaştım, ellerim hâlâ kalçalarındaydı. Kafamı kaldırdığımda Jason'ın bana sırıttığını gördüm. Ona gülümsemeyle karşılık verdim. Daha önce Jade'in izin vermediği şekilde onu kollarının arasında tutuyordu ama tabii, Jade şu anda onu kimin tuttuğunu bilmiyor olabilirdi.

J.J. tek koluyla bana sarıldı. "Bu harikaydı. Hızlı öğreniyorsun."

"Görebilmek ve sorular sorabilmek çok büyük fark yarattı." Jade'in kalçasını bırakmaya başladım ama benim tutuşuma güvenmiyor olduğundan emin olmak için önce Jason'a baktım.

"Onu tutuyorum," dedi.

Bacağının iç tarafına bir öpücük kondurunca titredi. Dizlerimin üstüne kalktığım zaman gözlerinin açılmadan eli gibi seğiriyor olduğunu gördüm. O iyiydi ve kesinlikle mutluydu. Yaşasın!

Domino, "Jade'i tutarsam Jason başkasının yanına gidebilir," dedi.

J.J.'e baktım. "Senin için sorun olup olmadığını soruyor."

"Tabii," dedi.

Domino gülümsedi, yatağın ve Nathaniel'ın bacaklarının üstünde ilerleyip Jade'i Jason'ın ellerinden aldı.

"Lütfen," dedi Nathaniel. Uzun zamandır çığlık atmamış olsa da sesi gergin, hatta hırıltılıydı.

Yüzüne bakabilmek için ilerledim. Gözleri çılgına dönmüş gibiydi. "Lütfen, ne?" diye sordum gülümseyip saçını okşayarak.

"Dokun bana," diye fısıldadı.

"Nasıl dokunayım?"

"El, ağız, vajina, fark etmez."

Domino, "Jade'i hareket ettirdiğimde... Gelmediğini mi söylüyorsun?" dedi.

"Henüz değil," dedi Nathaniel, o tuhaf hırıltılı sesiyle.

"Vay canına. Gerçekten. Anita'nın seni yanında tutmasına şaşırmamalı." Jade'i kaldırdı, Nathaniel hâlâ uzun, düz ve sert olduğu için kimse ona dokunmasa da ihtiyaçla istemsizce seğirdi.

"Şaşırmana ben de katılıyorum," dedi J.J.

"Ben de," dedi Jason ve sırıttı. "Benim de dayanıklılığım iyidir ama Nathaniel istediğinde beni gölgede bırakır."

J.J. gözlerini büyüterek Jason'a baktı, ardından tekrar bağlı ve istekli olan Nathaniel'a döndü. "Şey, bu bayağı... Etkileyici."

Jason güldü.

Domino, Jade'i göğsüne bastırdı. Ona yaslanacak kadar durumun farkındaydı. Gözleri açılmıştı ve uykulu gibi ağır ağır gözlerini kırpıştırıyordu.

Parmak uçlarımı nabız gibi atan sertlikte belli belirsiz değdirerek gezdirdim. Nathaniel ipleri zorlayarak çığlık attı.

"Çok dayanamaz," dedi J.J.

"Onu küçümseme," dedim.

Bana bakış attı. "Gerçekten mi?"

Başımla onay verdim. "Gerçekten."

Nathaniel'ı gözleriyle değerlendiriyor gibi baktı.

"Sorun değil," dedi Jason. "Beni daha iyi bir erkek olmam için teşvik ediyor."

J.J. kaşlarını çattı, belli ki Jason'ı anlamamıştı.

"Demek istiyor ki üçümüz birlikte olduğumuzda rekabet ettiği için daha uzun dayanıyor," dedim.

Tekrar bana baktığında gözlerini genişletmişti ve dudaklarında bir gülümseme oluşmak üzereydi. Çenesi ışıkta soluk şekilde parıldadı. İkimiz de yüzümüzü temizlemeliydik ama önce daha da kirlenmeyi planlıyordum. Tamamen kirlenmeden temizlenmeye gerek yoktu.

Nathaniel'ın bedenin üstüne eğilmeye başladım. Sesi boğuluyormuş gibi çıktı. "Ah, Tanrım, hayır. Onu yaparsan kesin dayanamam."

"O zaman dayanma," dedim.

"İçinde olmak istiyorum."

"Hangisi olursa fark etmez dedin," dedim gülümseyerek. Muhtemelen bu gülümsememin yatak odasında ya da zindanda üstte olduğum zaman yaptığım, "Bunu dediğine pişman edeceğim," gülümsemem olduğunu söyleyecekti.

"Lütfen," dedi.

"Lütfen, ne?" dedim ve parmak uçlarımı yine belli belirsiz üstünde dolaştırdım.

Tekrar bağırdı, "İlişki, seks, lütfen!"

Onu az önce dokunduğum yerden yavaşça öptüm ve vücudunu tavana doğru çeken bir ip varmış gibi omurgası yukarıya doğru kavislendi. Bana baktığında gözleri mavi-gri leopar gözlerine dönmüştü. Yüzü seks sırasında gördüğüm ifadesine bürünmüştü. Genelde çok kontrollü olduğu için onu böyle görmek çok ilginçti. Hoşuma gitmiş ya da sadece farklı gelmişti ve sınırlarını görmek istiyordum.

Tekrar üstüne eğildim, onu uzunluğu boyunca yalamayı, ardından durmayı ve büyük ihtimalle istediği şeyi yapmayı planlıyordum ama benimle daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaptı.

"Seksek," dedi.

Doğrulup ona baktım. "Güvenlik sözcüğünü mü söyledin?"

"Evet," dedi, hırıltılı sesiyle.

"Güvenlik sözcüğünü daha önce hiç duymamıştım," dedi Jason.

"Sadece Asher'ın ona güvenlik sözcüğünü söylettiğini görmüştüm," dedim.

"Bazen acıyla ilgisi olmuyor Anita. Seni istiyorum, şimdi, böyle," dedi, gözlerini dolduran leoparın sesini kalınlaştırmasıyla. Seks, esaret ve canavarı konusunda kontrolü çok iyiydi. İyi olmasaydı sahnede soyunup müşterilerin, yani *potansiyel kurbanların,* önünde öyle kolay bir şekilde hayvan formuna dönüşemezdi.

Hayatımın aşklarından birine baktım. Az önce yaptığımız şey onun için önemli bir değişikliğe neden olmuştu. Sonrasında sorardım ama şimdi güvenlik sözcüğüne saygı duyacak ve istediği şeyi yapacaktım.

"Jade biraz mahremiyet istiyor," dedi Domino. Kollarında küçücük kalmış olan Jade'le birlikte yataktan kalktı. Kırmızı kumaşın içinde sert ve hazır olduğunu görebiliyordum ama odadan çıkacaklarsa bu benim sorunum değildi. Onlar sevgiliydi ama genelde Jade'in rahat etmesi için benim olduğum zamanda öylelerdi. Hallederlerdi.

"Tamam," dedim.

"İyi eğlenceler," dedi J.J.

Domino gülümsedi. "O zaten eğlendi, teşekkürler."

"Benim için bir zevkti," dedi sırıtarak.

Gülümsemesi sırıtmaya döndü.

Jade ona bir şeyler mırıldandı ve ne söylediyse Domino emin adımlarla kapıya doğru ilerledi. Domino ile seks yapmayı kabul etmesini umdum ama iki şekilde de, benim sorunum değildi. Benim yapmam gereken daha önemli işlerim vardı.

Nathaniel'a doğru baktım. Gözleri eski eflatun rengine geri dönmüştü ama yüzünde aynı ihtiyaçla yanıp tutuşma görünüyordu. Sonrasında ona yaptığımız şeylerden hangisinin, içindeki bir şeyi değiştirdiğini soracaktım ama şimdi yalnızca o değişikliği olabildiğince uzun süre devam ettirmem gerekiyordu.

11

NATHANIEL HEYECANLANDIĞI ZAMAN daha uzun süre dayanan erkeklerden biriydi. "Normal" bir ereksiyonla bunun arasında beş santim fark oluyordu ve aynı zamanda sıcak, kadife deriyle kaplanmış gibi bir sertlikteydi.

Onu içime almak için elimi kullanırken dikkatliydim. Yalnızca daha uzun olduğu ve daha derinime gireceği için değil, daha önce, kendisine zevk verse de bu kadar sertleşmenin verdiği hissin bazen fazla geldiğini ve acıtmak üzere olduğunu söylediği için dikkatliydim.

Nathaniel'la sayabileceğimden daha fazla kez seks yapmıştım ama bu kadar sertken, başka biriyle sevişiyormuş gibi hep çok farklı hissettiriyordu. Bana son derece tanıdık gelen saç, gözler, yüz ve beden görüyor olsam bile onu içime alırken gözlerimin bana söyledikleri ve bedenimin hissettikleri hem tanıdık hem de uzak iki şeydi.

İçime girerken ürperdim ve konuşurken sesim titredi, "Tanrım, çok sertsin."

Başıyla onayladı ve gözlerini kapattı. Bütün bedeni titremiş gibi sarsılarak nefes verdi ve titreşim bana kadar ulaştı. Bu ufak hareketle gözlerimi kapattım ve odağımı kaybetmemeye çalıştım. O bağlıydı ve ben üstteydim, kontrol bendeydi, yani kendime hâkim olmalı ve duyuların içerisinde kaybolmamalıydım.

Gözlerimi kapalı tuttum ve sertliğini içimde hissederken yavaşça ileri geri hareket etmeye başladım. Onu sürerken kendimi sıkıp gevşeterek, belimi dans edermiş gibi kıvırdım.

Bedenini benimle hareket ettirmeye başladı. Ben aşağı bastırırken o kendini yukarı kaldırıyordu ve böylece ben ses çıkartana kadar, zar zor hareket eden inip çıkmalı dansımıza başladık.

Gözlerimi açtığımda bana baktığını gördüm. Yalnızca sekste ve bazen şiddette kendini gösteren bir yoğunluğa sahipti gözleri. Bence, bunun nedeni iki olayın da bizi temellerimize kadar soyarak kendimizi hem başkalarından hem de kendimizden gizlemeyi engellemesiydi. Seks yeterince iyi, yeterince yakın olduğu zaman ona benzer hiçbir şey yoktu. Ben hâlâ Hıristiyandım ama bunun gibi anlarda diğer inançların seksi neden dinsel bir eylem olarak saydığını anlayabiliyordum. Kilisede dizlerinizin üstünde yalan söyleyebilirdiniz ama burada, Nathaniel içime gömülmüş, ikimiz de çıplak duruyorken hiç yalan yoktu. Onu seviyordum, güzel ve gerçek bir şekilde ve o an, ona olabildiğince yakın olmaktan daha çok istediğim bir şey yoktu.

Hareket edebilmek için kalçalarımın ritmini değiştirip ona doğru eğildiğimde o, hareketine devam etti fakat yeterince eğildikten sonra aşağıdan göğüs kısmına kadar birbirimize dokunuyor ve birkaç santim öteden gözlerimizin içine bakıyorduk. Kasların ve vücutların görünmez dansının ritmini değiştirip bedenimi onunkine doğru çarpmaya başladım. Uzunluğunun daha büyük kısmı içimden çıksın diye kendimi üzerine bastırdım. Aynı ritmi tutturmuşuz gibi yoğunluğun artması için kalçalarını

yukarı kaldırdı ve sevişirken öpüşebilmemiz için ağzımı onunkinin üstüne kapattım.

Dilini ağzımın içine soktu ve zevk çığlığı atmak için ağzımı ağzından çekene kadar dili ağzımın içinde bedenlerimizin yaptığı şeyleri tekrar, tekrar ve tekrar taklit ettik. Ritmimi bozmasına izin vermemek için elimden geleni yaptım, çünkü daha büyük orgazmların gelmek üzere olduğunu biliyordum, yalnızca dayanmalıydık birkaç... Kere... Daha.

J.J. yatak başlığına doğru emekledi. Gözlerinde Nathaniel'ınkine benzeyen bir yoğunlukla bizi izliyordu ve o anda izlemenin, onun en büyük fantezilerinden biri olduğunu söylediği zaman dalga geçmediğini anladım. Nathaniel da onu fark etti ve birbirimize baktığımız bir an oldu. Birimizin biraz daha çok ya da daha az gizlilik isteyebileceği bir andı.

"Seyirciyi severim," dedi.

"Sevdiğini biliyorum," dedim ve ona gülümsedim. İstekli ağız ve beden dansımıza devam edebilmek için tekrar öpüştük.

"Becer beni Anita, lütfen becer beni," diyecek kadar geri çekildi.

Gülümsedim ve sadece kalçalarımı hareket ettirebilmek için daha dik oturdum. Kalçalarındaki ekstra esneklik sayesinde çoğu erkeğin yapamayacağı kadar sert, daha derine vuruşlar yapmaya başladı. Fazladan uzunluğu normalden daha derine vurduğu anlamına geliyordu ve bir süre gözlerimi kapatıp, üstünde donmuş halde tüm işi yapmasına izin verdim. İkimizin de uğraşıyla en derinde kalabilmesi için ileri geri hareket etmeye başladım. Ritmim hızlanıp delicesine bir hıza ulaşınca hareket etmeyi bıraktı ve benim ona izin vermem gibi hareket etmeme izin verdi ama bir anda orgazm her yerimi sardı. Nefes aldığım hızla çığlık atmama neden oldu. Kendimi üstündeki çılgınca dansa bıraktım ve birinin başlayıp diğerinin nerede bittiğini anlayamayacağım orgazmları olan bir zevk cümbüşüne dönüştü.

Nathaniel kolları ve bacakları bağlı halde, bağlı olduğu ipleri çekerken bedeni kasıldı ve bir feryat kopardı. Kol ve bacakların-

daki kaslar iplere karşı savaşırken şişti, orgazmla başı ve omurgası geriye doğru kıvrıldı, ipler ve benim bedenim izin verdiği kadar yataktan yükseldi.

Yatağa düştü ve ben de kalplerimizin çılgın atışlarını göğsümde hissederken onun üstüne bayıldım. Kalbinin atışı ve bedeninin seğirmesini taşıyan bir sudaymışım gibi hissettim ve iki kalp atışı arasında düştüm. Bizi birbirimizden ayrı tutan kalkanlar ortadan kalktı ve birden el ve ayak bileklerimin iple dolandığını, yüzüme saçların düştüğünü hissettim ama bu, Nathaniel'ın saçlarından daha sert bir yapıydı ve kıvırcık saç yüzünüzde düzden farklı bir his uyandırıyordu. "Benim" bedenimi kadının içinde büyürken hissettim. Rahatlamanın ardından gelen güzel his, hep orada olan gerginlik gitmiş ve sonunda tamamen rahatlayacakmış gibi her şeyin gevşek ve erime halinde olmasını sağlıyordu.

Birkaç saniyelik arada kalma halinde Nathaniel benden ne his almıştı bilmiyordum ama yüzümde kıvırcık saçın sürtünmesini hissedecek kadar kafamı kaldırdım ve saçımı çekince hem kendi yüzümü hem de onunkini aynı anda gördüm. Aynı anda iki yerde olmak gibiydi ve ardından kendi bedenime geri döndüm, Nathaniel gözlerini kırpıştırarak bana baktı. Ben de onun kadar şaşkın görünüyor muydum merak ettim. Onun hisleriyle geri dönmüştüm ve harika bir hoşnutluk hissiydi, benden de aynı hissi aldığını biliyordum. Jean-Claude seks sonrası hislerimin böyle olmadığını söylemişti. Düşüncelerimin sustuğu, sakinleştiği sayılı anlardan biriydi. Benim için meditasyona en yakın şeydi. Seksi sevmeme şaşmamalıydı.

Birbirimizin gözlerinin içine baktık. "Vay canına," diye fısıldadım.

Gülümsedi. "Her zaman," diye fısıldayarak cevap verdi.

Ben de gülümsedim. "Her zaman."

Sihirli romantik anlardan birindeydik fakat odada yalnız değildik ve diğer çift henüz kendi romantik ânını yaşamamıştı.

"Jason, buraya gel," dedi J.J. Kollarını ona uzatmıştı.

Jason ona doğru emekledi ve normal insanlardan daha çok kas ve omurgası varmış gibi görünmesini sağlayacak şekilde hareketlerine ekstra bir salınım kattı.

"Çöz beni," dedi Nathaniel. "Sana sarılmak istiyorum."

"Bedenimin alt kısmı çalışsaydı çözerdim."

İyi yapılan bir işten dolayı mutlu hissederek gülümsedi.

Jason emeklemesinin yönünü değiştirdi ve Nathaniel'ın sağ ayak bileğindeki ipe uzandı. "Bileklerini çöz," dedi.

"Biz seks yaparken onun hâlâ bağlı olması fikrini sevmiştim," dedi J.J.

Jason, Nathaniel'ı çözerken tereddüt etti ve güldü. "Kramp girmeden ya da üşümeden sonsuza dek bağlı kalamazsın."

"Ah, peki, mantıklı," diye karşılık verdi.

"Bir şey düşünüyorsun," dedi Jason ve ben ya da Nathaniel ile konuşmadığını biliyordum.

"Açık konuşabilir miyim?" dedi.

"Evet," dedi Jason.

Nathaniel'ın göğsündeki kafamı onları izleyebilecek kadar çevirdim. Yalnızca J.J.'in yüzü ve Jason'ın sırtını görüyordum. Kızın yüzünde her ne görmüşse ben anlamıyordum, yüzünü okuyabilecek kadar tanımıyordum onu.

"Ne?" diye fısıldadı Nathaniel.

Ona fısıldayarak cevap verdim. "Emin değilim."

"Grup seks bittiği için üzgünüm. İzlemeyi ne kadar sevdiğimi unutmuşum."

"Seks yapmak yerine izlemeyi mi tercih ediyorsun?" diye sordu.

"Bütün gördüklerim ve yaptıklarımdan sonra çok heyecanlandım, harikaydı ve hemen seks yapmam lazım."

"Ben de," dedi Jason. "Ama..." Sözü J.J.'in bitirmesi için cümlesini yarım bıraktı.

"Ama," dedi ufak bir gülümsemeyle, "Anita ve Nathaniel işlerini bitirdiği için üzgünüm."

Nathaniel ona bakabilmek için kafasını arkaya çevirdi. "Bitirmek zorunda değiliz."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"O birden fazla kez orgazm olabiliyor," dedi Jason. Söyleyişinde en ufak bir kıskançlık ya da negatiflik yoktu, sadece gerçeği söylemişti.

Gözleri biraz irileşti. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," dedi Jason.

"Anita ve senin az önce yapmış olduklarınızdan sonra hemen şimdi tekrar yapabilir misin?" diye sordu J.J.

"Beni çözüp birkaç dakika Anita'ya sarılmama izin verirseniz evet."

Ona şüpheci bir bakışla baktı. "Cidden mi?"

"Evet," dedim.

"Etkileyici, özellikle de bir erkek için," dedi.

"O etkileyicidir," dedim ve gülümsedim, "ve ikisi bir arada harika bir kombinasyon oluyor."

Jason bana sırıtışlarından birini göstermek için döndü. Nathaniel boynunu bana doğru eğdi, bu yüzden eğilip sunduğu öpücüğü kabul ettim.

"Bir kere daha üçünüzü birlikte izlemek isterim ve çiftlere ayrıldığımızda Anita'ya tekrar oral yaparım."

"O zaman biz hiçbir şey yapamayız," dedi Jason, "ve bir kez daha kendim bir parça almadan kız kıza olaylar izlersem ağlayacağım."

J.J. güldü. "Yani sen ve Nathaniel hiç," eliyle belli belirsiz hareketler yaptı, "birbirinize dokunmuyor musunuz?"

Birbirlerine baktılar. "Dengede durabilmek için seks sırasında birbirimize dokunduğumuz olabiliyor," dedi Jason.

"Olanlar hoşunuza gittikten sonra birbirinize beşlik çaktığınız olmuştu," dedim.

J.J. tekrar güldü. "Gerçekten mi?"

"Birden çok defa," dedim ve gülümsedim.

Çok erkekçe bir andı ve ilk seferinde benim yaşadığım ilişki sonrası hazzı mahvedecekti neredeyse. Sonrasında bunun erkek kankaların maç kazandıktan sonra veya ilgilendikleri herhangi bir konuda beşlik çakmalarıyla aynı olduğunu, seks ve dans etmenin bu ikisinin en ortak noktaları olduğunu fark etmiştim. Seksin diğer hobilerden farklı olduğu fikrini geride bıraktığınızda ne kadar mantıklı olduğunu anlıyordunuz.

"Nathaniel ve ben sadece en yakın arkadaşız."

"Onun biseksüel olması benim cinsel tercihimi etkilemiyor," dedi Jason.

"Ama sen erkeklerle birlikte oldun."

"Denedim ama pek benlik değil. Şu an olduğumdan daha esnek olsaydım da Nathaniel'la sevgili olmazdım."

"Niye?" diye sordu.

Jason, Nathaniel'a baktı. Aralarında bir bakışma geçti ve, "Biz en yakın arkadaşlarız ve birbirinizi becerirken en yakın arkadaş olamazsınız. Arkadaşlığı bozar," diyen kişi Nathaniel oldu.

"Bazı çiftler en yakın arkadaşlar ama," dedi.

"Hayır," dedi Nathaniel. "Birbirinizi öyle sevdikten sonra tam bir dostluğunuz olamaz."

"Dostların sevgilini şikâyet ettiğin kişilerdir," dedi Jason. "En yakın arkadaşın aynı zamanda sevgilinse bunu yapamazsın. Ortalık karışır."

J.J. bir ona bir diğerine baktı. "Yani siz hiç..."

"Hayır," dedi Nathaniel.

"Yok," dedi Jason.

"Eski sevgili olmayan iki erkeğin cinsellik konusunda birbirleriyle bu kadar rahat olduğunu görmemiştim... Hatta sözümü geri alıyorum. Herhangi iki erkeğin cinsellik konusunda birbirleriyle bu kadar rahat olduğunu görmemiştim."

"Eğer sevgili olsaydık muhtemelen bu kadar rahat olamazdık," dedi Nathaniel. J.J. başıyla onayladı ve yine düşünmeye başladığını görebiliyordum ama ne düşündüğünü bilmiyordum.

Cinsellik ve/veya ilişkilerle ilgili olduğuna emindim fakat tek tahminim buydu.

"Anita ile tekrar cinsel temas kurmak istiyorum, o da isterse oral olarak ama sanırım sana izletip durmak pek adil olmaz tatlım," dedi Jason'a gülümseyerek.

"Ben izlemek isterim, Jason'dan daha çok," dedi Nathaniel.

"Jason onu ağzından becerirken Anita'nın bedenine aşağıdan bakmak isterdim." Gözlerini kapattı, birazdan söyleyeceği şeyleri düşünürken vücudu titredi. "Ben ona oral yaparken, Jason'ın kalçasının aşağı yukarı inmesini ve penisinin Anita'nın ağzına girip çıkmasını izlemek harika olurdu."

"Katılıyorum," dedi Nathaniel.

"Ağız becermek çok spesifik bir şey," dedim, "ve *ardeur*'ü dışarı çıkartmadığım sürece en sevdiğim şeylerden biri değil ve şu anda bunun dördümüz için iyi olacağını düşünmüyorum."

"Ama sen gırtlağa kadar almada çok iyisin," dedi J.J.

"Bu ağız becermekten farklı," dedim.

Kafası karışmış göründü.

"Gerçekten de fazla erkekle birlikte olmadın, değil mi?"

"On yıldır hayır. Ve dürüst konuşmak gerekirse Jason hariç liseli erkekler pek ilgimi çekmiyordu."

"Hareketli oral sekse hayır demiyorum ama benim doğru ruh halinde olmam gerekiyor. Ağız becermek dayanıklılık gerektiriyor ve bu dikkatimi dağıtıp benim gelmemi uzatabilir."

"Gırtlağa kadar alma ve ağız becermek arasındaki farkı anladığımı sanmıyorum ve belki bir gün bunu bana gösterebilirsin ama ben uğraşırken senin gelmeni engelleyecek her şeye cevabım hayır. İkimizin de zevk almasını istiyorum."

"Sanırım ben de zevk alırım," dedi Jason sırıtarak.

"Pekâlâ, Anita iki taraftan da meşgul ve Jason ile ben birlikte seks yapmıyoruz. O zaman, bana yer kalmadı," dedi Nathaniel.

J.J. başını eğince kızardığını fark ettim.

"Tamamen yer kalmadı sayılmaz."

"İma etmek yok, canım," dedi Jason. "Çok açık olmalıyız. Nathaniel'ın seninle seks yapabileceğini mi söylüyorsun?"

J.J. başını yukarı aşağı salladı.

"Yüksek sesle söylemelisin J.J. Yanlış anlaşılma yok."

"Eğer herkese uyarsa, denemek isterim." Daha çok kızardı ve sonra bembeyaz kesildi, "Nathaniel ile ilişkiye girmeyi."

Jason sırıttı. "Benim için sorun yok."

"Gerçekten mi?" diye sordu, kafasını kaldırıp ona bakarak.

Jason başıyla onayladı. "Gerçekten."

"Yani grup seks yapacağız," dedim.

"Belki ya da yine çiftlere ayrılabiliriz," dedi J.J.

"Ama sen, Nathaniel ile, ben de Jason ile," dedim.

Bize bakmadan başıyla onayladı, ardından bana kaçamak bir bakış attı. Ne görmeyi bekliyordu bilmiyorum ama ne gördüyse onu rahatlatmış gibiydi çünkü, "Evet, eğer senin için sorun yoksa?" dedi.

Gülümsedim. "Sorun değil."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten," dedim.

Nathaniel'a baktı. "Sen de ister misin?"

Nathaniel, o yüzünü göremesin diye kafasını öteki tarafa çevirdi ama ben yüzünü tekrar döndürmeden önce ifadesiz bir yüz takınmak için uğraştığını görmüştüm. "Evet, çok evet. Biri beni çözsün."

"Söyle hadi," dedi Jason gülümseyerek.

"Ne?" diye sordu J.J.

"Nathaniel, sadece evet değil, *herhalde lan* desene."

Nathaniel sırıttı ve sonunda gülerek "Senin söylediğinden. Şimdi, lütfen bunu yapabilmemiz için biri beni çözsün," dedi.

Onu çözdük.

12

VÜCUDUMUN ALT KISMINI görebilmem için kafamın altına, J.J.'in boynu ağrımasın diye kalçamın altına birer yastıkla uzandım. J.J. elleri uyluklarımda, gözleri vücudumda gezinirken uzandı. "Tanrım, çok güzelsin," dedi ve yüzüme ya da göğüslerime bakmadığını fark ettim ve sanırım, daha önce kimse orama bu şekilde iltifat etmemişti. Ne diyeceğimi bilemediğim için, "Teşekkürler," dedim.

Gözleri bedenimde yukarı çıkarken göğüslerimde oyalanıp yüzümde duracak ve gözlerime bakacak şekilde yavaşça kafasını kaldırdı. Yüzündeki ifade istekli, ciddi ve ateşli bir açlık yaşıyormuş gibiydi.

"Kız arkadaşın dışında biriyle olmayalı uzun zaman oluyor, değil mi?"

"Evet," dedi ve yoğun göz temasını korurken beni kalçamdan öpmek için eğildi.

"Sanırım tek eşlilik senin olayın değil," dedim ve kalçamın ortasına doğru öpmeye başladıkça nefesim hızlandı.

"Değil," dedi ve ortadaki tepemin üstüne bir öpücük kondurdu ve kenarını yaladı. Nefesimi tutmama neden oldu. "Ah, çok eğlenceli olacaksın," dedi.

"Evet, evet öyledir," dedi Jason. Bizi izleyen o ve Nathaniel'a doğru döndük. Jason'ın cinsel bir havası yoktu; mutlu, memnun ve rahat görünüyordu. Nathaniel'ın yüzüyse biraz daha ateşliydi.

J.J. dilini daha aşağılara çekti ve geniş gözlerle ona bakmamı sağladı. Bana fazlasıyla Jason'ı hatırlatan bir sırıtışla baktı ve ağzını bacaklarımın ortasına getirip keşif yapmaya başladı. Söyleyebileceğim tek kelime buydu, her katta dilini gezdirdi ve benim tepkilerimi izledi.

"Neyin işe yaradığına bakıyorsun, değil mi?" diye sordum, biraz nefessiz kalmıştım.

"Evet, erkekler bize katılmadan bedeninin neye tepki verdiğini görmek istiyorum ki onların yaptığı bir şeyden değil de benim dilim sayesinde sıçradığına emin olabileyim."

"Kulağa mantıklı geliyor," dedim.

Tekrar sırıttı, gülümsemesinin yarısı vücudumun ardında kalıyordu. "Mantıklı? Mantıklı istemiyorum."

"Ne istiyorsun?" diye sordum.

"Orgazmla çığlıklar atmanı."

Biraz şaşkın bir şekilde gülümsedim. "Kendine güveniyorsun galiba?"

"Aynen," dedi ve övündüğü yere ağzını koydu. Tabii, işinizde gerçekten iyiyseniz yaptığınız övünmek değil gerçekleri söylemek oluyordu.

J.J. iyiydi. "Artık düğme ve anahtarlarının nerede olduğunu biliyorum. Gelin ve gözlerini başının arkasına döndürmeye yardım edin," diyerek erkekleri çağırdı.

Kelime seçimine karşı çıkabilirdim ama diliyle yaptığı bir şeyle dikkatimi tamamen dağıttı.

Jason'ın yüzü üstümde gülümsüyordu. Beni nazikçe öptü ve fısıldadı, "Teşekkür ederim."

"Zevkle," diyecektim ki J.J. beni inletecek ve ona bakmamı sağlayacak bir şey yaptı. Jason güldü ve kasılmalar olmadan kendimi yastıkların üstüne bıraktığımda bacakları göğüs kısmımın iki yanına gelecek şekilde diz çöktü. Çıplaktı, dikkatim J.J.'in üstündeyken üstündeki şort yok olmuştu. Bedenine aşağıdan yukarı göz attım. Kısmen erekte sayılırdı ama elimi oraya uzatmadım. Hayalarının sıcak gevşekliğine elimi attım, bir elimle nazikçe masaj yaptım. Benim hareketim karşısında gözlerini kapattı ve ardından J.J. vücudumun kasılmasına neden olunca hemen elimi çektim. Uzunluğunun üstünde elim güvenle kasılabilirdi ama geri kalan kısmı fazla narindi.

"Ah, Tanrım," dedim.

Jason güldü.

Elimi uzunluğuna dolayıp gülmesini kesecek ve üstümde titremesini sağlayacak kadar sıktım. J.J. yalamayı bırakıp emmeye başladı ve bedenim onun için sarsıldı, elim Jason'ın bedeninde büzülüp titredi. Ufak bir inilti çıkardı ve bana tekrar baktığında gözlerinde vahşilik ve istek vardı.

J.J. belli ki bütün düğme ve anahtarlarla oynamıştı ve özellikle bir anahtar üstünde hedef odaklı çalışıyordu. Ağzını üstüme kapattı ve emmesiyle eşzamanlı olarak diliyle yalamaya başladı. Bacaklarımın arasında büyüyen sıcaklığı hissetsem de nasıl yaptığını sormak ve ben de yapabilir miyim diye düşünmek yerine kendimi hissettiklerime verdim, sorular sonra sorulacaktı, şimdi ise... Jason'ı aşağı doğru ayarladım ve ağzımın içine aldım. Gelirken içimde olmasını istiyordum.

Yönlendirmek için ellerimi kullanarak ve dişlerime dikkat ederek onu emdim. Kazayla olan bir diş sıyırmasından daha zevk katili bir şey yoktu. J.J. beni getirmeye daha da yaklaştıkça ağzımı genişçe açtım ve yastıkların üstünde aşağı doğru kaydım. Ellerimi kullanarak onu ağzımın içine doğru ileri geri hareket

ettirebilmek için ellerimi Jason'ın bacaklarında kaydırıp kalçasını tuttum. Ağzıma gir çık yapmak için fazla cesarete ihtiyacı yoktu, önce yavaşça başladı, ardından benim istekli bir şekilde ağzımı yukarı kaldırmamla hızlandı, kalça hareketlerini artırdı. J.J. sertçe, hızla emiyor ve yalıyordu, Jason'ın aynı şeyi ağzıma yapmasını istiyordum. İşe yaradı, ikisinin birlikte çalışmasıyla zevk artıyor gibiydi, bu yüzden ağzımı ve boğazımı düzgün bir açıya oturttum çünkü o açıyla olabildiğince derine inmesini istiyordum. Jason, boğulma hissi vermeden zevk aldıracak uzunluktaydı. Bu, hayatımdaki her erkekle deneyemeyeceğim bir açıydı ama şu anda tamamen ve sonuna kadar işe yarıyordu. Jason'ın istediği gibi hareket etmesine izin verirken ve J.J. gittikçe daha çok emerken ellerim yastıkları bulup onlara tutundu. Dilinin ucu hâlâ yalamaya devam ederken içimdeki sıcaklık ansızın dağıldığında, o kendini çığlıklarımı engelleyecek kadar içime gömene kadar Jason'ın bedenine doğru bağırdım. Bazen gırtlağıma kadar inmesi ve bedenime olabildiğince yakın dururken ağzımı açmaya zorlaması bana fazla gelebilirdi ama bu gece zevk dalgaları üstümden geçerken bana bu kadar yakın olması kasılma ve titremelerim için mükemmeldi. J.J. emmeye ve yalamaya durmadan devam ettiği için tek bir orgazm mı yaşadım, birbiri ardına mı geldiler emin değildim.

Jason, ben bitmeden kendini ağzımdan çekti ki çığlık atabileyim. "Durmazsam geleceğim," dediğini duydum.

Nefes alırken, "Gel... göğüslere!" diyebildim. Gelene kadar ağzımda devam edip sonra göğüslerime boşalabileceğini söylemek istemiştim ve beni anlamış gibiydi çünkü tekrar ağzıma girip istekle becermeye başladı. Neredeyse çok fazla olacaktı ama J.J. emmekte tereddüt etti ve ardından öncesine göre daha sert emmeye başladı. Jason'ın bedeni izin verdikçe inleyebiliyordum. Bedeninin ağzımın ve gırtlağımın içerisinde git gel yapması hissine ve J.J. bedenimin merkezindeki yapışkan, tatlı merkezi bulmaya çalışıyormuş gibi ve ben geri çekilene veya bayılana kadar

beni getirecekmiş gibi emmesine kendimi bıraktım. Sonrasında, J.J. kendi orgazmıyla bana doğru inledi ve bedenim ikisinin de altındayken bana tekrar çığlık attırdı. Jason kendini ağzımdan çekti ve göğüslerimin üstüne sıcak sıvıyı boşaltarak geldi. Üstümde diz çökmüş, gelmesini istediğim yere göre kendini ayarlamış gelirken görmeye yetecek kadar gözlerimi açtım ve tekrar inledim. Nihayet J.J.'in ağzı üstümden kalkmıştı ve kendisi hâlâ inliyordu.

Yatağa göz atıp J.J.'in arkasındaki Nathaniel'a bakabilmek için gözlerimi kapatmama neden olan orgazma karşı koymaya çalıştım. Onu neyin inlettiğini tam olarak biliyordum. Daha iyi bir açıyla görmek isterdim ama ilk büyük orgazm artçısı beni yakaladı ve Jason'ın altında anlaşılmaz çığlıklar atarak, yastıklara asılarak kıvranmama neden oldu. Jason bedeninin çizilmesini istemediği için sarsılırken onun yerine yastıklara asılmıştım ve onun hazzı göğüslerimden mutlu yapışkan bir sıcaklık olarak aşağı akıyordu.

13

DÖRDÜMÜZ EMEKLEMEYİ, DÜŞMEYİ ve büyük bir yığın halinde çökmeyi başardık. J.J. üst bedeni benim bacaklarım ve kalçalarım üstüne gelecek şekilde yığılmış, Nathaniel da saçları onların ve benim bacaklarımın üstüne gelerek kızın etrafına kıvrılmıştı. Jason, ben yatak örtülerini tamamen mahvetmeden beni temizleyebilmek için yatağın başucundaki ıslak mendilleri kapmayı başardı. Göğüslerimi temizlerken, "Ortalığı ben kirlettim, en azından bunu yapayım," dedi.

Hâlâ hareket edemediğim ve konuşamadığım için başparmağımı kaldırarak onay verdim. İyi ki hareket edebiliyordu, aferin ona. Temizliği bitirdikten sonra, bir kolunu karnımın üstüne attı ve başını omzuma yaslayarak yanıma kıvrıldı.

Sesi çığlık atmaktan hırıltılı çıksa da ilk konuşabilen J.J. oldu. "İkiniz de Jason'ın New York ziyaretlerinden birinde onunla gelmelisiniz. Çok eğlenebiliriz."

"Anita ve Nathaniel'ı Freda'yla nasıl tanıştıracaksın?" diye sordu Jason.

J.J. yüzünü bacağıma sürttü ve konuştu, "Anita'yı sevgilimiz olarak, Nathaniel'ı senin ve benim yakın arkadaşımız olarak."

"Freda kafayı yerdi," dedi Jason, bana biraz daha yanaşarak.

"Evet, yerdi," dedi J.J.

Aşağı bakıp yüzünü kaplayan sarı saçlarına baktım. "Büyük kavgayı başlatmak için bizi bahane olarak kullanmaya mı çalışıyorsun?" diye sordum.

"Belki," dedi ve bana bakabilmek için kafasını geriye attı.

"Ondan ayrılsana," dedi Nathaniel, başını oynatınca saçlarının arasından yüzünü görebilmeye başladım.

"Aynı dairede yaşıyoruz, New York'ta uygun fiyatlı güzel bir yer bulmak ne kadar zor, haberiniz var mı?"

"Yani, sen taşınmak zorunda kalma diye o sinirle evi terk etsin istiyorsun, öyle mi?" diye sordum.

"Sadece bir düşünce," dedi.

Güldüm. "Acımasız bir hareket, J.J."

"Çıkarcı hatta," diye ekledi Jason, saçını okşayabilecek kadar kolunu uzatarak.

"Şehirde hiç ev bulmaya çalışmadınız," dedi.

"O kadar kötü olamaz," dedim.

Gözlerinde, sevimli yığınımıza uymayan bir soğuklukla bana baktı. "Pekâlâ, belki de gerçekten o kadar kötüdür," dedim.

"Sarılmamızı böldüğüm için üzgünüm ama kondomu çıkarmam lazım," dedi Nathaniel. J.J.'i yanağından öptü ve onu gülümsetti, ardından kendini aramızdan çekti. Emekleyerek geldi ve beni de ağzımdan yavaşça, derinlemesine öpüp geri çekildiğinde ikimiz de gülümsüyorduk.

Gülümsemesi Jason'a baktığı zaman hassaslığını kaybedip daha çocuksu bir hal aldı. Yumruğunu uzatınca Jason sırıtarak karşılık verdi.

"Yumruk tokuşturmak mı?" dedi J.J.

"Beşlik de çakabiliriz," dedi Jason.

"Ya da el sıkışma," diye öneride bulundu Nathaniel.

Güldüm. "Git temizlen yoksa kondom üstüne yapışacak," dedim.

Yataktan çıkmak için hareket etti ve ardından, "Olamaz, saçıma bir şeyler bulaşmış. Yıkamam gerekiyor," dedi.

"Yıkaman sonsuza kadar sürecek," dedim.

"Fön çekmeden nemli şekilde örersem sürmez."

"Peki ama işin bitince gelip sarıl," dedim.

"Bence hepimizin temizlenmeye ihtiyacı var," dedi Nathaniel yataktan kalkarken.

"Eninde sonunda," dedi J.J. ve yan tarafıma gelmek için hareket etti. Yan tarafına uzanıp bir dirseği üzerinde kalktı. Cildimin üstündeki Jason'ın temizlemeyi unuttuğu bir noktaya parmağının ucuyla dokundu. "Jason'ın senin üstüne böyle geldiğini görmek çok ateşliydi."

Jason, hazzının izlerinin derimde kurumaya başladığı yerleri eliyle takip etti. "Islak mendiller bunu pek iyi temizlemiyormuş, değil mi?"

"Çabuk olacağım," dedi Nathaniel ve banyoya gitti.

J.J.'in yüzü, "Biliyor musun, Anita, senin Jade'in kız olmasıyla bir problemin yok. Senin Jade'le bir problemin var," derken çok ciddiydi.

Son birkaç saatte ben de benzer düşüncelere kapılmıştım ama J.J.'in açıklamasını duymak istiyordum, kendiminkini değil. "Ne demek istiyorsun?"

"Seninle eşleşemiyor."

"Ben kendimden ufak kadınları tercih ediyorum ya da en azından çok iri olmayanları ve bunu bulmak çok zor."

"Ama sen ateşle tepki veren bir kadın istiyorsun, tereddütle değil. Yatakta ne zaman hızımızı artırsak Jade heyecanı yavaşlatacak ya da durduracak bir şey yapıyor gibiydi. Bu, ilk kadın sevgilini bırak, çetin ceviz bir lezbiyen için bile zor olur."

"Bunun için teşekkürler," dedim gülümseyerek ama ardından gülümsemem kayboldu. "Fakat efendisinin yarattığı sorunlar yüzünden onu cezalandıramam. Bu, onu mağdur olduğu için cezalandırmak gibi bir şey olur."

"Ancak Anita, istemediğin biriyle seks yapmak zorunda değilsin. Suçluluk duygusu yüzünden bile."

"Ona doğru çekiliyorum," dedim.

"Metafiziksel bağlar aracılığıyla, bunu anlıyorum fakat sen onu zevk değil yük olarak görüyorsun ve bu onun bir kadın olmasıyla ilgili değil. Bu, senin ve onun birbirinize uyumlu olmamanızla ilgili."

"Onu öylece yatağımdan nasıl atabilirim? Yüzyıllardır bulduğu ilk şefkat benim."

"Yani, acıma seksi bu," dedi J.J.

Ağzımı açtım, kapattım ve karşı çıkmak yerine başka bir karşılık düşündüm. Jade için üzülüyordum, kim üzülmezdi?

Jason bana daha sıkı sarıldı. "Üzgünüm, Anita."

Arkamı ona doğru verip J.J.'i daha çok görebileceğim şekilde döndüm. "Benim sorunumun bir kadınla seks yapmak değil, Jade'in yatak odasında bana uyum sağlayamaması olduğunu mu söylüyorsun?"

"Eğer Jade bir erkek olsaydı, onunla yine de seks yapar mıydın yoksa çoktan bunalıp bırakır mıydın?"

Bu konuyu iyice düşünmeye çalıştım ve sonunda, "Bilmiyorum," dedim.

"Ben biliyorum," dedi Jason.

J.J. ona baktı ve Jason hareket etmekten korkar gibi etrafımdaki kolunu sıktı.

"Ve?" diye sordum ve sesim bana bile huysuz gelmişti.

"Bu kadar düşmanca ses çıkarma, Anita."

Kaşlarımı daha çok çattım. "Konuşsana, Jason."

Bana gülümsediğini görebilmem için yüzünü hareket ettirdi. "Harika sevgili olan ve seks yapmaktan zevk aldığın erkekleri,

kişiliklerinizin bir parçası uymuyor diye yatağından attığını gördüm. Erkeklerin hiçbiriyle bu kadar sabırlı olduğunu ve bu kadar uğraştığını görmedim. Bugüne dek Jade için ne kadar çaba harcadığını fark etmemiştim. Yalnızca homofobi yüzünden olduğunu düşündüğüm için özür dilerim."

"Ben de öyle olduğunu sanmıştım," dedim.

"Kadınları hiçbir zaman erkekleri sevdiğin kadar sevmeyeceksin," dedi J.J. "Aletleri fazla seviyorsun."

Yarım ağız güldüm. "J.J."

"Böyle kızarman çok tatlı ama aletleri daha çok sevdiğin için utanmana gerek yok. Jason'ı seviyorum ve Nathaniel da harika ama kız parçalarını her zaman erkek parçalarından daha çok seveceğim ve sen de her zaman tam tersini hissedeceksin. Bunun hiçbir zararı yok."

Ona sırıttım ve Jason için ne kadar mükemmel bir insan olduğunu düşündüm. Birbirlerini buldukları için çok mutluydum.

"Jade'den ayrılman gerek," dedi.

Sırıtışım söndü. "Ben onun sahip olduğu tek şeyim."

"Sahip olduğu tek şey sensin, çünkü başka birini bulmasını sağlamadın," dedi Jason.

"Başka reddedilmeleri kaldırabilir mi bilmiyorum."

Jason beni kollarının arasında döndürdü ki içten ve tuhaf bir şekilde ciddi olan gözlerine bakabileyim. "Gerçekten hayatının geri kalanını hem sevmediğin hem de seks yapmaktan zevk almadığın biriyle çıkmaya çalışarak harcamak istiyor musun? Hadi ama Anita, sevgili olmayı bıraktığın herkes çıkacak ya da en azından yatacak birilerini buldu."

"Onlar hakkında da suçluluk duyuyorum," dedim.

"Biliyorum," dedi, gözleri hâlâ ciddiydi ama etkiyi yumuşatmak için kibar bir şekilde gülümsüyordu.

"Neden suçlu hissediyor?" diye sordu J.J.

"Ne demek istiyorsun?" dedim.

"Hepsine âşık olamadığın ya da hepsiyle yatamadığın için neden suçluluk hissediyorsun? Neden bu sana kendini suçlu hissettiriyor?"

"Onlar bana metafiziksel olarak bağlı, bazılarının bağı sonsuza kadar sürecek. Onlar bana bağlı olmayı seçmedi ve ben onları sevmiyorum. Demek istediğim, bu gerçekten de ölüm bizi ayırana kadar ve ben onları sevmiyorum."

"Ama ölüm sizi ayırana kadar onlara bağlısın. Sevmediğin bir grup insanla kapana kısılmak. Hepsinden hoşlanıyor musun ondan bile emin değilim."

"Hiçbirine karşı hoşnutsuzluk duymuyorum," dedim.

J.J. gülümsedi ve kolumu okşadı. "Sorun değil, Anita, *ardeur*'ün senin için bulduğu herkesten hoşlanmaman sorun değil."

"*Ardeur* üstünde bu kadar kontrol sahibi olmamdan önce, bana birçok açıdan mükemmel şekilde uyum sağlayan erkekleri buluyordu, bizce Micah ve Nathaniel ile olan bu."

"Ya da onları ne olursa olsun severdin, Anita," dedi.

Omuzlarımı silktim. "Asla bilemeyeceğiz, değil mi?"

"Yani, hepsine âşık olmayacak kadar kontrol sahibi olduğun için mi suçluluk duyuyorsun?" diye sordu.

"Bir saniye," dedi Jason. "Damian ve Nathaniel sana aynı anda bağlandı ve Damian için ayakların yerden kesilmedi. Yani, olayın yalnızca *ardeur* üstündeki kontrolün olduğunu söylemek doğru olmaz."

Ona bakakaldım, haklıydı. "Damian'ı neden Nathaniel kadar sevmedim o zaman?"

"*Ardeur* onu senin çağırdığın leopar yapmadan önce Nathaniel'dan etkileniyordun zaten. Damian'dan hiç o kadar etkilenmemiştin," dedi Jason.

"Damian güzel, harika ve..."

"Onu bize karşı savunmak zorunda değilsin," dedi Jason.

"Kimseyi reddetmek istemiyorsun, değil mi?" diye sordu J.J.

"Tam olarak öyle değil. İnsanları dışlamaktansa onları da dahil etmek istiyorum, sayılır. Benim sorumlu olduğum birilerinin yalnız ya da üzgün olması fikrini sevmiyorum."

"Bütün bu insanlardan sorumlu değilsin, Anita," dedi J.J.

"Evet, öyleyim."

Jason, eliyle onun kolunu okşamak için üzerimden uzandı. "Aslında bakarsan, öyle sayılır."

"Bana tekrar açıklar mısınız?"

Ben Jason'a baktım, o bana baktı. Kafasını iki yana salladı. "Hayır, çok şey var. Özet geçeyim."

J.J. buna güldü. "Pekâlâ, bana kısa versiyonunu söyleyin."

"Herhangi bir alanda vampirler toplanır veya yeterince güçlenirlerse, yiyecek piramidinin üstüne çıkarlar. Likantropları daha az güçlü görürler ve bir vampir efendisinin metafiziksel güçleri genellikle bunun gerçek olmasını sağlar. Jean-Claude, Amerika'nın ilk vampir kralı ve bu onu bütün metafiziksel Amerikalıların lideri yapar ve Anita onun kraliçesi. Yani, gerçekte hepimize liderlik etme konusunda bir rolü var, ki bu da bir şekilde hepimizden sorumlu olduğu anlamına geliyor."

"Ne dediyse öyle."

"O zaman, Jean-Claude kral ve sen onun kraliçesisin, bunu anladım ama o, herkesin mutluluğuyla ilgili senin kadar sorumluluk hissetmiyor. Başlarının üstünde bir çatı, yiyecekleri ve temel ihtiyaçları olsun diye uğraşıyor o. Hiçbir lider onun için çalışan insanların duygusal esenliğinden sorumlu olmaz. Olamazsın, işin bu değil."

"Onları kendime ben bağladım, kurtulamıyorlar ve bir de onları ret mi edeceğim? Bu çok... acımasızca."

"Ama sen de onlar kadar kapana kısılmış haldesin Anita ve seni suçlu ve sorumlu hissettiren sorunun her neyse onu çözemezsen tamamen kapana kısılmış olacaksın, sonsuza kadar."

J.J.'in gözleri biraz fazla dik bakıyordu. Aşağı doğru baktım ve o bana sarılırken, Jason yüzünden hâlâ yapışkan olan çıp-

lak bedenimi gördüm. O ve J.J. çıplak karnımın üstünde el ele tutuşuyordu. Her şeye göz attım ve bu konuşmayı yapmak istemeyip bu konuşmadan korktuğumu, ödleklik yaptığımı fark ettiğim an, o açık, mavi gözlere bakmak için kendimi zorlamam gerekti.

"İşte, neden tekrar baktın? Benimle mutlu değilsin, rahatsız oldun ama yine de dişini sıkacaksın, değil mi?"

"Korkaklığa izin yok," dedim.

"Yap ya da öl diye bir şey yok, Anita, konfor alanından çıktın o kadar. Şu anda bana bakmak istememen normal."

"Anita için değil," dedi Jason, onu benim üstümden kendine çekip yavaşça öperek.

J.J. geri çekildi ve ona baktı. "Nasıl yani?"

Jason bana baktı. "O tanıdığım en cesur insanlardan biri çünkü bir şeyi yapmaktan korktuğu, gerildiği ya da rahatsız olduğunda yine de bunu yapıyor. Yalnızca korktuğun zaman gerçekten cesur olabileceğini, korku olmadan cesaret olamayacağını öğretti bana."

"Bu... Harika," dedi J.J.

"Böyle konuşarak beni utandıracaksın, Jason," dedim.

"Sen de benim yatakta ne kadar iyi olduğumdan bahsederek bu iyiliğime karşılık verebilirsin."

Önce gülümsedim, ardından güldüm. "Peki, sen inanılmazsın ama bu alanda egonun yerli yerinde olduğunu düşünüyorum."

"Konuyu değiştireceksiniz, değil mi?"

Omuzlarımı silktim.

Jason omuzlarını silkti.

"Erkekler," dedi ve gözlerini devirdi.

"Hey, son baktığımda ben bir kızdım."

Bana Jason'ı hatırlatan gözlerinde o yaramaz ışık parlayarak sırıttı. "Eh, ben de kontrol ettim ve evet, sen bir kızsın, en güzel şekilde."

Tekrar kızardım ve saklanabilecekmiş gibi ellerimi kaldırdım.

"Yaşasın, seni iki kere kızarttım."

Ona dik dik baktım ama o bana sırıtırken sert yüz ifademi koruyamadım ve Jason da ona katılınca birlikte soğukkanlılığımı bozdular. Gülümsemek zorunda kaldım.

"Lanet olsun, ikiniz de bunu yapabiliyorsunuz."

"Neyi yapıyoruz?" diye sordu J.J.

"O istemediğinde onu güldürebiliyoruz," dedi Jason.

"Bu gücü yalnızca iyiye kullanmalıyız ya da eğlenceli olduğunda," diye karşılık verdi.

Sırıttım ve ikisine de gözlerimi devirdim.

"Seni gülümsetmeyecek bir konu açmak istemiyorum ama yarın gidiyorum ve bu konuyu çözmen gerek."

"Neyi çözeceğim?"

"Jade'i. Ona hayır deme hakkın var Anita. Sana metafiziksel olarak bağlı olan erkeklere hayır dediysen, ona hayır demekte neden bu kadar zorlanıyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Kız olduğu için mi?"

"*Bilmiyorum* elimdeki tek cevap, J.J."

"Pekâlâ, şunu sormama izin ver. Hayatının geri kalanında Jade ile çıkma düşüncesi seni nasıl hissettiriyor?"

"Harika değil," dedim.

"Seni onunla çıkmaya, randevuya götürmeye, hayatının daha büyük kısmında yer almaya zorluyor. Bu konuda nasıl hissedersin?"

"Yapmak istemem."

"O zaman yapma," dedi J.J.

Ona baktım, ağzımı açtım, kapattım ve orada öylece uzandım. Ne hissedeceğimi bırakın, ne düşüneceğimi bile bilmiyordum.

Jason alnımı öptü, yüzüme bakabilmek için doğruldu ve, "Anita, sorun yok, sevgili olmak istemediğin insanlarla sevgili olmak zorunda değilsin," dedi.

"Sizin için söylemesi kolay, zorladıkları ve sürekli daha fazlasını istedikleri kişi siz değilsiniz. Geri çekildiğim zaman bana nasıl baktıklarını, suçlamalarını ve kendilerine kızmalarını görmüyorsunuz. Hepsi benden bir parça istiyor ve hepsine yetecek kadar ben yok."

"Birkaç hafta önce, J.J.'e açıklama yapmama yardım etmeni istediğim ilk zaman da böyle söylemiştin."

"Hâlâ doğru," dedim.

"Herkesin eski sevgilisi var, Anita," dedi J.J.

"Anlamıyorsun, J.J. Sen eski sevgililerinden kurtulabiliyorsun. Sen taşınıyorsun ya da onlar gidiyor ve onları bir daha görmüyorsun. Araya mesafe giriyor ve belki ileride arkadaş kalıyorsunuz ama oraya ulaşmak için o mesafe gerekiyor. Ne zaman bir sevgilimi reddetsem orada olmaya devam ediyorlar. Sadece aynı şekilde değil, Lanetliler Sirki'nde yaşıyorlar, hatta Damian'ın benim evimdeki garajda bir evi var."

"Neden onun o şekilde taşınmasına izin verdin?" diye sordu.

"Çünkü o çağırdığım vampir ve kullarını yakınında tutarsan güç tabanının artmasına yardımcı olur."

"Ve artık onu sevmediğin için suçluluk hissediyorsun," dedi Jason.

Ona pis bir bakış attım. "Bana yardımcı olma."

"Hey, gerçek bu ve bunu biliyorsun."

"Jade'in eski efendisine olan bağlarını kırdıysan, başkalarını da kendi bağlarından kurtardıysan, Damian'ı da serbest bırakabilir misin?"

"Ne zaman onunla ve Nathaniel ile bağlarımı koparmaya çalışsam ölmeye başlıyorlar; Damian delirdi ve insanlara saldırdı. Jean-Claude neredeyse onu tehlikeli bir hayvanmış gibi öldürecekti."

"Pekâlâ, o zaman bu olmaz," dedi J.J. gözlerini büyüterek. Birden üşümüş gibi çarşafı daha çok üzerine çekti.

Üstündeki çarşaftan birazını kendime çektim çünkü soğuktu ya da konuşma bana soğuk hissettirmişti, kim bilir.

"Fakat diğer herkeste işe yarayan şey, senin eski efendileriyle olan bağlarını kesmen ve yerine kendini koymandı. Damian'ın seninle olan bağlarını koparsan ve yerine başka bir vampir koysan nasıl olur?"

"O Nathaniel'a da bağlı, unuttun mu? Nathaniel'ı da özgür bırakmak zorunda oluruz. Bu şekildeki vampir işaretleriyle metafiziksel olarak böylesine karmaşık bir şey yapan birini hiç duymadım."

"Deneyen oldu mu?" diye sordu J.J.

"Hayır, çünkü işe yaramazsa insanlarının akıl sağlığını bozabilir ya da onları hemen öldürürsün ve bu olay bu boka bulaşmama konusunda bayağı büyük bir teşvik edici."

"Pekâlâ, pekâlâ, bir fikirdi sadece," dedi J.J.

"Özür dilerim. Sana sinirli değilim, duruma sinirliyim sanırım."

"Damian'ın Cardinale'ı var ve birlikte epeyce mutlu görünüyorlar," dedi Jason.

"Damian'ın *ardeur* için olan beslenme listemde olmamasını istemişti ve buna saygı duydum."

"Ama Nathaniel ile olduğu kadar onunla da o kadar sık seks yapsaydın, Cardinale'ı bulabilir miydi?" diye sordu Jason.

"O ve Nathaniel ile o şekilde yatıyor olsaydım Micah'ya yer kalmazdı."

"Yatakta mı?" diye sordu J.J.

"Yoksa hayatında mı?" diye tamamladı Jason.

İkisine de kaşlarımı çatarak baktım. "Biliyor musunuz, birbirinize o kadar benziyorsunuz ki sinir bozucu oluyor."

"İki arada kalmış gibi mi hissediyorsun?" diye sordu Jason.

"Bunu zaten yapmadık mı?" dedi J.J. yüzü ve sesi zarif bir tonda.

İkisine de tekrardan gözlerimi devirdim. Onların yanında olmanın bende sıklıkla bu tepkiyi doğuracağını düşündüm. Pek sorun olmazdı.

"Buna neden kızarmadın şimdi?" diye sordu J.J.

"Bir fikrim yok. Kızarmalarım biraz öngörülemezler."

Beni dürter gibi yaptı.

Nathaniel odaya geri döndü, saçları ıslak şekilde sıkı bir örgü içindeydi. Çarşafların altına girdi. "Ne kaçırdım?"

Jason ve J.J. birbirlerine baktılar. Ben, "Ona söylemek zorunda değiliz. Kalkanları indirirsem benim bildiklerimi biliyor olur."

J.J. bana baktı. "Cidden mi?"

"Cidden," dedim.

Nathaniel, "J.J'e arkadan sarılabilir miyim yoksa yer değiştirmemize gerek var mı?" diye sordu.

J.J.'in suratında tuhaf bir ifade oluştu. "Harika bir seks yapmış olabiliriz ama Jason'a sarılmayı tercih ederim."

"Bu yüzden sordum. Bazen seks, sonrasındaki sarılmadan daha rahat olabiliyor."

Yerimde kaydım ve Jason'a sarılabilmek için J.J. öteki tarafıma geçti. Nathaniel ve ben de yanlarında aynı şekildeydik. Nathaniel kolunu etrafıma doladı ve bedenlerimizi birbirlerine yasladı. Jason'ın bana sarılması iyi hissettiriyordu ama bu daha iyiydi. Arkadaşlar arasında ve daha önemli kişiler arasındaki fark yüzündendi. "Evet, ne kaçırdım?" diye sordu.

Ürperdim ama çok az, ardından kalkanlarımı yeterince indirip son birkaç dakikayı düşündüm. Kelimesi kelimesine öğrenmiyordu ama son dakikalarda ben ne öğrenmişsem o da yanımdaymış gibi biliyordu. Birbirimizi bunaltmadan paylaşım yapma konusunda git gide iyileşiyorduk. Eskiden bunu, onu duygu, anılar ve her şeyi üstüne yağdırmadan yapamazdım fakat şimdi bilgiyi paylaşabiliyor ve onun ya da Micah'nın veya Jean-Claude'un duygularını ve düşüncelerini ben üstüne etki etmeden paylaşmalarına izin verebiliyordum.

Nathaniel iyice yaklaştı. "Bana Damien ile yakın olduğundan daha yakın olmak istediğin için mutluyum." Yüzümün kenarını öptü ve çene çizgimi takip edip boynuma yumuşak öpücükler kondurdu.

"Anita'nın gözlerini kapattığını gördüm, seks sırasında olan minik bir kırpıştırma gibi ve şimdi sen her şeyi bu kadar hızlı bir şekilde bilmiş mi oluyorsun?" diye sordu J.J.

"Evet," dedi Nathaniel ve boynuma bir öpücük daha bıraktı.

"Ona Jade ile ilgili ne söyledim?"

"Jade'in ona uygun olmadığını ve ondan ayrılması gerektiğini," diyecek kadar beni öpmeye ara verdi.

"O şekilde söylemedim."

"Ama Anita böyle yorumladı ve son birkaç dakikanın onun tarafından olan versiyonunu aldım."

"Vay canına, bu çok... Tüyler ürpertici, yararlı ve biraz da... Bilmiyorum korkunç değil ama rahatsız edici."

"Tatlım," dedi Jason yanağını öperek. "Bu bizim korkunç bulduğumuz şeyler arasında bile değil."

Ona bakabilecek kadar kollarının arasında hareket etti. "Gerçekten mi?"

Hepimiz aynı anda, "*Gerçekten,*" dedik.

Gözlerini üzerimizde gezdirip gülümsedi. "Eğer kıskanç biri olsaydım, kıskandığım tek kişi Anita olmazdı. Üçünüzün birbirinizle olan etkileşiminizi de kıskanırdım."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Arkadaş olarak birbirinize çok yakınsınız. Üçlü ya da çoklu olarak birlikte olduğunuz için mi bilmiyorum ama birbirinize yakınsınız."

"Neden arkadaşlığı kıskanasın ki? Yoksa kıskandığın seks mi olurdu?" diye sordum.

"İkisi de ama Freda arkadaşlarımı kıskanıyor ve beni onlardan uzaklaştırdı. Arkadaş olduğum eski sevgilileri anlıyordum ama sonra benim için New York'ta sadece o kalana kadar zorlamaya devam etti."

"Dans şirketinde arkadaşların var," dedi Jason.

"Freda ile iki yıl geçirmeden önce vardı. Şimdi ise, yalnızca iş arkadaşlarım olarak kaldılar ve onlardan uzaklaştım."

O kadar mutsuz görünüyordu ki uzanıp koluna dokundum.

Bana gülümsedi.

"Biliyor musun, onu mutlu etmeyen bir kadınla çıkan tek kişi ben değilim," dedim.

Başını yukarı aşağı salladı. "Bazen kendimize yapılması gereken tavsiyeyi biz başkalarına yaparız. Ne dediğimi biliyorum."

Nathaniel'ın yüzünü görebilecek kadar döndüm. "J.J.'in Jade hakkında söylediklerine katılıyor musun?"

"Kişisel sınırlar için seninle aynı sorunları ben de yaşıyorum. Bu yüzden, onu grup olarak seks hayatımıza dahil edebilecek miyiz ve bu onun seninle bir ilişki içerisinde olma isteğine yetecek mi bakalım derim. Eğer olursa harika ama hâlâ yalnızca seninle sinemaya gitmek ve oynamak için ısrar ederse hayır dersin. Micah, ben ve Jean-Claude ile gerçekten sevgili olmaya bile zar zor zamanın yetiyor."

"Sen genelde çoklukta bereket var dersin," dedim.

"Yalnızca sorunlarını çözen insanlarla. Aramıza katacak bir kadın bulmak çok iyi olurdu. Bu, diğer erkekleri çok mutlu ederdi ama Jade hepimizi mutlu etmeye yardım edecek bir kadın değil."

"Yani, terapiye gitse ve çaba gösterse bile ondan daha fazlasını istersin," dedim yüz ifadesini izlemek için ona dönerek.

Çok ciddi, biraz da üzgün görünüyordu ama her şeyin altında gözlerinde daha çok öfke vardı. Jade'e mi, başka bir kadın olma şansının kaçmasına mı yoksa ona karşı oy kullanmak için sinirlenmesi gerektiği için mi sinirliydi, emin olamıyordum.

"Senin çok büyük bir kısmını istiyor, Anita. Sevdiğin, hayatlarımıza daha iyi şekilde uyum sağlayan ve diğer şeyleri de iyileştiren bir sürü insana bağlısın zaten. Bizi aşağı çekip enerjimizi emen birine ihtiyacımız yok. Herkesi yukarı kaldıracak ve enerji seviyesini yükseltecek birine ihtiyacımız var. Jade yeterince yardımda bulunmuyor ve karşılığında bir şey vermeden fazla duygusal desteğe ihtiyacı var."

Nathaniel'ın koluna asılarak bana daha sıkı sarılmasını sağladım. "Yani onunla sevgili olmayı ya da seks yapmayı bırakabiliyor muyum?"

"Tam şimdi ne dediğinin farkında mısın?" diye sordu J.J.

Ona baktım. "Jade ile ayrılacağımı söyledim."

"Hayır, onunla sevgili olmayı 'bırakabiliyor' musun diye sordun. Yani, onunla sevgili olmayı bırak, seks yapmak bile istemediğini gösteriyor bu."

"Sanırım istemiyorum."

"Sanırım mı?" dedi Jason.

"Jade ile artık seks yapmak istemiyorum ve sadece ikimiz olacak şekilde onunla sevgili olmak istemediğime eminim. Duygusal olarak çok zor birisi."

"Bunu söylemek istemezdim ama onu bu akşamdan sonra terk etmek iyi halli olmasına ceza vermek gibi görünmüyor mu? Daha önce hiç olmadığı kadar çok erkekle etkileşime girdi."

Çığlık mı atsam ağlasam mı bilemedim, çünkü doğru bir noktaydı.

"Bu neden bir şeyi değiştirsin?" diye sordu J.J.

"Değiştiriyor işte," dedim ve iç geçirdim.

"Karar verdiğin her şeyi değiştirmesine gerek yok," dedi Nathaniel.

Yüzünü görecek kadar etrafımda döndüm. "Dinliyorum."

"Jade ile olmanın hangi kısımlarından zevk alıyorsun?"

Bir süre düşündüm, ciddi ciddi düşündüm. "Onunla ilgilenmeyi, cesaretlenmesini ve kendinden emin olmaya başlamasını izlemeyi seviyorum. Yataktaki diğer insanlar yüzünden delirmediği sürece mutlu grubumuzun içinde, o yanımdayken uyumayı seviyorum."

"Başka?"

"Bu hafta sonundan önce başka bir kadınla seks yapmayı sevmediğimi söylerdim ama sorun kız kısımları değil kişilik çatışması." Kimseyle göz göze gelmemek için bakışlarımı aşağı çevirdim

ve, "Nathaniel'ın J.J. ile yatmasını izleyemediğim için biraz hayal kırıklığına uğradım aslında. Daha önce erkeklerimden hiçbirini başka bir kadınlayken izlemedim," dedim. Yüzlerini görebilmek için kendimi yukarı bakmaya zorladım.

Jason ve J.J. birbirinin tıpatıp aynısı ifadelerle bana sırıtıyorlardı. Nathaniel arkamdan o derin, mutlu erkek gülümsemesiyle güldü ve bana daha sıkı sarıldı.

"Seni de bir izleyici yapacağız," dedi.

"Sadece izlemekle bırakmam," dedim.

Masum gözleriyle hiç de masum olmayan bir bakış attı bana. "Daha iyi ya."

Biraz daha konuştuk ve Jade'i tamamen seks kısmından çıkarmamaya karar verdik ama onunla çıkmayacak ya da ilişkinin daha fazla olmasını sağlamayacaktım, çünkü daha fazla olmasını istemiyordum. Kesinlikle daha azını istiyordum. Kabul etmek zorundaydı.

Jason ve benim de katılımımızla izleyebileceğim, J.J.'in Nathaniel ile seks yapabilecek kadar rahat olacağı yarın için olası bir seks planı üstüne de konuştuk. Başka bir kadınla, diğer kadın seksten ürkerse ne yaparız diye düşünmek zorunda olmadan bir plan yapabilmek güzeldi. Konuşmamızı yaptıktan sonra sırayla banyoya temizlenmeye gittik, ardından Jason ve ben ortada, J.J., Jason'ın, Nathaniel da benim arkamda yan yana uyumak üzere uzandık. Bu kız bizim mutlu grubumuza çok iyi uymuştu.

Laurell K. Hamilton'ın "Anita Blake" serisinin

ÖLÜ BUZ

adlı yeni kitabından heyecan verici bir kesit için okumaya devam edin.

1

"DEMEK NİŞANLISIN," DEDİ Özel Ajan Brenda Manning. Beline sardığı ağır bir kemer ile pantolonlu, siyah bir takım giymişti ve silahını yanında tutuyordu. FBI için çalışıyordu ve gizli taşımayı düşünmesine gerek yoktu, bu yüzden de takımının ceketi her açıldığında silahının görünmesi sorun değildi. Kemerin üstünde görünen silah, beyaz gömleğinin üzerinden oldukça net seçiliyordu.

"Evet," dedim. Benim silahım da üstümde, saat üç yönündeydi ama ceket havalandığında diğer işimdeki müşterilerimin görmemesi için ceketimi özel olarak diktirmiştim. Siviller bazen çok çabuk korkuyordu. Aynı zamanda, silah ve kılıfın ağırlığını taşıyabilecek kemerler takabilmek için eteklerime kemer halkaları ekletmeye başlamıştım. Sloganı, "Yaşayanların, Öldürmek İçin Ölüleri Diriltiği Yer" olan şirketimden gelmiştim. Patronumuz Bert ölüleri diriltmenin nadir bir yetenek olduğu gerçeğini sak-

lamak gerektiğini düşünmüyordu, yeteneğe para ödüyordunuz. Doğaüstü birimdeki ABD Federal Ajanı olduğum işim, git gide daha fazla zamanımı almaya başlıyordu. Bugün olduğu gibi.

Diğer çok özel ajan, Mark Brent, uzun boylu, zayıf ve üniversiteden yeni mezun olacak yaşta görünüyordu. Yanlarında getirdikleri taşınabilir bilgisayarın üstüne eğilmiş ve odadaki tek masaya oturmuştu. Silah kılıfına uyacak şekilde kahverengi olması dışında Manning'in üstündeki takımın neredeyse bire bir aynısını giymişti. Silahı hâlâ beyaz gömleğinin üstünde korkutucu siyah bir çıkıntı olarak duruyordu ama. Şefimiz Rudolph Storr'ın ofisindeydik. Dolph şu anda başka bir yerdeydi ve bu nedenle FBI ve Çavuş Zerbrowski ile yalnız kalmıştım. İç huzurum için hangisi daha tehlikeliydi emin değildim ama Zerbrowski'nin daha çok boş konuşacağını biliyordum. O, benim partnerim ve arkadaşımdı, bu yüzden hakkı vardı. Özel Ajan Manning ile yeni tanışmıştım ve ona hayat hikâyemi borçlu değildim.

"Evlilik teklifiyle ilgili okuduğum yazı harikaydı, sanki peri masalından çıkmış gibi," dedi Manning. Omuz boyundaki saçını bir kulağının arkasına attı ve saçı orada durdu çünkü tahta gibi dümdüzdü. Benim buklelerim asla benim sözümü dinlemezdi.

İç çekmemek için kendimi zor tuttum. Polis ve kadınsanız asla bir ünlüyle çıkmayın. Sertlikle anılan ününüzü yerle bir ediyor. Ben bir ABD Federal Ajanıydım ama nişanımızı halka duyurduğumuzdan beri tanıştığım çoğu kadın ve birçok erkek için Ajan Blake yerine *Jean-Claude'un nişanlısı* olmuştum. Suçla savaşın ortasında FBI'ın böyle şeylerle ilgisi olmayacağını ummuştum ama belli ki yanılmışım.

Benim için sorun, halka söylediğimiz hikâyenin hem gerçek hem de yalan olmasıydı. Jean-Claude büyük jesti, duş seksi sırasında teklif ettikten sonra yapmıştı. Spontane, harika, dağınık ve çok gerçekti. Onu ve kendimi şaşırtarak evet demiştim. Evlenecek tarzda bir kız olmadığımı düşünüyordum. Medya ve diğer vampirler için ününe yaraşır bir şey yapmamız gerektiğini

söylemişti. Kral/başkanlarının bir çeşit zarafete sahip olmasını bekliyorlardı ve gerçek bir teklif fazla sıradan kalırdı. Bu zarafetin içinde bir fayton olmasını beklemiyordum. Evet, doğru duydunuz, beni lanet olası bir faytonla almıştı. Zaten evet dememiş ve onu ölümüne sevmiyor olsaydım ona hayır demekle kalmaz, asla olmaz derdim. Yalnızca gerçek aşk, beni bu muazzam teklife ayak uydurmaya itmişti; fakat bu teklifin ardından gelecek düğünü hayal etmeye çalıştığımda ödüm kopuyordu.

"Ah, evet, Anita bütün o prenses olaylarına bayılır, değil mi Anita?" Zerbrowski duvara doğru dayamış olduğu sandalyesinde otururken seslendi. Takım elbisesi içinde uyumuş gibi görünüyordu ve yamuk kravatında da bir leke vardı. Evinden çıkarken yeni yıkanmış ve düzgün olduğunu biliyordum ama bir karikatür karakteri gibiydi; kir ve dağınıklık o evden çıkar çıkmaz peşine düşüyordu. Siyah ve beyaz saçları gittikçe daha çok beyazlıyordu ve bukleler halinde düşecek kadar uzamışlardı, ellerini aralarında gezdirip duruyordu. Yalnızca, kahverengi gözlerinin etrafındaki gümüş çerçeveli gözlükleri kareydi ve temizlikle parıldıyordu.

"Tabii, o prenses saçmalıklarını çok severim Zerbrowski," dedim. Ajan Manning ikimize doğru kaşlarını çattı. "Bir şeye karışmışım gibi hissettim. Ben sadece arkadaş canlısı olmaya çalışıyordum."

"Hayır, sen prensesin, prensin ne kadar harika olduğuyla ve nasıl ayağını yerden kestiğiyle ilgili konuşmasını istiyordun," dedi Zerbrowski, "Ama Anita büyük romantik jestle ilgili sorular soran diğer kadınları hayal kırıklığına uğrattığı gibi seni de hayal kırıklığına uğratacak."

Onun büyük, romantik bir jest değil, lanet olası destansı bir romantik jest olduğunu ve bundan nefret ettiğimi söylemek istedim. Jean-Claude sonunda tüm engelleri aşıp, belli ki çıktığımız süre boyunca yapmak istediği, gösterişli "ayağını yerden kesme" saçmalığını yapabilmeye bayılmıştı. İşin içinde seks olmadıkça

ayaklarımı sağlam bir şekilde yere basmak isterdim ve bir faytonda seks yapamazdınız; atları korkuturdu. Hayır, bunu denemedik çünkü tüm süre boyunca lanet olası videoya kaydediliyorduk. Görünüşe bakılırsa düğün koordinatörleri olduğu gibi, şimdi de nişan koordinatörleri vardı, bu yüzden de tabii ki de bir kameramanımız vardı. Tek yapabildiğim Jean-Claude'un duygularını incitmemek için kameraya gülümsemekti ama o benim gerçek gülümsemem değildi ve birkaç karede gözlerimde, yalnız-kalana-kadar-bekle-bayım-bunun-hakkında-kesinlikle-konuşacağız bakışım vardı.

Manning'in kız kardeşlik davetini kabul etmeye karar verdim ve konuştum, "Üzgünüm Ajan Manning ama hikâye öğrenildiğinden beri bir ajan yerine Jean-Claude'un kız arkadaşı gibi muamele görüyorum ve bu durum gerçekten canımı sıkmaya başlıyor."

Yüzü ciddileşti. "Özür dilerim, bu şekilde düşünmemiştim. Yıllarca erkeklerle çalışıp itibarını artırıyorsun ve benim sorduğum ilk şey nişanın oluyor."

"Partnerimin bugün sizinle tanışana dek hiçbir konuda bu kadar kız olduğunu görmemiştim Ajan Blake," dedi Brent bilgisayarın önünde kambur bir şekilde oturmayı bırakarak. Gülümsedi ve böyle gözüme daha genç göründü. Diğerlerimize göre daha temiz yüzlü ve dinç görünüyordu. Ah, yeniden kötülüğe karşı savaşı gerçekten kazanabileceğini düşündüğün zamanki gibi ışıl ışıl ve neşeli olmak...

Manning sahiden utanmış göründü ki bu FBI ajanlarında, özellikle de onlarla yeni tanışmışsanız, görebileceğiniz bir şey değildi.

"Kes şunu Brent," dedi.

Brent hepimize sırıttı. "Sadece, iki yıldır birlikte çalışıyoruz ve senin hiçbir şey hakkında böyle heyecanlandığını görmemiştim."

"Fayton yüzünden," dedi Zerbrowski. "Hatunlar böyle şeylere bayılır."

"Bu hatun hariç," dedim sessizce.

"Ne dedin?" diye sordu Manning.

"Hiçbir şey. Video hazır mı, Ajan Brent?" diye sordum işimizi yapıp benim özel hayatımı rahat bırakabileceğimizi umarak.

"Evet." Sonra gülümsemesi azaldı, ışıltı ve neşenin silinmeye başladığını gördüm. "Fakat gördükten sonra hepimiz faytonlar ve güzel mi güzel prenseslerden bahsetmeyi tercih edebiliriz."

Bu da bir ilkti; bir FBI ajanının kendisini bir şeyin rahatsız ettiğini itiraf etmesi. Yüksek sesle itiraf etmesine neden olduysa çok kötü bir şey olmalıydı. Birden görmek istemedim. Kafamdaki görsellere bir kâbus daha eklemek istemedim. Ben yasal bir vampir infazcısıydım ve psişik gücümle zombileri canlandırabiliyordum. Kafamda, daha fazlasına ihtiyacım olmayacak kadar yeterince korkunç şey vardı ama sandalyemde kalmaya devam ettim. Eğer Manning ve Brent birden fazla kez izleyecek kadar dayanıklıysa, ben de bir kere izleyebilirdim. Diğer rozetlilere rüyalarımın vampiri tarafından evlilik teklifi edilmenin sertliğimi biraz olsun azalttığını düşündüremezdim. Bir kısmım inansa bile ben de kendime inanamıyordum. Bir erkeğin kendisini külkedisi aracına bindirmesine izin veren biri nasıl silah taşıyıp kötü adamları infaz edebilirdi? Düşünmesi bile başımı ağrıtıyordu.

Zerbrowski aklımdan geçeni söyledi. "Federaller bir şey kendilerini rahatsız ettiğinde bunu asla kabullenmez sanıyordum."

Ajan Brent başını iki yana salladı ve yorgun göründü. Gözlerinin etrafında daha önce görmediğim çizgiler oluştu ve tahmini yaşına üç ila beş yıl ekledim. "Altı yıl kolluk kuvvetlerinde çalıştım. Her şeyi gördüğümü sanırdım, bunu görene kadar."

Kafamda matematiğini yaptım ve neredeyse otuz yaşında olması gerektiğini fark ettim, ben de bu yaştaydım ama bütün ışıltımı yıllar önce kullanmıştım.

"Bunun başka bir büyük, kötü, doğaüstü vatandaşın yanlış yola girmesi sanıyordum," dedim.

"Tam olarak değil," dedi.

"Gizemleri sevmem Ajan Brent. Bu kadar az bilgiyle burada olma nedenim FBI'a karşı nezaketim ve şefimiz Storr'un ricası."

"Bunu takdir ediyoruz ajan ve ne kadar az kişi ayrıntıları bilirse o kadar iyi olacağımızı düşünmeseydik sizi bu kadar kör şekilde buraya getirmezdik," dedi Brent.

"Harika," dedim, "fakat ön sevişme kısmı biraz yorucu olmaya başlıyor. Odada dördümüzden başka kimse olmadığına göre, videoda ne var?"

"Her zaman bu kadar asabi misin?" diye sordu Manning.

Zerbrowski sesli bir şekilde güldü ve kendini engellemeye bile çalışmamıştı. "Ah, Ajan Manning, bunun partnerimin asabi haliyle alakası bile yok."

"Onun hakkında bir şeyler duymuştuk ve haklısın Blake. Buraya evlilik teklifinin, itibarını yumuşatmış olmasını bekleyerek geldim. İçimde o kadar kız bir tarafın kaldığını düşünmemiştim ve ben olayın seni yumuşatmış olacağını düşündüysem, erkek iş arkadaşların hayatını... zorlaştırıyor olsa gerek."

Gülme sırası bendeydi. "Öyle de denebilir ama dürüst olmak gerekirse asıl bir-vampirle-nişanlı olma durumum bazı iş arkadaşlarıma kimin tarafında olduğumu sorgulatıyor."

"Vampirler artık beraberinde getirdiği bütün haklarla birlikte yasal vatandaşlar," dedi.

"Yasal olarak evet ama sırf yasa değişti diye önyargı kaybolmuyor."

"O konuda haklısın," dedi. "Hatta, bürodaki bazıları senin doğaüstü yaratıklarla sevgili olma yatkınlığından dolayı seni dahil etmememiz gerektiğini düşünüyordu."

"Yatkınlık demeleri hoşmuş. Peki, bana güvenmeye nasıl karar verdiniz?"

"Birleşik Devletler'deki vampir infazcıları arasında en yüksek ölüm sayısına sahip olan kişi sensin ve sadece Denis-Luc St. John'un senden daha çok başıboş likantrop öldürmüşlüğü var."

"O, trol-tazılar eğitiyor. Özellikle doğaüstü avları yakalamak için yetiştirilen tek köpek türü onlar. Bu, onu el değmemiş alanlarda şekil-değiştirenlerin izini sürme kralı yapıyor."

"Köpeklerin onu işinde daha iyi yaptığını mı, yoksa onları kullanarak hile yaptığını mı ima ediyorsun?" diye sordu.

Omuzlarımı silktim. "İkisini de etmiyorum. Gerçeği söylüyorum sadece."

"Anita kendine geldiğine ve ben de arkadaşı olduğum için ona ayak uydurduğuma göre bize artık biraz deri gösterin ajanlar, kışkırtmayı bırakın," dedi Zerbrowski.

"Ah, kesinlikle deri göreceksiniz," dedi Brent ve yine gözüme yaşlı göründü.

"O videoda ne var öyle Ajan Brent?" diye sordum.

"Zombi pornosu," dedi Brent ve ekranın ortasındaki oka tıkladı.

2

"ÜZGÜNÜM AJANLAR AMA bu yeni bir şey değil. Mide bulandırıcı ama yeni değil."

Brent ekrana dokundu ve karanlık mezarlık görüntüsünü durdurdu. Titrek ve karanlıktı, henüz ekranda bir zombi ya da başka biri yoktu. İki ajan bana kötü bir şey söylemişim gibi baktı.

"Yanlış canlandırıcıyı mı seçtik?" diye sordu Manning yanındaki partnerine.

"Belki," diye karşılık verdi adam.

"İnsanların zombilerle seks kaseti yapmasına yardım etmem için yıllardır istek alıyorum. Ölü ünlüler ucubeleri ortaya çıkarıyor." Titredim çünkü bunu düşünmek bile çok yanlıştı.

"Senin sapıklarından favorilerim lise aşklarını diriltmeni isteyenler," dedi Zerbowski.

"Evet, artık paraları olduğu ve başarılı oldukları için onları lisede veya üniversitede reddeden kızlarla bir şans daha istiyorlar."

Başımı iki yana salladım.

"Bu iğrenç, bir-terapiste-görün iğrençliğinde," dedi Manning.

"Katılıyorum ve dürüst olmak gerekirse kişinin gerçekten zombi olacağına inandıklarını sanmıyorum. Akıllarında bir yerde kızın mezarından kalkacağını ve ona layık olduklarını gösterip sonsuza kadar mutlu yaşayacaklarını düşünüyorlar."

"Vay canına Anita, lisede onları reddeden kızları tokmaklamak isteyen hasta piçleri ne kadar romantik anlattın." Zerbrowski ciddi ciddi şaşırmış görünüyordu.

Omuzlarımı silktim, kaşlarımı çatmamaya çalıştım ve sonunda, "Evet, evet, bir efsanevi evlilik teklifi sonrasında tamamen kız oluyorum," dedim.

"*Tokmaklamak,*" dedi Ajan Brent. "İnsanların bu kelimeyi artık kullanmadıklarını sanıyordum."

"Senin gibi züppeler güzel bir argo duydu mu değerini anlamıyor," dedi Zerbrowski.

"Onu dinleme, o kadar yaşlı değil. Saçları erkenden siyah beyaz oldu sadece."

"Son birkaç dosyada beni o kadar korkuttular ki saçlarım beyazladı." Normalde hiç yapmayacağı şekilde sırıtmadan, yüzü öyle ciddi bir şekilde konuştu ki onu tanısalar yalan söylediğini bilirlerdi ama onu tanımıyorlardı.

"Saç, korku karşısında öyle olmaz," dedi Brent ama söylediği şeye tam anlamıyla inanıyor gibi değildi. Manning bana baktı, tek kaşını kaldırdı. Topu yeniden Zerbrowski'ye attım. "Bu onun hikâyesi, benim değil."

Zerbrowski önce bana, sonra ajanlara sırıttı. "Havayı hafifletmeye çalışıyordum, benim cazibemin bir kısmı da bu."

"Öyle gerçekten," dedim ona gülümseyerek.

"Bölgesel Olağandışı Soruşturma Birimi'nde çalışırken senin partnerin olduğu için burada o. Oraya herkes Bölgesel Olağandışı Soruşturma Takımı diyor ama resmi olarak öyle değil," dedi Manning.

"O, takma adı," dedim. "Genelde işler vahşileşip birlikte bir şeyleri parçaladığımız için bizi bir hortlak avcısı takımı gibi görüyorlar. Bu ad medya ve diğer polisler tarafından o kadar çok kullanıldı ki insanlar artık gerçeğinin bu olduğunu düşünüyor."

"Bilerek konumuzdan mı sapıyoruz?" diye sordu Brent.

Manning başını yukarı aşağı salladı ve kahvesini yudumladı. "Sanırım evet, pekâlâ, konumuza dönelim. Seninle konuşuyor olmamızın bir diğer nedeni de senin yasadışı veya ahlaken tartışmalı zombi-uyandırma talepleriyle ilgili olarak polise resmi şekilde, diğer her animatörden daha fazla şikâyette bulunmuş olman. Kendi rozetini aldıktan ve resmi bir görevli olduktan sonraysa şikâyetler azaldı. Tahmin ediyorum ki insanlar yasadışı aktivitelerini bir ABD Federal Ajanına söylemek istemedi."

"Ne kadar çok insanın sırf ölüleri dirilttiğim için kötü biri olmamı beklediğini duysan şaşırırsın, hem de en kötülerinden. Fakat evet, tek gecelik zombi ilişkileri ve zombi seks köleleri için olan talepler ben kendi tutuklamalarımı yapabilmeye başladıktan sonra azaldı."

"Bir cesedi rahatsız etmek yıllardır suç sayılıyor," dedi Manning.

"Bu bokların kasetlerinin olmasının nedenlerinden biri de bu çünkü yakalansalar da cezası az kalıyordu. İlk başladığı zamanlarda kaset oldukları için, bu kasetler sayesinde kazanabildikleri para yakalansalar da risk almaya değerdi," dedim.

"Cezalar artık daha ağır ama insan içeren suçlara karşı olan cezalar kadar değil," dedi.

Omuzlarımı silktim. "Kanunları ben yapmıyorum, uygulamaya yardımcı oluyorum yalnızca."

"Kanunları yazıldığı gibi uygulamak için elinden geleni yaptın ve deneyimlerine göre kanunlarda değişiklikler önerdin, ki seni bu küçük sorunumuz için seçmemizin nedenlerinden biri de buydu," dedi Manning.

"Ortada bir şey olduğunun hepimiz farkındayız ajan, şu büyük sır ne? Diğer tüm zombi pornoları ya içinde zombi olmayan, makyajlar içindeki insanlarla ya da California'daki bilimsel araştırma için diriltilmiş zombilerden biriyleydi. O filmlerdeki zombiler gerçek cesetlerden biraz daha iyiler."

"Bunlar farklı," dedi Manning.

"Gösterin bize," dedim ve ekledim, "lütfen." *Lütfen* kelimesini eklemiştim yoksa *FBI'a göre fazla pısırıklık yapıyorsunuz* gibi dalga geçen bir şeyler söyleyecektim. Son zamanlarda biraz aksiydim, bana göre bile aksi. Bu yüzden kendime dikkat etmeye ve aksiliğimi yalnızca kötü adamlara yöneltmeye çalışıyordum.

Brent tekrar ekrana dokundu ve titrek kamera görüntüsü bir mezarlıktaki akşam saatleri olduğunu anlayabileceğiniz şekilde titremeye devam etti ama hepsi bu kadardı. Birilerinin yılbaşı için yeni bir kamera aldığı amatör bir korku filmi başlangıcı gibiydi, ardından görüntü sabit durdu. Kamerayı yeni biri mi tutmaya başlamıştı yoksa tutan kişi düzgün tutmaya mı başlamıştı merak ettim. Sorunun cevabı, bir kötü adamla iki kötü adam arasındaki farktı.

Boş mezarlıktan, sarışın bir kadının mezardan yukarı tırmandığı bir görüntüye ani bir geçiş olmuştu. İlk başta onun koltuk altlarına kadar yumuşak toprağa gömülmüş bir oyuncu olduğunu düşünmüştüm ama sonra kamera gözlerine yakınlaştı ve bir ölüyü gördüm mü tanırdım. Zombi, daha önce binlercesinin yaptığını gördüğüm gibi mezardan sürünerek çıktı. İçinde gömüldüğü elbisesinin etekleriyle sorunu vardı çünkü beraberinde toprağı da taşıyordu, arada böyle olurdu. Ardından özgür kaldı, topuklu ayakkabılarından biri mezarda kalmış olduğu için yamuk duruyordu.

Upuzun bedeni ve omuzlarına gelen sarı saçlarıyla heykel gibiydi. Dekoltesi beyaz elbisesinin derin yakasından görünüyordu, göğüslerinde silikon vardı. Gerçek göğüs dokuları kadın onları yukarı kaldırmadan öyle dik durmazdı ve zombiler bunu

yapmayı bilemezdi. Elde tutulan kameranın küçük spot ışığı, yaşarken mavi renk olabilecek gözlerinin griliğini gösteriyordu. Griden yeşile, hatta elaya karışan mavi rengi, diğer göz renklerine göre insanın ruh haliyle daha çok değişiklik gösteriyordu. Yaşarken muhtemelen güzel biriydi ama artık bundan eser yoktu. İnsanın çekiciliğinin büyük kısmı ruhunda, kişiliğindedir. Zombilerde bu kadarı bile yok.

Sonraki sahne, yani böyle demek istiyorsanız, görünür penceresi olmayan bir yatak odasında olan zombinin sahnesiydi ve burasıyla ilgili hoş olmayan bir şeyler vardı. Odayı neden sevmediğimi bilmiyordum ama sevmemiştim. Zombi, mezarlıktaki kıyafetlerini giyiyordu ve onu azıcık bile temizlememişlerdi, bu yüzden de çiçekli yatak çarşafları ve fayans zeminler olan odada korku filmi yanlışlığında görünüyordu. İşte bu, yanlışlığın bir parçasıydı; kimse yatak odasına fayans döşemezdi. Zombinin gözlerine bir kez daha yakın çekim yaptılar ve bu sefer boş görünmüyorlardı. Bu sefer korkmuş görünüyorlardı.

"Siktir," dedim duygu barındıran hafif bir ses tonuyla.

"Sen de görüyorsun o halde," dedi Manning.

"Evet, görüyorum."

Zerbrowski, "Gözleri neden korku dolu görünüyor? Zombiler korku hissetmez, değil mi?" dedi.

"Normalde evet," dedim.

Zerbrowski sandalyesinden kalktı ve diğerlerimizin oturduğu tarafa yanaştı. "Gözleri neden öyle görünüyor o zaman?"

"Bilmiyoruz," dedi Manning. "Uzmanlarımıza göre görmek üzere olduğunuz şey imkânsız."

Derim şimdiden soğumuş, midem kasılmıştı çünkü bu "imkânsızın" ne olduğunu tam olarak bildiğim için çok korkuyordum.

Yalnızca gözleri ve ağzının göründüğü deri maskelerden birini takan bir adam görüntüye girdi. Zombinin gözleri hareketi takip etti ama geri kalanı hareketsizdi. Muhtemelen ona tersi söylenene kadar hareket etmemesi söylenmişti ve orada öylece

durması gerekiyordu ama ona gözlerini hareket ettirmemesini söylemedikleri için bağlanmış bir insan kurban gibi gözleriyle adamı takip etmişti. O şu anda bağlıydı, herhangi bir halat veya zincirin yapabileceğinden daha sert bir şekilde. Lanet olsun, bu küçük filmin gitmek üzere olduğu yere gitmesini istemiyordum. Sessizce dua ettim, *Lütfen, Tanrım, bunu ona yapmalarına izin verme.* Tanrı bütün dualara cevap verir ama bazen cevap hayırdır.

Adam elini kızın elbisesinin içine soktu ve göğüslerini okşamaya başladı. Kamera gözünün seğirdiğini yakalamıştı; adamın bunu yapmasını istemiyordu ama gözlerinden başka hayır diyebileceği bir yol yoktu.

"Onu hareketsiz tutmak için bir sakinleştirici mi vermişler?" diye sordu Zerbrowski.

"Bunu araştırdık," dedi Manning, "yaşıyor olsaydı belki, ama yaşamadığını biliyoruz. Hiç nefes almadığına dikkat edin. Yaşayan bir insan nefes almak zorundadır. O bir zombi, yani onu kim dirilttiyse onun emirleriyle hareketsiz tutulabilir."

"Diğer filmlerde nefes alıyor mu?" diye sordum.

"Konuşuyor ve onun için içine hava çekmek zorundasın ama onun dışında hayır."

Adamın üzerinde kalpli, ipek bir iç çamaşırı vardı ve maske kısmı hariç, saçma görünen çamaşırıyla romantik bir gece için giyinmiş gibiydi. Evet, bunu kim yapıyor ya da nerede oluyor gibi soruları yanıtlamak için gerekli ipuçlarını bulmaya çabalıyor, detaylara yoğunlaşıyor ama aynı zamanda bana musallat olmayacak ayrıntılara odaklanmaya çalışıyordum. Aptal kalpli çamaşırları kim seçmişse dalga geçmiş gibi, korkunun içerisinde bir nezaket gibi görünüyorlardı.

Onlardan kurtulduğunda kalp dolu çamaşırı özledim çünkü o zaman doğum lekesi, dövme ya da kimliğini belli eden herhangi bir şey bulmak için bedenine yoğunlaşmam gerekiyordu. Bedenine bakmak, belirleyici işaretler için her santimetresini

araştırmak istemiyordum. Kafamı çevirmek istiyordum ama kadın, gözlerinin gösterdiği üzere kadındı, buna katlanmak zorunda kalmışsa kafamı çeviremezdim. İrkilip bizi bu piçlere ulaştırabilecek bir görseli kaçıramazdım. Bir kısmımsa izlemek bir işe yarasaydı FBI'ın onları çoktan bulmuş olacağını biliyordu. Yine de izledim çünkü polisler diğer herkesin kaçırmış olduğu bir şey göreceklerine inanıyordu, her sabah rozet ve silahımızı takmamızı sağlayan umuttu bu. O umut tükenince başka mesleklere yönelirdik.

Kameranın arkasındaki bir adam ona yatağa uzanmasını söylediğinde gözleri ne kadar yapmak istemediğini gösterse de anında yaptı. Kameranın önündeki çıplak adam, üzerinde hâlâ mezar toprağı olan uzun bacaklarından kızın külotunu çıkardı, bir topuklu ayakkabı hâlâ ayağındaydı. Birileri, önü kapalı topuklu ayakkabılar giyen bir ceset için önemliymiş gibi ayak tırnaklarına açık pembe oje sürmüştü. Kıyafetlerinin daha çoğunun çıkmasını bekledim ama çıplak adam elbisesini biraz kenara çekmek dışında hiçbir ön hazırlık yapmadan kızın üstüne tırmandı.

Zerbrowski arkamdan, "Tanrım," diyerek nefes verdi.

Ona bakmadım, kimseye bakmadım ve hiçbirimiz diğerlerine bakmadı çünkü bu tür bir şey izlerken kimse göz teması kurmak istemezdi.

Diğer polis memurlarının, korktuğunu veya duygulandığını bilmesini istemezdin ve bu kadar korkunç bir şey seni heyecanlandırıyorsa bunu da paylaşmak istemezdin. Diğer polisler de bilmek istemez.

Tek pozitif şey, kameranın seksi yakalamak için geri çekilmiş olmasıydı, gözlerini göremiyorduk. Neredeyse cesetliğine yakışır biçimde öylece yatıyordu ve bu, durumu kurtaran tek şeydi. Adam gelirken aletini bedeninden çıkardı ve geldiğini göstermek için zorunlu porno filmi sonunu gerçekleştirdi.

Film burada sona erdi ve karnımdaki kasılmanın biraz geçtiğini hissettim. Hepsini izlemiştim, aferin bana. Hepimize aferin.

"Filmler ilerledikçe prodüksiyon değeri artıyor," dedi Brent.

Döndüm ve ona baktım. "Ne demek istiyorsun?"

"Şaka gibi olan şortlar gidiyor ama kamera çekimi iyileşiyor ve daha az set, daha gerçekçi göstermek için yatak odasına kişisel dokunuşlar yapıyorlar," dedi.

"Sahnede hep aynı adam mı var?" diye sordu Zerbrowski.

"Çoğu filmde evet ama son iki filmde çıkan daha genç görünüşlü ikinci bir adam daha var," dedi Brent.

"Kaç tane film var?" diye sordum.

"Tekrar izlemek isteyeceğimden çok," dedi Manning.

Ona baktım ve tek filmi izlemek onu yaşlandırmış gibi gözlerinde berbat bir yorgunluk gördüm. Kafasını iki yana salladı. "Bir sonrakini oynat Brent, başlamışken bitirelim."

Onları tekrar izlemek zorunda olmadığını ona söylemedim, kendi derdini kendinin halletmesine izin verdim. Aksini yapmak tüm polis işlerinin etrafında döndüğü "erkek kuralını" çiğnemek olurdu. Polis memurunun cinsiyeti bu kuralı değiştirmiyordu. Kuralı yalnızca arkadaşlarımlayken ya da Manning'in bana nişanımı sorduğunda kırdığı gibi kendimi tutamadığım zamanlarda kırıyordum. Bu çok uzun zaman önce olmuş gibiydi ve Brent haklıydı; güzel mi güzel prenses konuşması kulağa çok daha iyi geliyordu.

3

FİLMLER BİTMEK BİLMEDİ. Kadını sonunda gömüldüğü kıyafetlerin içerisinden çıkardılar. Zombiyi çıplak ve üzerine tecrübesiz bir şekilde geçirilen iç çamaşırlarıyla gördük. Bundan, aralarında bir kadın olmadığını anlamış oldum. Dördüncü filme doğru zombi daha çürümüş göründü, en başta ne kadar iyi görünseler de bu kaçınılmaz bir şeydi. Zombiler çürür, bu onları hortlak ve vampirlerden farklı kılan şeydir; her ceset eşit yaratılmamıştır.

Çürümenin yayılmasını bekledim ama yayılmadı. Yalnızca, bir gözü beyaz zarla kaplıyken diğer gözü açık, grimsi mavi renkteydi. Teni mavimsi bir renk almış ve yanakları içe çökmeye başlamıştı, göğüsleri silikonlar sayesinde dik duruyordu fakat bedeni çıplak halde farklı görünüyordu artık. Daha iskelet gibiydi, o kadar. Bundan başka değişiklik yoktu, çürümesi durmuştu ve gözleri hâlâ korku doluydu. Bazen onu konuşturuyorlar ve yapılacak şeyi yapmamaları için yalvartıyorlardı ama kamera arkasın-

dan gelen erkek sesine karşı koyamıyor gibiydi. Sesin, onu mezarından kaldırmış olan animatör olduğuna bahse girebilirdim. İlk önce animatörün kadını diriltip parayı aldıktan sonra kaçtığını düşünmüştüm ama artık yakınlarda olduğunu biliyordum çünkü çürüme önce başlayıp sonra durmuştu ve bunun için kara büyülerin en kötüsüne ihtiyacınız vardı.

"Eh," dedi Zerbrowski, "Şerefsize dayanıklılığı için hakkını vereceğim ama ceset istismarı için ölüm cezası olmaması kötü."

Brent görüntüleri durdurdu, sanırım bu noktada mola vermek için hepimiz bahane arıyorduk. "İlk başta, kadının kıyafetlerini zaman geçiyormuş gibi hissettirmek için değiştirdiklerini sanmıştık," dedi Brent. "Ama duvardaki takvime bakın."

"O şey orası ev gibi görünsün diye orada değil mi?" diye sordu Zerbrowski. Ev gibi derken elleriyle tırnak işareti yapmıştı.

"Yaşayacak başka yeri olan kimse yatak odasına takvim koymaz," dedim.

"Aynen öyle," dedi Manning, "fark ettiniz mi?"

Bir saniyeliğine düşündüm. "Ay değişti."

"Zombiler çürür, her zaman, Anita'nın bana öğrettiği kural bu. Bir ay geçmiş olamaz."

Manning başıyla onay verdi. "O kadar zamanın gerçekten geçmiş olduğunu kanıtlamıyor ama bunun, müşterilere eşsiz bir şey yapmış olduklarını kanıtlama yöntemleri olduğunu düşünüyoruz."

"Ruhu gözlerine geri döndü, bu yeterince eşsiz değil mi?" diye sordum ve sesim araştırmaların ilk saatlerinde olduğu kadar nötr çıkmadı. Bu dosyada nötr kalabileceğimi sanmıyordum, bazen yapamazdınız.

"Gördün," dedi Manning.

"İkimiz de gördük," dedi Zerbrowski.

"Ruhunun gözlerine dönmüş olduğunu söyler miydin çavuş?"

"Ben o kadar şairane biri değilim."

Manning bana döndü. "Bence Ajan Blake şairlik yapmıyordu."

Zerbrowski bakışlarını ondan bana çevirdi. "Sanırım bir şey kaçırıyorum."

"Kendini kötü hissetme," dedi Brent, "bizim anlamamız haftalarımızı aldı."

"Neyi anlamanız?" diye sordu.

"Şairlik mi yapıyordun, Ajan Blake?" diye sordu Manning.

"Hayır."

"Aydınlat bizi," dedi ve söyleme şeklinde hoşuma gitmeyen bir şeyler vardı. Sadece bir şüpheydi ama bahse girerim filmleri izlerken yaptığım ya da söylediğim bir şey, onu bana karşı şüpheye düşürmüştü. Eğer zombiye emir veren ses bir erkek sesi olmasaydı beni bir şüpheli olarak görürler miydi merak ettim. Umarım düşünmezlerdi ama çoğu insan hâlâ psişik yeteneğimi kötülük olarak görüyordu. Katolik kilisesi bile biz ölüleri diriltmeyi kesmediğimiz için bizi aforoz etmişti çünkü bunu yalnızca İsa yapabilirdi. İncil âlimleri, onun on iki havarisinin dördünün de bunu yaptığını söylemişti ama o zamanki papa, zombi dirilten paganları İsa Mesih'in havarileriyle karşılaştırmayı hoş karşılamadı.

"Ruhu, kişiliği ya da ne demek isterseniz bedeninde gibiydi ama ruh hâlâ içerideyse bir zombiyi mezarından kaldıramazsınız," dedim.

"Peki, bunu nasıl açıklıyorsun?" diye sordu.

"İlk filmde yalnızca yürüyen bir cesetti. Gözleri boştu, yalnızca bir objeydi ama o ve ilk seks kaseti arasında değişti."

"Nasıl?" diye sordu Manning.

"Şu anda FBI'da maaşlı çalışan cadılar ve psişikler var. En az bir animatörünüz de vardır. Onlar ne buldu?"

"Hiçbir şey," dedi.

Brent ekleme yaptı, "Hepsi bir şekilde orada olduğunu, yani senin gördüğünü gördüler ama bunun nasıl yapıldığıyla ilgili hiç kimsenin bir fikri yoktu."

"Sen nasıl yapıldığını biliyor musun?" diye sordu Manning.

Başımla onay verdim. "Bir kere yapıldığını görmüştüm."

"Bize bir isim verirsen aradığımız kişiyi bulabiliriz," dedi Brent, bir ipucu bulmak için hevesli bir şekilde.

"Yapan kişi bir kadındı ama öldü," dedim ve hemen ardından ekledim, "Öldüğüne inanıyorum."

"Bize ismini ver, insanları bulmakta iyiyiz," dedi Manning.

"Dominga Salvador. Orta Batı'daki en güçlü vudu rahibesiydi."

"Sana meydan okuduktan hemen sonra kaybolmuştu."

Manning'e bir kaşımı kaldırarak baktım. "Meydan okumak mı? Beni öldürmek için evime katil zombiler göndermesini mi demek istedin? Eğer senin meydan okuma anlayışın buysa tamam."

"Yerel kolluk kuvvetlerinden bazıları senin onu nefsi müdafayla öldürdüğünü düşünüyordu."

"Yerel kuvvetler rozetim olmadan önce bana şimdiki kadar güvenmiyordu."

"Ben sana güveniyordum," dedi Zerbrowski.

Ona gülümsedim. "Sen beni seviyordun. Bana güveniyor muydun bilmiyorum."

Sırıttı ve bir süre üstünde düşündü. "Tam olarak hatırlayamıyorum ama kendi rozetini almadan önce bana kanıtlaman gereken her şeyi kanıtladığını biliyorum."

"Yapma be Zerbrowski, beni utandıracaksın."

Sırıtması genişledi ve yumruğunu uzattı. Yavaşça yumruk tokuşturdum.

"Güzel dikkat dağıtma, çavuş," dedi Manning.

"Ne demek istediğini bilmiyorum ajan," dedi.

Kadının dudakları, adamın ne yaptığını tam olarak bildiğini gösterecek bir şekilde büküldü. "Benim dikkatimi dağıtmak için bundan fazlası lazım."

"Bu doğru," dedi Brent. Partneri ona hoş olmayan bir bakış atınca iki elini ben masumum der gibi yukarı kaldırdı.

"Neden Dominga Salvador'un öldüğünü düşünüyorsun?" diye sordu Manning.

"Çünkü ben hayattayım ve o kadın gibi biri sizin ölmenizi istemişse hedefinden vazgeçmez."

"Nasıl öldüğünü düşünüyorsun?"

Soğukkanlı görünmeye çalıştım ve Dominga Salvador'u tanıdığım yıllar öncesinden daha iyi ifadesiz polis yüzü takınabildiğim için mutluydum, çünkü FBI'a büyük bir yalan söylemek üzereydim.

"Hiçbir fikrim yok."

Nabzımın boğazımda hızlandığını hissedebiliyordum, yalan makinesine bağlı olsaydım yalanım ortaya çıkardı.

Manning kirpiklerimin sayılarını ezberlemeye çalışıyormuş gibi yüzümü inceledi. Yüzümdeki ifadesiz ve hafif gülümsemeyi korudum. Gözlerimin geçen yılın yeni yıl hedefleri gibi ölü ve boş olduğunu hissedebiliyordum. Ondan gözlerimi kaçırma isteğim o kadar çoktu ki neredeyse canımı yakacaktı ama bakışlarımı çekmedim. Dominga Salvador'un nasıl öldüğünü çok iyi biliyordum çünkü onu ben öldürmüştüm.